

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, LL.M., členů JUDr. Jiřího Zavázala a Mgr. Michaela Květa a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Lukáše Trojana a Mgr. Olgy Rosenkranzové, Ph.D., projednal v ústním jednání dne 21. 1. 2019 návrh navrhovatelky: **předsedkyně Okresního soudu v Liberci JUDr. Ivana Šoljaková**, sídlem U Soudu 540/3, Liberec, na zahájení kárného řízení ze dne 11. 10. 2018, doručený kárnému soudu dne 15. 10. 2018, proti kárně obviněnému: **JUDr. Vladimír Maxa**, předseda senátu Okresního soudu v Liberci, a rozhodl

t a k t o :

JUDr. Vladimír Maxa, nar. X,
předseda senátu Okresního soudu v Liberci,

s e u z n á v á v i n n ý m

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

že zaviněným porušením svých povinností podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů,

způsobil v období od 7. 6. 2016 do 11. 10. 2018 nedůvodné průtahy v níže uvedených věcech, označených pořadovými čísly dle návrhu na zahájení řízení, vedených u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn.:

- 1) 15 C 59/2014 v období od 22. 11. 2017 do 27. 2. 2018
- 2) 15 C 45/2014 v období od 23. 2. 2018 do 12. 6. 2018
- 3) 15 C 38/2016 v období od 30. 3. 2017 do 11. 5. 2018
- 4) 15 C 126/2013 v období od 1. 1. 2018 do 5. 2. 2018
- 5) 15 C 176/2016 v období od 3. 6. 2017 do 19. 7. 2018
- 6) 15 C 66/2017 v období od 28. 6. 2017 do 17. 9. 2018
- 7) 15 C 68/2016 v období od 9. 11. 2016 do 17. 8. 2017
- 8) 40 C 294/2013 v období od 1. 1. 2018 do 5. 10. 2018

- 9) 40 C 151/2012 v období od 1. 1. 2018 do 14. 6. 2018
- 10) 40 C 90/2011 v období od 3. 1. 2017 do 24. 4. 2018
- 11) 40 C 63/2015 v období od 3. 10. 2016 do 15. 5. 2017
- 12) 19 C 198/2015 v období od 3. 6. 2017 do 20. 6. 2018
- 13) 16 C 195/2015 v období od 7. 6. 2016 do 10. 2. 2017 a od 26. 4. 2017 do 4. 4. 2018
- 14) 19 C 9/2015 v období od 4. 10. 2016 do 27. 2. 2018
- 15) 19 C 213/2015 v období od 5. 1. 2017 do 11. 10. 2018
- 16) 19 C 90/2015 v období od 16. 11. 2016 do 12. 6. 2018
- 17) 40 C 103/2013 v období od 2. 2. 2018 do 6. 6. 2018
- 18) 23 C 328/2009 v období od 10. 2. 2018 do 8. 3. 2018
- 19) 15 C 202/2012 v období od 7. 6. 2016 do 11. 10. 2018
- 20) 15 C 68/2013 v období od 9. 4. 2017 do 15. 5. 2017 a od 19. 10. 2017 do 7. 2. 2018
- 21) 15 C 75/2013 v období od 20. 2. 2017 do 12. 4. 2017 a od 27. 7. 2017 do 19. 3. 2018
- 22) 15 C 196/2013 v období od 1. 7. 2017 do 6. 10. 2017
- 23) 15 C 201/2013 v období od 23. 11. 2017 do 12. 12. 2017
- 24) 15 C 319/2013 v období od 28. 6. 2017 do 8. 1. 2018
- 25) 15 C 364/2013 v období od 27. 10. 2017 do 31. 10. 2017 a od 14. 11. 2017 do 9. 5. 2018
- 26) 15 C 254/2013 v období od 10. 9. 2017 do 2. 11. 2017

- 28) 15 C 75/2014 v období od 16. 5. 2017 do 7. 7. 2017 a od 1. 3. 2018 do 5. 6. 2018
- 29) 15 C 85/2014 v období od 3. 11. 2017 do 1. 3. 2018
- 30) 15 C 120/2014 v období od 6. 4. 2017 do 30. 8. 2017
- 31) 15 C 209/2014 v období od 22. 2. 2018 do 8. 3. 2018

- 33) 15 C 250/2014 v období od 15. 3. 2018 do 20. 6. 2018

- 35) 15 C 255/2014 v období od 27. 3. 2017 do 31. 8. 2017
- 36) 15 C 273/2014 v období od 7. 6. 2016 do 12. 10. 2016
- 37) 15 C 274/2014 v období od 16. 2. 2017 do 1. 8. 2017
- 38) 40 C 70/2015 v období od 10. 11. 2017 do 21. 5. 2018
- 39) 15 C 24/2016 v období od 3. 1. 2018 do 5. 9. 2018
- 40) 15 C 36/2016 v období od 18. 7. 2016 do 10. 2. 2017
- 41) 15 C 56/2016 v období od 3. 6. 2017 do 16. 4. 2018
- 42) 15 C 69/2016 v období od 28. 4. 2017 do 5. 2. 2018
- 43) 15 C 80/2016 v období od 19. 10. 2017 do 16. 7. 2018
- 44) 15 C 82/2016 v období od 23. 3. 2017 do 27. 8. 2018
- 45) 15 C 87/2016 v období od 3. 6. 2017 do 30. 8. 2018
- 46) 15 C 147/2016 v období od 17. 3. 2017 do 21. 6. 2018
- 47) 15 C 199/2016 v období od 19. 4. 2017 do 3. 8. 2018
- 48) 15 C 202/2016 v období od 6. 4. 2018 do 7. 8. 2018
- 49) 15 C 211/2016 v období od 10. 5. 2017 do 23. 11. 2017
- 50) 15 C 221/2016 v období od 25. 1. 2018 do 20. 7. 2018

- 51) 15 C 245/2016 v období od 28. 2. 2017 do 27. 6. 2018
- 52) 15 C 5/2017 v období od 17. 5. 2017 do 11. 10. 2018
- 53) 15 C 11/2017 v období od 5. 2. 2018 do 30. 7. 2018
- 54) 15 C 28/2017 v období od 1. 2. 2017 do 12. 9. 2018
- 55) 15 C 30/2017 v období od 24. 5. 2017 do 17. 9. 2018
- 56) 15 C 61/2017 v období od 20. 3. 2017 do 31. 5. 2018
- 57) 15 C 68/2017 v období od 24. 11. 2017 do 11. 10. 2018
- 58) 15 C 71/2017 v období od 3. 3. 2017 do 15. 3. 2018
- 59) 15 C 82/2017 v období od 28. 11. 2017 do 18. 9. 2018
- 60) 15 C 83/2017 v období od 10. 3. 2017 do 13. 9. 2018
- 61) 15 C 99/2017 v období od 29. 3. 2017 do 11. 10. 2018
- 62) 15 C 107/2017 v období od 3. 11. 2017 do 10. 5. 2018
- 63) 15 C 108/2017 v období od 24. 4. 2017 do 11. 10. 2018
- 64) 15 C 119/2017 v období od 20. 6. 2017 do 19. 9. 2018

- 66) 15 C 130/2017 v období od 9. 5. 2017 do 13. 9. 2018
- 67) 15 C 149/2017 v období od 12. 12. 2017 do 19. 9. 2018
- 68) 15 C 155/2017 v období od 9. 1. 2018 do 11. 10. 2018
- 69) 15 C 161/2017 v období od 20. 6. 2017 do 11. 10. 2018

- 71) 15 C 174/2017 v období od 26. 2. 2018 do 11. 10. 2018
- 72) 15 C 182/2017 v období od 14. 11. 2017 do 11. 10. 2018
- 73) 15 C 185/2017 v období od 20. 6. 2017 do 13. 9. 2018
- 74) 15 C 188/2017 v období od 20. 6. 2017 do 11. 10. 2018
- 75) 15 C 199/2017 v období od 12. 9. 2017 do 11. 10. 2018
- 76) 15 C 210/2017 v období od 26. 7. 2017 do 11. 10. 2018
- 77) 15 C 221/2017 v období od 13. 9. 2017 do 21. 9. 2018
- 78) 15 C 223/2017 v období od 26. 7. 2017 do 11. 10. 2018
- 79) 15 C 230/2017 v období od 4. 4. 2018 do 3. 8. 2018
- 80) 15 C 232/2017 v období od 24. 8. 2017 do 11. 10. 2018
- 81) 15 C 264/2017 v období od 5. 10. 2017 do 14. 3. 2018
- 82) 15 C 265/2017 v období od 5. 10. 2017 do 14. 3. 2018
- 83) 15 C 273/2017 v období od 18. 9. 2017 do 13. 9. 2018
- 84) 15 C 293/2017 v období od 13. 12. 2017 do 11. 10. 2018
- 85) 15 C 299/2017 v období od 20. 12. 2017 do 12. 7. 2018
- 86) 15 C 301/2017 v období od 25. 10. 2017 do 11. 10. 2018
- 87) 15 C 304/2017 v období od 25. 10. 2017 do 11. 10. 2018
- 88) 15 C 312/2017 v období od 3. 11. 2017 do 11. 10. 2018
- 89) 15 C 334/2017 v období od 16. 5. 2018 do 11. 10. 2018
- 90) 15 C 335/2017 v období od 21. 11. 2017 do 11. 10. 2018
- 91) 15 C 347/2017 v období od 28. 12. 2017 do 11. 10. 2018
- 92) 15 C 350/2017 v období od 11. 12. 2017 do 11. 10. 2018
- 93) 15 C 357/2017 v období od 28. 11. 2017 do 11. 10. 2018

- 94) 15 C 371/2017 v období od 5. 1. 2018 do 11. 10. 2018
- 95) 15 C 372/2017 v období od 21. 11. 2017 do 11. 10. 2018
- 96) 15 C 380/2017 v období od 23. 11. 2017 do 11. 10. 2018
- 97) 15 C 390/2017 v období od 16. 5. 2018 do 11. 10. 2018
- 98) 15 C 396/2017 v období od 16. 5. 2018 do 11. 10. 2018
- 99) 15 C 413/2017 v období od 9. 4. 2018 do 11. 10. 2018
- 100) 15 C 420/2017 v období od 8. 2. 2018 do 11. 10. 2018
- 101) 15 C 426/2017 v období od 5. 2. 2018 do 11. 10. 2018,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích

a z a t o s e m u u k l á d á

kárné opatření

o d v o l á n í z f u n k c e s o u d c e

podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na zahájení kárného řízení, jeho rozšíření (doplnění)

[1] Předsedkyně Okresního soudu v Liberci (dále též „navrhovatelka“) podala podle § 8 odst. 2 písm. g) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „kárný zákon“), dne 15. 10. 2018 k Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení, datovaný dnem 11. 10. 2018, proti soudci tohoto soudu JUDr. Vladimíru Maxovi (dále též „kárně obviněný“ nebo „soudce“). Obvinila jej ve smyslu § 86 a 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, z četných zaviněných a neodůvodněných průtahů v jím vyřizovaných věcech, čímž soudce zaviněně porušil své povinnosti a ohrozil tak důvěru ve spravedlivé a odborné rozhodování soudu. Kromě toho v některých věcech zpochybnila jeho procesní postupy a rozhodnutí, v čemž spatřovala též ohrožení důvěry v odborné rozhodování soudů.

[2] Úvodem upozornila, že Nejvyšší správní soud jako kárný soud shledal v minulosti již dvakrát kárně obviněného vinným z obdobného skutku, který je mu nyní kladen za

vinu, tedy ze zaviněného porušení povinností soudce, jímž způsobil neodůvodněné průtahy v řízeních. Poprvé uložil kárný senát kárně obviněnému jako kárné opatření snížení platu o 10 % na tři měsíce za nedůvodné průtahy v období od 26. 9. 2011 do 11. 7. 2013 (rozhodnutí ze dne 9. 1. 2014, č. j. 16 Kss 7/2013 - 103, dále též „první kárné rozhodnutí“ nebo „první kárné řízení“), podruhé pak kárné opatření snížení platu o 30 % na dobu 18 měsíců za nedůvodné průtahy v období od 12. 7. 2013 do 12. 4. 2016 (rozhodnutí ze dne 14. 12. 2016, č. j. 11 Kss 2/2016 - 143, dále též „druhé kárné rozhodnutí“ nebo „druhé kárné řízení“).

[3] Navrhovatelka připomněla, že kárně obviněný se v předchozím kárném řízení hájil velkým množstvím přidělených věcí, jež nebyl schopen zpracovat. Kárný senát tuto skutečnost zohlednil, byť konstatoval, že kárně obviněný tuto situaci vytvořil sám svým způsobem práce v kombinaci s nízkým výkonem. Již během kárného řízení ale vedení soudu vytvořilo soudci podmínky, aby pracoval bez průtahů. Především od října 2014 do prosince 2014 (celkem tři měsíce) byl soudci zastaven téměř veškerý nápad, od ledna 2015 do dubna 2016 (celkem 16 měsíců) pak již nedostával vůbec žádné nové spisy. Nemá již dřívější specializaci na pracovní právo, od dubna 2016 dostává jen běžné civilní věci. Má přiděleného asistenta, který má složené justiční zkoušky a pracuje zcela samostatně – kromě psaní všech bagatelních rozsudků řeší asistent rovněž jakoukoliv příchozí poštu do spisů, dostal na starost spisy s insolventami ke kontrolám a dalším postupům, jakož i vyhotovování rozsudků a rozhodnutí i ve starších věcech. Od soudce dle svého vyjádření nedostává žádné instrukce ani zpětnou vazbu, soudce pouze zodpovídá jeho výslovné dotazy.

[4] V době vydání druhého kárného rozhodnutí měl soudce díky výše popsaným úlevám v senátu 250 věcí, což byla čtvrtina jeho stavu v roce 2014 a lepší situace než u řady kolegů. K 30. 6. 2018 však již opět vystoupal počet nevyřízených věcí na 336, což byl nejhorší stav na civilním úseku (druhý nejvyšší počet byl 285). Dlouhodobě má soudce také nejvyšší počet nevyřízených věcí starších tří let, který mu nyní opět narůstá. Místopředsedkyně mu musela opakovaně vytýkat nečinnost ve spisech starších tří let a ve spisech přednostních, a to s četností enormní oproti ostatním soudcům (6x v roce 2017 a 6x v 1. pololetí roku 2018). Nadto zjistila, že v době kárného řízení nekonal soudce dokonce ani ve spisech, které nebyly odeslány Nejvyššímu správnímu soudu, ačkoliv to byly jediné spisy, které měl v té době u sebe. Jediným pozitivním jevem bylo zvýšení celkového výkonu, které je ovšem nutno připsat na vrub asistentovi, neboť jde převážně o čerstvé věci rozhodované bez jednání. Soudce obecně získává výkon na nových bagatelních věcech a starší nechává ležet bez úkonu, a to bez ohledu na pořadí, dokonce i na úkor věcí přednostních, jako jsou spory o výživné. Logistiku v oddělení nadále nezvládá, má špatnou organizaci práce. Jeho postupy jsou často chaotické, v některých případech koná s naprostou neznalostí spisu (např. nařizuje v uznaných nárocích jednání), čímž zvyšuje nejen svou zátěž, ale i zátěž soudní administrativy a všech na věci zúčastněných.

[5] Podnětem ke kárnému návrhu se stala kontrola ze strany Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále též „krajský soud“) v červenci 2018, kdy ze 13 namátkově vybraných věcí byly v 9 shledány nedostatky, a to i opakované. Soudce požadoval další lhůtu na odstranění nedostatků, jelikož se dle svých slov zlepšil a navíc si nemůže z finančních důvodů dovolit rezignovat. Na podnět krajského soudu podala navrhovatelka kárný návrh, jehož předmětem učinila průtahy zjištěné kontrolou nadřízeného soudu a průtahy zjištěné její vlastní prověrkou věcí starších tří let, přidělených soudci a dosud neskončených ke dni 30.

9. 2018 (celkem 25 věcí, č. 1 až 25). Kromě toho zahájila hloubkovou kontrolu oddělení soudce, která v době podání kárného návrhu nebyla ještě dokončena.

[6] Na základě jejích výsledků pak navrhovatelka dne 3. 12. 2018 kárný návrh rozšířila (celkem o dalších 76 věcí) na celkový počet 101 věcí (dle jejího číslování věci č. 26 až 101; spolu se spisy č. 1 až 25 dále též „průtahové spisy“).

[7] Dne 8. 1. 2019 v rámci repliky k vyjádření kárně obviněného pak navrhovatelka vzala v jedné věci (č. 65 sp. zn. 15 C 127/2017) návrh zpět s tím, že uvedla chybnou spisovou značku a není již zpětně schopna správný spis dohledat.

[8] Obecně pak navrhovatelka upozornila, že některé průtahy staršího data nemohla do návrhu zahrnout. Především šlo o prodlevy, které již byly „kryty“ předchozím kárným rozhodnutím. Vedle toho, s ohledem na pravidelné čtvrtletní kontroly spisů starších tří let, uplynula u některých prodlev ve vyřizování spisů (resp. u jejich starších úseků) navrhovatelce šestiměsíční subjektivní lhůta pro podání kárného návrhu, neboť se o nich dozvěděla z tzv. výkazu nedodělků za 4. čtvrtletí 2017 (tj. ke dni 31. 12. 2017), který soudce odevzdal dne 10. 1. 2018, případně z výkazů dřívějších.

[9] Rekapitulaci návrhu v jednotlivých věcech, kde kárná navrhovatelka shledala průtahy, včetně případné repliky na vyjádření kárně obviněného, provede kárný soud níže v části „Skutková zjištění“.

[10] Podle navrhovatelky výše popsané jednání kárně obviněného snižuje důvěru v odborné a včasné rozhodování soudu a ohrožuje justici jako celek. Zjištěné závady se stále opakují, soudce objektivně není schopen zlepšení. Vzhledem k počtu a délce průtahů a absenci změny i přes předchozí opakovaná kárná řízení, jakož i výtky a doporučení, navrhla, aby byl soudce podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích odvolán z funkce.

[11] Navrhovatelka navrhla kárnému soudu provedení těchto důkazů:

- A. spisy kárného soudu zn. 16 Kss 7/2013, včetně rozhodnutí č. j. 16 Kss 7/2013 - 103 ze dne 9. 1. 2014 (první kárné rozhodnutí), a zn. 11 Kss 2/2016, včetně rozhodnutí č. j. 11 Kss 2/2016 - 143 ze dne 14. 12. 2016 (druhé kárné rozhodnutí),
- B. e-maily místopředsedkyně Okresního soudu v Liberci JUDr. Maxovi z let 2017 - 2018 (příloha 1 a 2 návrhu),
- C. přehled spisových značek vyřízených věcí JUDr. Maxy po kalendářních měsících od března 2017 do září 2018 (příloha 6 návrhu),
- D. kontrolní zpráva Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 8. 2018 (příloha 3 návrhu),
- E. úřední záznam – Přehled o počtu nevyřízených věcí JUDr. Maxy k 30. 9. 2018 a nedodělků k 31. 12. 2017 a 30. 6. 2018 (příloha 5 návrhu),
- F. e-mail rejstříkové vedoucí ze dne 17. 4. 2018 s připojeným seznamem nedodělků JUDr. Maxy (přílohy 4, 7 a 8),
- G. závěrečná zpráva navrhovatelky o provedené kontrole soudního oddělení JUDr. Maxy ze dne 28. 1. 2018 (příloha č. 9),
- H. přehled vyřízených a nevyřízených věcí JUDr. Maxy ročníku 2018 do 31. 10. 2018 (příloha č. 10),

- I. ručně psané poznámky JUDr. Maxy ze spisu č. 41 sp. zn. 15 C 56/2016 (příloha č. 11).
- J. jednotlivé spisy Okresního soudu v Liberci (podrobnosti v části „Skutková zjištění“),
- K. výslech svědků JUDr. L. C., místopředsedkyně Krajského soudu v Ústí nad Labem, a Mgr. Ing. D. S., místopředsedkyně Okresního soudu v Liberci, a Mgr. J. K., asistenta soudce u Okresního soudu v Liberci.

II. Vyjádření kárně obviněného

[12] Předseda kárného senátu zaslal kárně obviněnému návrh na zahájení řízení, včetně jeho doplnění, a poučil jej o jeho právech dle § 12 a 13 kárného zákona.

[13] Kárně obviněný ve svém vyjádření ze dne 23. 12. 2018 uznal průtahy ve 44 věcech, u jedné věci deklaroval, že se nejedná o kárné provinění, u 24 věcí navrhl, aby jej kárný senát obvinění zprostil, a u zbývajících 32 věcí posouzení ponechal na kárném senátu. Vyjádření k jednotlivým věcem shrne kárný soud níže v části „Skutková zjištění“.

[14] Počet věcí uvedených v kárném návrhu vnímá soudce jako snahu najít proti němu co největší množství provinění. Za příčinu průtahů označil především vysokou zátěž z minulosti, kterou musel postupně odbourávat (cca tisíc neskončených věcí starších číselných řad). Není v možnostech žádného soudce pracovat průběžně a v krátkých lhůtách se stovkami věcí, stejně tak jako nelze po dlouhém období průtahových problémů dosáhnout naráz výlučně pozitivní bilance. Kárně obviněný poukazuje na to, že zvýšil svůj výkon a snížil počet nevyřízených věcí, ovšem za cenu značné osobní zátěže, jelikož zůstává v zaměstnání i večer, nečerpá nemocenskou a doma po večerech studuje judikaturu a odbornou literaturu. Ohrazuje se proti tomu, že by primárně řešil spisy napadlé v roce 2018 na úkor spisů starších – například v roce 2017 mu napadlo 426 věcí, z nichž pouze 51 není vyřízeno, u těch mu navrhovatelka vytýká průtahy. Jedná se však o spisy s vyššími čísly (tedy napadlé v druhé polovině roku 2017), kde soudce věc prostudoval, procesně připravil a nyní čekají v pořadí na nařízení ústního jednání, bez něhož nelze v těchto věcech rozhodnout. Poukazuje také na kvalitativní stránku výkonu funkce soudce a věří, že nadřízený soud (resp. jeho odvolací senáty) budou jeho práci hodnotit minimálně jako průměrnou. Odkazuje též na pozitivní hodnocení jeho osoby ze strany soudcovské rady Okresního soudu v Liberci.

[15] Kárně obviněný na druhou stranu uznal, že udělal některé chyby, zejména z hlediska organizace práce. Například si odkládal v roce 2017 věci týkající se výživného a rozvodů stranou s tím, že je vyřídí najednou, a pak se k nim z důvodu zahájené kontroly již nedostal. Je ale přesvědčen, že je schopen změny. Ve spolupráci s obhájcem si stanovil tři hlavní opatření k nápravě, a to: a) zahájit prvotní procesní práci se spisem okamžitě poté, co věc napadne, b) zlepšit formální kvalitu svých procesních postupů (zejména práci se znalci) a c) přednostně projednávat věci, které mají klíčový význam pro životní postavení účastníků (výživné, náhrada škody, pracovní věci). V této souvislosti soudce kritizoval vedení soudu, že s ním před podáním kárného návrhu dostatečně manažersky nepracovalo. Ačkoliv soudce je za řádný výkon své funkce odpovědný osobně, přece se v minulosti začal užívat jakýsi neformální dohledový režim nad soudci, kteří se dostanou do problémů, který spočívá ve sledování jeho činnosti, formálních i neformálních pohovorech, upozorněních a výzvách k nápravě. Nic takového se však v jeho případě

nedělo, jeho práce se neprobírala na poradách ani na něj nikdo nevyvíjel tlak ke zlepšení. Až do podání kárného návrhu tak žil v přesvědčení, že jeho práce je v pořádku, když sledoval např. přehledy výkonnosti jednotlivých soudců.

[16] Soudce si je určitých pochybení vědom, lituje jich a věří, že o nich lze s ohledem na výše uvedenou sebereflexi mluvit v minulém čase. Odvolání z funkce soudce považuje za nepřiměřeně přísné, podle něj si před tímto nejprísnějším kárným opatřením zaslouží dostat ještě jednu, a to poslední šanci.

[17] Kárně obviněný soudce navrhl kárnému soudu provedení těchto důkazů, resp. učinění zjištění, zda a u koho kárná navrhovatelka v poslední době (rok 2018) provedla stejně hloubkovou kontrolu práce soudce jako u kárně obviněného, a jestliže ano, s jakým výsledkem, dále jak odvolací senáty Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci hodnotí rozhodovací činnost kárně obviněného a jím vedená řízení, příp. v obecném srovnání s dalšími „civilními“ soudci Okresního soudu v Liberci, a konečně požádal o statistické údaje o rozhodovací činnosti „civilních“ soudců z hlediska počtu vyřízených věcí v roce 2017 a 2018 u Okresního soudu v Chomutově a Okresního soudu v Teplicích.

[18] Předseda kárného senátu se s těmito dotazy proto obrátil na kárnou navrhovatelku a předsedu Krajského soudu v Ústí nad Labem. V reakci kárný soud obdržel od Krajského soudu v Ústí nad Labem tyto dokumenty:

- L. stanovisko odvolacího soudu k rozhodovací činnosti dr. Maxy ze dne 2. 1. 2019
- M. statistické údaje 2014 – 2017 srovnávající okresní soudy v Teplicích, Chomutově, Ústí nad Labem a Liberci.

[19] Kárná navrhovatelka v odpovědi z 19. 12. 2018 sdělila, že v roce 2018 byly hloubkové kontroly provedeny dvě, kromě dr. Maxy se jednalo v prvním pololetí o kontrolu oddělení 16 C Mgr. M. K.; i v jeho případě bylo zahájeno kárné řízení (sp. zn. 16 Kss 4/2018).

III. Další průběh řízení

[20] Kromě skutečností, jež byly již rekapitulovány výše, je třeba uvést, že kárný soud z vlastní iniciativy vyžádal

- N. rozvrhy práce Okresního soudu v Liberci pro roky 2016, 2017 a 2018,
- O. osobní spis kárně obviněného soudce,
- P. stanovisko soudcovské rady k osobě kárně obviněného soudce.

[21] Vyjádření kárně obviněného zaslal kárný soud navrhovatelce k případné replice, spolu s dotazem, zda by zde byl – vzhledem k částečnému uznání průtahů v řízeních – z její strany prostor pro uzavření obdoby dohody o vině a trestu (obsahově analogické dohodě o vině a trestu dle § 175a a násl. trestního řádu, ve spojení s § 25 kárného zákona), tj. pro názorovou shodu mezi kárnou navrhovatelkou, kárně obviněným soudcem a v posledku kárným soudem o naplnění skutkové podstaty kárného provinění a o adekvátním kárném opatření, jež by se mohla promítnout do rozhodnutí kárného soudu o vině a kárném opatření, a (nebo) zda nezúží svůj návrh o některé z „žalovaných“ průtahů, jež ve

světle vyjádření kárně obviněného soudce přehodnotí z hlediska (ne)naplnění skutkové podstaty kárného provinění.

[22] Kárná navrhovatelka k vyjádření kárně obviněného ve své replice z 9. 1. 2019 uvedla, že ačkoliv toho zřejmě neměl na svou obranu mnoho co uvést, způsob, jakým zlehčuje průtahy v některých věcech, svědčí o naprostém nedostatku sebereflexe. Kárně obviněný především zcela pomíjí právo na spravedlivý proces, jehož součástí je i právo na projednání věci bez zbytečných průtahů. Nelze proto věc stavět tak, že pokud nejsou účastníci trváním soudního řízení poškozeni hmotně, tak se vlastně „nic nestalo“ (když nadto v některých případech ke vzniku zbytečných nákladů na straně účastníků nedošlo jen díky shodě náhod). Navíc je tu i možnost vzniku újmy nemateriální, jejíž náhrady se účastníci nezdědka domáhají i po skončení řízení. Kárně obviněný se nadto snaží v mnoha případech přenést svou soudcovskou odpovědnost za řádný postup v řízení na účastníky, ačkoliv je podle zákona povinen v řízení pokračovat, i když jsou účastníci nečinní nebo má jejich podání vady.

[23] Navrhovatelka má za to, že návrh na odvolání kárně obviněného z funkce soudce je plně na místě, neboť jeho další setrvání v této funkci by zjevně vedlo jen k dalšímu poškozování účastníků řízení. Vyloučila, že by mohla navrhopvat cokoli jiného, tedy i cokoli ve smyslu dohody o vině a trestu. Kárně obviněný sám připouští průtahy v desítkách věcí. Kroky ke zlepšení své práce, které nyní navrhuje, měl přijmout již po prvním, nejpozději však po druhém kárném řízení, kde se kárný senát velmi dlouho radil a zvažoval jeho další setrvání ve funkci. Nemusel je objevovat s advokátem, neboť s ním o nich navrhovatelka již dříve hovořila, stačilo je aplikovat. Dostatečným signálem pro kárně obviněného, že se opět dostává do problémů, měla být jak opakovaná osobní jednání ze strany vedení soudu, tak i písemné urgencye, aby činil kroky ve věcech starších tří let (tzv. nedodělcích). Navrhovatelka vysvětlila, že není jako manažerka příznivcem veřejného pranýřování, tudíž na poradách přede všemi konkrétní soudce toliko chválí, potíže naopak projednává individuálně a v soukromí, jak se to dělo i v případě kárně obviněného.

[24] Jak již bylo uvedeno výše, v reakci na dotaz kárného soudu navrhovatelka zúžila svůj návrh o věc pod č. 65.

[25] Pokud jde o závažnost průtahů v jednotlivých věcech, navrhovatelka uvedla, že čím je věc starší, tím jsou průtahy v ní závažnější. Ve shodě s nadřízeným soudem vyžaduje, aby věc ve stáří nad pět let neležela u soudce bez úkonu déle než jeden měsíc, během kterého musí být soudce schopen učinit smysluplný úkon. U věcí nad tři roky, které jsou tzv. nedodělky, je pak každý třetí měsíc kontrolováno již léta, zda byl učiněn smysluplný úkon.

[26] Pokud jde o průtahový spis č. 5 (sp. zn. 15 C 176/2016), navrhovatelka k vyvrácení obrany kárně obviněného soudce navrhla provést důkaz

Q. protokolem o jednání z rozvodového řízení sp. zn. 32 C 104/2016.

[27] Na repliku navrhovatelky reagoval kárně obviněný dne 17. 1. 2019 triplikou, podle níž si je vědom toho, že mohl poškodit účastníky v jejich nemateriálním právu na bezprůtahové projednání jejich věci, avšak poukazoval v některých případech na to, že prodlevami ve vyřizování věcí nebyla dotčena jejich práva hmotná. Je si vědom, že vzhledem k množství průtahů, z nichž řadu uznal, lze očekávat kárné opatření na hranici

mezi vysokým peněžním postihem a odvoláním z funkce soudce. Poukázal nicméně na to, že by měl být poměřován nejen kritériem kvantitativním (kde se navíc od minulého kárného řízení zlepšil v celkové výkonnosti), ale i kvalitativním, kde je s ohledem na náročnost své agendy hodnocen odvolacím soudem středně pozitivně a kam je třeba započítat též pečlivé respektování procesních práv účastníků řízení. Vedle toho je tu i hledisko osobnostní, kde jej velmi pozitivně hodnotí soudcovská rada. Poukázal na to, že v České republice neexistuje zákonný systém varování problémových soudců, a že kárné řízení je jednoinstanční, což sice Ústavní soud neshledal protiústavním, řada právních autorit z ČR i ze zahraničí to však označuje za nevhodné. Problematickostí této koncepce vyniká obzvláště v případě, že se kárný soud rozhodne odvolat určitou osobu z funkce soudce, neboť takový kárný postih se prakticky rovná doživotnímu zákazu výkonu jakéhokoli právního povolání – odvolaného soudce nikdo nepřijme do zaměstnání a nikdo nebude stát o jeho advokátní služby. Takový trest přitom nelze uložit dokonce ani v trestním řízení.

IV. Průběh ústního jednání

[28] Předseda kárného senátu, po přednesení návrhu navrhovatelkou a vyjádření (výslechu) kárně obviněného, seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření (§ 13 zákona č. 7/2002 Sb.). Krátkou cestou také předal stranám ty dokumenty shromážděné ve spise, které jim dosud nebyly zaslány.

[29] Navrhovatelka na jednání upřesnila, resp. zúžila návrh tak, že žalované období nečinnosti je až od 7. 6. 2016. Na dotaz soudu také potvrdila, že její návrh se týká výhradně skutku spočívajícího v průtazích v řízení. Pokud na některých místech svého podání dotkla též odbornosti postupu kárně obviněného soudce, jednalo se jen o informaci pro dokreslení celkového stavu přidělené agendy, ne o samostatný kárný návrh, resp. skutek k posouzení.

[30] Na jednání byly provedeny listinné důkazy označené výše jako důkazy A, B, C, D, E, F, G, H, L, M, N, O a P a dále byly jako listinné důkazy konstatovány „průtahové“ spisy č. 1 až 64 a č. 66 až 101 (důkaz J). Předseda kárného senátu naproti tomu zamítl provedení důkazu ručně psanými poznámkami JUDr. Maxy ze spisu č. 41 sp. zn. 15 C 56/2016 a protokolem o jednání z rozvodového řízení sp. zn. 32 C 104/2016 (důkazní návrhy Q a I), a stejně tak i návrh na provedení důkazu hodnocením jiného soudce Okresního soudu Liberec (taktéž kárně stíhaného) ze strany odvolacího soudu, přednesený na jednání navrhovatelkou. Důvodem zamítnutí důkazů byla jejich nadbytečnost, neboť pro projednávané kárné provinění spočívající v průtazích v řízení je předseda kárného senátu shledal irelevantními. Ostatně i navrhovatelka sama na ústním jednání potvrdila, že odbornosti soudce při vedení řízení se její návrh netýká.

[31] Obhajoba po výslechu kárně obviněného předložila písemné rozpracování jeho ústního vyjádření a dále dokument obsahující srovnání s jinými případy, kdy za kárné provinění spočívající v průtazích bylo uloženo kárné opatření odvolání z funkce soudce.

[32] V rámci svého účastnického výslechu kárně obviněný upřesnil, že po stránce skutkové (data a úkony v jednotlivých průtahových spisech) nezpochybňuje tvrzení navrhovatelky, ostatně nestihl ani všechny své spisy před jejich odesláním kárnému soudu fyzicky projít a musel se spoléhat na informační systém ISAS. Jeho obrana spočívá v tom, že ne všechny vytýkané prodlevy ve vyřizování spisů dosahují takové závažnosti, aby je

bylo možno považovat za průtahy, tedy za kárné provinění. Nicméně řadu průtahů uznává a mrzí jej, že vznikly i ve věcech výživného, kde podcenil jejich přednostní vyřizování. Rád by toto pochybení v budoucnu napravit a odcházet tak z funkce soudce s čistým štítem. Na dotaz soudu uvedl, že na něj nikdy nebyla podána stížnost na průtahy v řízení podle § 164 a násl. zákona o soudech a soudcích, pouze ve dvou případech byla podána žádost o náhradu újmy způsobenou průtahy v řízení.

[33] Na vznik průtahů mělo podle soudce vliv dokončování pracovněprávních věcí, které mu byly dříve přiděleny v rámci specializace (nyní mu již přidělovány nejsou). Jde přitom o spory skutkově i právně složité a struktura této agendy je různorodá. Na dotaz soudu upřesnil, že žádné specifické osobní omezení (např. zdravotní) mu v práci nebránilo. Soudce odmítl nařčení, že by upřednostňoval věci z roku 2018 – vyřizoval zde převážně bagatelní věci rozhodované bez jednání, jimiž doplňoval svůj výkon při práci se staršími věcmi. S věcmi staršími tří let při tom průběžně pracoval, např. v roce 2017 rozhodl 25 takových starších věcí, v roce 2018 to bylo 22 věcí. Také upozornil, že z 22 věcí, které byly předmětem předchozího kárného řízení, bylo již v roce 2017 skončeno 10 věcí, v roce 2018 celkem 7 věcí, další 2 věci jsou přerušeny, ve 3 věcech řízení pokračuje po vyhlášení rozsudku. Nárůst celkového počtu nevyřízených věcí přičítá zvýšení nápadu v letech 2017 a 2018, neboť k tomuto nárůstu u něj došlo pouze v časové řadě o stáří jeden až tři roky. Celkově svůj výkon zvýšil, a to zejména díky tomu, že bagatelní věci rozhodoval převážně bez jednání podle § 115 písm. a) o. s. ř. V práci mu hodně pomáhá asistent, nicméně k tomu byla jeho funkce zřízena. V minulosti byl na okresním soudu přidělen jeden asistent na čtyři soudce, konkrétně do dubna 2017 měl kárně obviněný přidělenou asistentku spolu s dalšími třemi soudci, od května 2017 do konce roku 2017 byl bez asistenta, a znovu mu byl přidělen od ledna 2018 napůl s kolegyní, která řeší obchodní agendu, a rovněž s určitým množstvím nedodělků. K jeho práci neměl výhrady, proto mu ani nepovažoval za nutné dávat nějaké připomínky nebo zpětnou vazbu.

[34] Popírá, že by s ním místopředsedkyně krajského soudu JUDr. L. C. opakovaně probírala nejen průtahy, ale i jeho postupy a směřovala jej k nápravě. Ve skutečnosti ji viděl pouze při dvou kontrolách, kdy mu navrhovala rezignaci. Sice jí odpověděl, že rezignaci nevolí z finančních důvodů, ale to bylo v reakci na rezolutní prosazování jeho rezignace a bez rozmyšlení a jakékoliv přípravy (o výsledcích kontroly se dozvěděl po návratu z dovolené v týž den, kdy kolem 12. hodiny došlo k projednání jejích závěrů). Ve skutečnosti jej práce baví a chce ji dělat, jak nejlépe umí. Upozornění z ISASU od místopředsedkyně okresního soudu Mgr. Ing. D. S. na nutnost úkonů v jednotlivých věcech sice dostával, ale k žádnému ústnímu projednání nedostatků od února 2017 nedošlo, s výjimkou projednávání závěrů krajské kontroly dne 21. 8. 2018. Právě výslovné upozornění, že má nedostatečný počet vyřízených věcí a hrozí mu návrh na přísné kárné opatření, soudce ze strany vedení soudu v tomto případě postrádá. nepopřel nicméně, že na soudu probíhají pravidelné čtvrtletní kontroly nedodělků a že jejich souhrnné výsledky jsou k dispozici všem soudcům na sdíleném serveru.

[35] Kárně obviněný si na dotaz soudu nebyl schopen ani rámcově vybavit, kolik má v současné době přiděleno nevyřízených ani kolik z nich tvoří věci pracovněprávní a kolik věci starší tří let. Uvedl, že lhůty ve spisech si hlídá fyzickým nahlížením do nich (do dubna 2018 mu pomáhala si tyto věci hlídat zapisovatelka, než se stala vyšší soudní úřednicí) a že prostřednictvím programu ISAS sledoval spíše svůj celkový

výkon. Konečně kárně obviněný upřesnil, že objektivní i subjektivní lhůtu pro podání návrhu považuje za zachovanou.

[36] Svědčce JUDr. L. C., místopředsedce Krajského soudu v Ústí nad Labem, uvedla, že s kárně obviněným komunikovala v rámci kontrol v roce 2015 a 2018. Výběr soudců pro kontrolní činnost vychází z celkového počtu nevyřízených věcí v senátu a z dlouhodobějších trendů, které lze u nich sledovat. Ty u kárně obviněného nebyly dobré a kontrola to potvrdila - ve většině kontrolovaných spisů byly zjištěny průtahy a bylo možno pozorovat určitou procesní bezradnost. Z cca 55 soudců okresních soudů kontrolovaných krajským soudem v jeho obvodu v roce 2018 byly pouze na dva podány kárné návrhy. Kárně obviněný přitom projevil při projednávání poslední zprávy o kontrole (obdobně jako v roce 2015) naprostý nedostatek sebereflexe. Hájil se pouze obecně zvýšením svého výkonu a možnost rezignace odmítl s poukazem na finanční důvody, jiný důvod neuvedl. V nápravu kárně obviněného svědkyně s ohledem na dosavadní zkušenosti nevěří. Nemá také žádné informace o tom, že by školil čekateli nebo jiným způsobem byl prospěšný justici jako celku s ohledem na své dlouholeté soudcovské zkušenosti.

[37] K dotazu soudu svědkyně uvedla, že v podmínkách severočeské justice považuje za přípustnou dobu nečinnosti ve spise max. tři měsíce v případě, kdy má soudce přiděleno do 300 věcí. Nad tento počet už není možno obsah jednotlivých spisů udržet v paměti, je nutno spis pokaždé znovu nastudovat a lze tak tolerovat prodlevu až 6 měsíců – to ovšem za podmínky, že soudce nezpůsobí nárůst počtu věcí sám svou liknavostí při jejich vyřizování. Kromě toho také soudce musí dodržovat časovou posloupnost, tzn. přednostně řešit nejstarší věci. K dotazu obhájce svědkyně uvedla, že po předchozím kárném řízení nedávala předsedkyni okresního soudu žádná konkrétní doporučení k manažerské práci s kárně obviněným. Za zcela dostačující nicméně považuje, pokud vedení okresní soudu sděluje soudcům informace o nedodělcích každé tři měsíce a upomíná je o úkony v jednotlivých spisech e-mailovou cestou.

[38] Z výpovědi svědkyně Mgr. Ing. D. S., místopředsedce Okresního soudu v Liberci, vyplynulo, že má na starosti pravidelné čtvrtletní výkazy a pololetní zprávy pro krajský soud, v nichž se sledují zejména spisy, které jsou bez úkonu více než tři měsíce, a dále neukončené spisy starší než tři roky. Počet nedodělků kárně obviněného se pohybuje setrvale okolo 20 spisů, jedná se celkově o nejhorší stav na soudu, který se nelepší, což je dáno tím, že i když určité množství starých věcí ukončuje, tak v každém čtvrtletí mu nově zestárne řada věcí, jež byly dosud pod tři roky. Čtvrtletní nedodělkové zprávy za předcházející období jsou všem soudcům zpřístupněny na sdíleném disku a na každé poradě jim vedení soudu zdůrazňuje, že s věcmi staršími tří let se musí pracovat přednostně a v zásadě obratem. Svědkyně také urgovala kárně obviněného e-mailem o úkony v konkrétních věcech, na rozdíl od jiných kolegů však na tyto e-maily nikdy neodpověděl ani nepřišel žádnou z věcí s ní řešit osobně. Svědkyně s ním systematicky tyto věci ústně také neprobírala, pouze příležitostně, např. když se u ní zastavil v kanceláři s dovolenou nebo s něčím podobným a ona zrovna řešila stížnost ve věci výživného, tak mu to připomněla. Na dotaz obhajoby svědkyně sdělila, že má na starosti též prodlužování lhůt pro vyhotovení rozhodnutí. Tyto žádosti jsou ze strany kárně obviněného ve srovnání s ostatními soudci spíše četnější (jeden až dva rozsudky za měsíc), je pouze jeden soudce, který žádá častěji. Svědkyně také vypověděla, že kárně obviněný při projednávání

možnosti své rezignace v souvislosti s výsledkem kontroly krajského soudu prohlásil, že si to nemůže dovolit z finančních důvodů. Jiný důvod svědkyně nezaznamenala.

[39] Svědék Mgr. J. K., asistent soudce, popsal spolupráci s kárně obviněným tak, že v jeho soudním oddělení neexistovala žádná předem daná organizace či rozdělení práce. Soudce mu každý druhý týden předával spisy (jednalo se o spisy různě staré, od roku 2013 až do roku 2018) převážně s ústními pokyny, jaký úkon v nich má učinit. Na některých spisech byly také připnuté vzkazy, co by se s danou věcí mělo dělat (např. v případech místní nepříslušnosti), podle písma šlo o vyšší soudní úředníci. Podrobnější instrukce k aplikaci hmotného či procesního práva dostával asistent od soudce pouze výjimečně. Asistentovi se ani nedostávalo žádné zpětné vazby k odevzdaným věcem, soudce mu nikdy nic nevrátil k přepracování. Zpočátku si ještě sám porovnával výsledné dokumenty se svými koncepty, ale protože změny byly minimální, později od toho upustil. K dotazu navrhovatelky asistent odhadl, že pro soudce napsal měsíčně zhruba 15 bagatelních rozsudků, celkové množství práce pro soudce odhadl na 45 % oproti druhé soudkyni, pro kterou taktéž pracuje.

[40] Navrhovatelka v závěrečné řeči zdůraznila, že nikdo kárně obviněnému nevytýká, že by neudržel výkon na úrovni ostatních soudců, ale problém je v tom, že má v práci chaos a staré věci nechává ležet i přes výslovná upozornění ze strany vedení soudu. Obhajoba poukázala na kladné hodnocení kárně obviněného ze strany odvolacího soudu a na malé množství rušených věcí, na jeho procesní korektnost vůči účastníkům řízení, dále na to, že se v minulosti postavil čelem k žádostem o náhradu škody, na nedostatek manažerské práce ze strany vedení okresního soudu a taktéž na problémy, které by jeho konec v soudcovské funkci přinesl z hlediska dokončení případů spadajících do pracovní právní agendy. Apelovala na slitovnost kárného soudu. Kárně obviněný v závěrečném slově ujistil kárný soud, že si je vědom svých chyb, touží je napravit a nechtěl by předávat složité a rozpracované věci svým kolegům.

V. Hodnocení kárného soudu

[41] Kárný soud si vyžádal všechny průtahové spisy Okresního soudu v Liberci a podrobně se seznámil s jejich obsahem. Souhrnně konstatuje, že obsah spisů až na některé detaily uvedené v podrobné rekapitulaci skutkových zjištění odpovídá skutečností uvedeným navrhovatelkou v návrhu na zahájení kárného řízení, tj. zejména tvrzení o době nečinnosti a úkonech činěných ve spisech kárně obviněným soudcem. Spisy byly kárnému soudu a stranám k dispozici při jednání a bylo jimi dokazováno jako důkazy listinnými jejich konstatováním. Objektivní skutková tvrzení navrhovatelky (údaje o dobách nečinnosti, úkonech ve spisu a jejich datech) kárně obviněný soudce nezpochybnil, oponoval v některých případech toliko proti jejich hodnocení jako kárně relevantních průtahů v řízení.

Va. Pojetí skutku

[42] Kárný senát se nejprve zabýval tím, co ve věcech, v nichž jsou kárně obviněnému vytýkány průtahy v řízení, představuje skutkovou podstatu kárného provinění. Studium judikatury lze zjistit, že kárné senáty Nejvyššího správního soudu se v pojetí skutku ve vztahu k dlouhodobé nečinnosti soudce v řízení poněkud rozcházejí. Jedna judikatorní

větev navázala na rozhodnutí z doby, kdy byl ještě kárným soudem Nejvyšší soud, který v rozhodnutí ze dne 20. 9. 2006 sp. zn. 1 Skno 8/2006 konstatoval, že skutková podstata průtahů v řízení coby kárného provinění je „*naplněna zaviněnými průtahy v uvedeném období byť jen v jedné věci, měly-li za následek obrožení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů*“. Na tento právní názor implicitně navázalo například usnesení Nejvyššího správního soudu jakožto kárného soudu ze dne 14. 12. 2012 č. j. 13 Kse 22/2009 - 70: „*Pokud ve vymezeném období kárně obviněný [...] způsobil průtahy ve více věcech, nejde v každé této věci o samostatný skutek kárného provinění, nýbrž o pokračování v neplnění povinností [kárně obviněného]. Za nedůvodnou nečinnost v konkrétním časově vymezeném období, i když v různých spisech by [kárně obviněný] neměl být postihován dvakrát či vícekrát.*“ Podobně v rozhodnutí ze dne 17. 3. 2011 č. j. 13 Kss 8/2012 - 87 kárný senát konstatoval, že jestliže byl zjištěn průtah ve více věcech, „*nejde v každé této věci o samostatný skutek kárného provinění, nýbrž o pokračování v neplnění soudcovských povinností. Je-li tedy průtah ve vymezeném časovém období jedním skutkem, nemohlo ve stejném časovém úseku jeho trvání u jednoho z nich dojít k zániku kárné odpovědnosti a u druhého nikoliv.*“ V rozhodnutí ze dne 29. 3. 2018 č. j. 11 Kss 5/2017 - 139 potom kárný senát uvedl, že „*průtahy v řízení jsou ze své podstaty stavem, kdy v určitém období nejsou v řízení činy úkony*“. Příklon k tomuto právnímu názoru vyplývá i z usnesení ze dne 1. 11. 2017 č. j. 16 Kss 5/2017 - 139, jímž se senát 16 Kss táže na skutkovou podstatu kárného provinění v podobě průtahů v řízení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu. Dále lze odkázat například na rozhodnutí ze dne 14. 12. 2016 č. j. 11 Kss 2/2016 - 143, ze dne 31. 3. 2016 č. j. 11 Kss 4/2015 - 87 či ze dne 31. 10. 2013 č. j. 13 Kss 7/2013 - 48.

[43] Druhá názorová linie vychází z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného ze dne 23. 2. 2012 č. j. 11 Kse 4/2009 - 111, v němž zaujal kárný senát stanovisko, že „*pojem ‚skutek‘ v případě kárných žalob pro nečinnost nelze vnímat jako určité časové období, ve kterém dojde k nečinnosti v libovolném počtu řízení, nýbrž že je třeba jej vztáhnout vždy k tomu kterému konkrétnímu případu nečinnosti. V opačném případě by totiž mohla nastat značně absurdní situace spočívající v tom, že potrestáním či zproštěním za tvrzenou nečinnost v jedné věci by se vyloučil postih za nečinnosti v řízeních jiných, k nimž by došlo ve stejném časovém období, byť i ze zcela jiných důvodů. [...] Kárný soud proto zastává názor, že se v případě průtahů (nečinnosti) současně v několika řízeních nejedná o skutek jediný, spočívající v nečinnosti po určitou dobu, nýbrž že jde o nečinnost v každém jednotlivém řízení, představující samostatný skutek.*“ Takové pojetí skutku v průtahových věcech, které se původně týkalo průtahů v exekutorských věcech, se dále promítlo i ve věcech kárné odpovědnosti soudců za průtahy v řízení, například v rozhodnutích ze dne 29. 5. 2013 č. j. 11 Kss 4/2016 - 166, ze dne 4. 4. 2012 č. j. 11 Kss 4/2011 - 120, ze dne 5. 12. 2018 č. j. 13 Kss 4/2018-84 či ze dne 5. 12. 2012 č. j. 11 Kss 7/2012 - 64. Taktéž v rozhodnutí ze dne 20. 6. 2018 č. j. 13 Kss 8/2017-170 kárný senát Nejvyššího správního soudu konstatoval, že „*každý takový vytýkaný postup (příp. nečinnost) v konkrétní soudci přidělené věci považuje kárný senát za samostatný skutek.*“

[44] Nyní rozhodující kárný senát v první řadě podotýká, že se ztotožňuje s názorem vyjádřeným v již citovaném rozhodnutí č. j. 11 Kse 4/2009 - 111, dle kterého se sjednocující role rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu nevztahuje na judikaturu kárných senátů. Nemohl proto přerušit řízení a vyčkat rozhodnutí rozšířeného senátu ve věci sp. zn. 16 Kss 5/2017, jehož předmětem je právě otázka, „*co je skutkem v případě, že soudce v určitém časovém intervalu pracuje pomaleji (případně méně či méně efektivně), než jak*

by bylo potřeba k tomu, aby bez průtahů vyřizoval veškerou agendu, kterou je podle rozvrhu práce příslušný vyřizovat“ (srov. usnesení kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2017 č. j. 16 Kss 5/2017 - 139). Rozšířený senát nelze považovat za kárný senát ve smyslu § 3, ve spojení s § 4 kárného zákona, vymezujícím kárné senáty kárného soudu. To, že kárným soudem je Nejvyšší správní soud, znamená pouze, že Nejvyšší správní soud zajišťuje činnost kárného soudu organizačně, technicky a personálně, včetně financování; pravomoc v oblasti kárné vykonávají pouze kárné senáty a z Nejvyššího správního soudu pak již jen jeho předseda, jenž je virilně předsedou kárného soudu a zákon mu svěřuje kompetence v procesu ustavování kárných senátů. Rozšířený senát nepochybně nemá vůbec pravomoc vynést rozhodnutí ve věci samé, např. shledat kárně obviněného vinným a uložit mu kárné opatření. Logicky mu tudíž nepřísluší ani vyslovovat se k právním otázkám kárného řízení, byť třeba jen dílčím, neboť na vyřešení těchto otázek bude zpravidla vyslovení viny a stanovení kárného opatření v jednotlivých případech záviset (například pro otázku vymezení skutku to platí zcela nepochybně). Argumentem zde nemůže být ani případná zdrženlivost rozšířeného senátu, jenž by se omezil jen na odpovědi na sporné právní otázky, nikoli na rozhodování ve věci. Pravomoc zde buď je, anebo není. Ostatně, podle zákona se rozšířenému senátu postupuje věc k rozhodnutí (viz § 17 odst. 1 s. ř. s.) a je jen na rozšířeném senátu, zda rozhodne namísto postupujícího senátu ve věci samé anebo odpoví jen na spornou právní otázku, jež mu byla předložena a kterou si může nepochybně modifikovat nebo si ji může vymežit zcela jinak, a věc postupujícímu senátu vrátí se svým závazným právním názorem (naopak stanovisko postupujícího senátu co do způsobu rozhodnutí rozšířený senát nijak nezavazuje). Tento postup nemá se zásadou zdrženlivosti, jež je toliko hodnotící kategorií, nic společného: vyvinul se v jeho praxi z důvodu efektivity a koneckonců i procesního komfortu rozšířeného senátu a byl posléze promítnut i do jednacího řádu Nejvyššího správního soudu (jako způsob výkonu pravomoci rozšířeného senátu, v jeho dispozici, viz § 71 jednacího řádu). To však nic nemění na tom, že existence pravomoci rozhodnout ve věci je *condicio sine qua non* pro (dílčí) rozhodování o odpovědi na předestřenou otázku. Pravomoc vést řízení a vydat rozhodnutí ve věci musí být dána na počátku řízení a nemůže být dovozována zpětně od jeho výsledku nebo od způsobu uplatnění pravomoci.

[45] Nelze odhlížet ani od zákonné konstrukce pluralitního složení kárných senátů. Kárné senáty sestávají ze širokého spektra zástupců různých právnických profesí (ve věcech soudců to je vedle předsedy z řad soudců Nejvyššího správního soudu a místopředsedy z řad soudců Nejvyššího soudu, tj. paritně, vždy též soudce ze soudu nižšího stupně, státní zástupce, advokát a právník vykonávající jiné právníkové povolání, zpravidla z akademické obce) a do jejich ustanovování pro posílení jejich nezávislosti a k odstínění vlivu předsedy kárného soudu zákonodárce vtělil i prvek náhody v podobě losování. Naproti tomu rozšířený senát je složen výhradně ze soudců Nejvyššího správního soudu. Pokud by měl zavazovat svým názorem kárné senáty, vychýlila by se zákonem založená názorová a institucionální rovnováha výrazně ve prospěch soudců, nadto jen soudců Nejvyššího správního soudu vybraných libovolně předsedou Nejvyššího správního soudu, jenž o složení rozšířeného senátu rozhoduje v rozvrhu práce.

[46] Ze všech těchto důvodů považoval kárný senát v nyní projednávané věci za svou povinnost postupovat dále v řízení a autonomně zodpovědět otázku, jak má být vymezen a chápán skutek v případě vytýkaných průtahů.

[47] Kárný senát se přiklání k první představené judikatorní linii, kterou považuje nejen za správnou, ale i co do uplatňování za převažující a co do trvání a stability za starší a ustálenější (v tomto smyslu byla druhá zde popsána judikatorní linie vybočením z dosud uplatňované). Stejný přístup si nadto osvojil i kárný senát 11 Kss v dřívějším složení, když rozhodoval ve druhém kárném řízení se stejnými stranami, a již jen pro naplnění požadavku právní jistoty je třeba na něm i nyní setrvat (viz druhé kárné rozhodnutí na č. l. 173).

[48] Naplnění skutkové podstaty kárného provinění tedy kárný senát spatřuje v zaviněné nečinnosti soudce v určitém období – bez ohledu na to, kolika řízení (věci) se týká. Počet řízení zatížených průtahy představuje pouze okolnost, kterou kárný senát vezme v úvahu při ukládání sankce (srov. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2011 č. j. 13 Kse 22/2009 - 70).

[49] Při takovém pojetí skutku je „*imanentní součástí popisu vytýkaného skutku (jímž je kárný senát vázán) vymezení počátku a konce doby vytýkané nečinnosti*“ (srov. již citované rozhodnutí č. j. 11 Kss 5/2017 - 139). Zároveň po podání kárného návrhu již nelze rozšiřovat období, v němž je kárně obviněnému vytýkána nečinnost – šlo by totiž o nově žalovaný skutek.

[50] Pojetí skutku v průtahových věcech je zároveň klíčové pro určení, zda kárnému postihu kárně obviněného nebrání překážka věci rozhodnuté (*non bis in idem*; srov. čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, dále jen „Listina“). Nelze totiž trestat „*vytýkanou nečinnost kárně obviněného (ani bylo-li by prokázáno, že vedla ke vzniku průtahů v řízení) v období, ve kterém byl již za typově stejný skutek potrestán předcházejícím kárným rozhodnutím. Opačný přístup by vedl k tomu, že by byla opětovně vyvozována kárná odpovědnost téže osoby za skutek, za který již byla dříve potrestána*“ (výše citované rozhodnutí č. j. 11 Kss 2/2016 - 143). Stručně řečeno, bylo-li již určité období nečinnosti soudce předmětem postihu (ať již ve formě kárného opatření, či výtky), nelze je v později zahájeném řízení projednávat a takové řízení by muselo být zastaveno pro překážku věci rozhodnuté (výše citované rozhodnutí č. j. 11 Kss 4/2015 - 87).

[51] Posledním – avšak neméně významným – důsledkem tohoto pojetí skutku je skutečnost, že v případě, kdy kárný soud neshledá v určité věci vytýkaný průtah, nerozhodne v daném rozsahu o zproštění kárného obvinění, nýbrž tuto věc pouze nezahrne do výroku rozhodnutí. V tomto směru lze opět poukázat na rozhodnutí sp. zn. 1 Skno 8/2006, v němž Nejvyšší soud uvedl, že „*pokud ve vymezeném období soudce zavinil průtahy ve více věcech, nejde v každé této věci o samostatný skutek kárného provinění, nýbrž o pokračování v neplnění soudcovských povinností s tím důsledkem, že pokud se v kárném řízení neprokáže, že v určitém spise k zaviněným průtahům ze strany soudce došlo, takový spis se do výroku prostě nepojme (s patřičným vysvětlením v odůvodnění rozhodnutí). Při takto pojímané definici skutkové podstaty kárného provinění pak není důvodu, aby soudce byl v takovém případě kárného obvinění zprošťován, resp. aby bylo kárné řízení ohledně takové věci (spisu) zastavováno.*“ Jak Nejvyšší správní soud jakožto kárný soud uvedl ve výše citovaném rozhodnutí č. j. 11 Kss 2/2016 - 143, „*tento přístup byl kárnými senáty v praxi dlouhodobě používán a kárný senát i v nyní posuzované věci považuje za rozumné postupovat stejným způsobem. [...] na podstatě věci, tedy (1) vymezení případů, kdy byly konstatovány průtahy v řízení, za něž je ukládáno kárné opatření, a (2) vymezení celkového období, kdy (v konkrétních věcech) průtahy nastaly, takový postup nemění ničeho.*“ Podobný postup lze přijmout i pro situace, kdy je návrh ve vztahu k nečinnosti v konkrétním řízení (věci)

podán opožděně (srov. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013 č. j. 13 Kss 7/2012 - 106).

[52] Praktickým procesním důsledkem tohoto přístupu je možnost i po zahájení kárného řízení „rozšířit“ návrh o další tvrzené průtahy v jiných věcech s podmínkou, že nově uvedené věci spadají do skutku, o němž se řízení vede, tj. do období nečinnosti tak, jak bylo vymezeno návrhem na zahájení řízení. Tyto nově tvrzené věci (spisy) jsou ve skutečnosti jen dalšími důkazními návrhy, jimiž má být prokázáno naplnění skutkové podstaty kárného provinění ve vymezeném období. Je pak na kárném soudu, aby rozhodl, které důkazy provede v rozsahu nezbytném pro kárné rozhodnutí (srov. § 89 odst. 1 trestního řádu, přiměřeně aplikovaného dle § 25 kárného zákona).

[53] V nyní posuzované věci to konkrétně znamenalo, že návrhem na zahájení kárného řízení, datovaným dnem 11. 10. 2018 a kárnému soudu doručeným dne 15. 10. 2018, navrhovatelka vymezila skutek v návrhu uvedenými obdobími nečinnosti soudce, k nimž mělo dojít ve vyjmenovaných 25 věcech (spisy č. 1-25). Navrhovatelka sice nevymezila souhrnně hranice žalovaného období nečinnosti ve formalizovaném petitu, tuto formální vadu návrhu však lze překlénout výkladem s přihlédnutím k obsahu návrhu. Z něj vyplývá, že navrhovatelka v návrhu vymezila žalovaný skutek obdobím od 1. 2. 2016 (věc č. 19 sp. zn. 15 C 202/2012) do 11. 10. 2018 (věci č. 15 sp. zn. 19 C 213/2015 a č. 19 sp. zn. 15 C 202/2012, v nichž vymezila průtahy slovem „dosud“, což nutno vztáhnout k datu sepsání návrhu).

[54] Pokud jde o počátek žalovaného období, nutno zdůraznit, že druhým kárným rozhodnutím byl soudce uznán vinným za průtahy v období od 12. 7. 2013 do 12. 4. 2016. Ve shodě s výše uvedeným proto soudce nelze znovu ani za část téhož období postihnout (*non bis in idem*, srov. k tomu již za dřívější právní úpravy kárného řízení rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 10. 2004 sp. zn. 2 Ds 10/2004 a dále rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 9. 11. 2007 sp. zn. 1 Ds 17/2007 a ze dne 20. 6. 2008 sp. zn. 1 Ds 8/2008). Kárný soud se proto nyní mohl zabývat průtahy v řízení až od 13. 4. 2016. Navrhovatelka nicméně při ústním jednání upřesnila (zúžila) svůj návrh tak, že počátek vytýkaného období nečinnosti určila jednoznačně pro všechny věci dnem 7. 6. 2016 (proč volila toto datum, není zřejmé, není to ale ani podstatné, její návrh kárný soud překročit nemůže). Problém s pravidlem *non bis in idem* tím odpadl a nebylo nutné v části, v níž navrhovatelka původně navrhovala postih za průtahy do 12. 4. 2016 řízení zastavovat pro překážku věci rozhodnuté dle § 11 odst. 1 písm. h) trestního řádu ve spojení s § 25 kárného zákona. Pokud kárně obviněný na ústním jednání vyslovil názor, že za žalovatelné považuje průtahy až po vyhlášení druhého kárného rozhodnutí, tj. po 14. 12. 2016, kárný soud se s ním neztotožnil, neboť rozhodující pro posuzování otázky věci rozhodnuté (*rei iudicatae*) je vymezení skutku v pravomocném rozhodnutí, nikoli den, kdy bylo rozhodnutí přijato, vyhlášeno či nabylo právní moci.

[55] V rozšíření návrhu ze dne 30. 11. 2018 uplatnila navrhovatelka dalších 76 věcí, v některých z nich však „žalovala“ i průtahy, které pokračovaly za původně vymezenou časovou hranicí do 12. 11. 2018, kdy dokončila komplexní kontrolu oddělení kárně obviněného soudce. Nečinnost v období od 12. 10. 2018 je však již jiným samostatným skutkem překračujícím původní návrh na zahájení řízení, a pokud šlo o nečinnost trvající, zhodnotí ji v té které věci kárný soud pouze do 11. 10. 2018 (srov. k tomu rozhodnutí č. j. 14 Kse 7/2014 - 54 a č. j. 12 Ksz 2/2015 - 78).

[56] Konečně nutno také konstatovat, že soud je ohledně vymezení skutku vázán návrhem (*a contrario* k § 9 odst. 2 větě poslední kárného zákona, podle níž kárný soud není vázán návrhem, pokud jde o kárné opatření). Není tudíž možné k tíži kárně obviněného soudce činit takové změny, které by zhoršily jeho postavení před kárným soudem oproti samotnému návrhu (viz výše citované rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 2 Ds 10/2004). Proto tam, kde navrhovatelka uvedla v návrhu dobu nečinnosti, resp. průtahů kratší, než vyplývalo z předmětného spisu (nešlo-li o zjevný překlep), řídil se kárný senát při formulaci výroku svého rozhodnutí rozmezím uvedeným v návrhu, byť by třeba i soudce sám delší průtah uznal (viz např. č. 54 sp. zn. 15 C 28/2017).

[57] Kárný senát zdůrazňuje, že kárný návrh a popis skutku v něm uvedený byl vymezen tak, že se soudce dopustil kárného provinění spočívajícího v kárně relevantní nečinnosti. Pokud navrhovatelka u některých věcí (např. č. 8, 27, 29, 30, 34, 37, 41, 49, 52, 57, 60, 70, 71, 73, 79) kromě průtahů v řízení zpochybňovala (stručnou poznámkou) i procesní postupy soudce z hlediska efektivity, správnosti formální či věcné a tvrdila, že jimi soudce ohrozil též důvěru v odborné rozhodování soudů, kárný senát se tím s ohledem na podstatu návrhu blíže nezabýval; ostatně i navrhovatelka sama na ústním jednání potvrdila, že předmětem jejího návrhu je výhradně jen kárné provinění spočívající v průtazích při vyřizování věcí. V této souvislosti je nicméně vhodné odkázat na odstavec 44 rozhodnutí kárného soudu č. j. 16 Kss 9/2013 - 91 ze dne 20. 3. 2014, že „*i pokud by takové hodnocení prováděl, byla by namíste maximální zdrženlivost.*“ Stejně jako tehdy platí, že pokud by měl kárný soud hodnotit soudcovskou činnost kárně obviněného z hlediska její (ne)odbornosti, „*muselo by se jednat o zjevné excesy a kárný navrhovatel by je musel takto i prezentovat a argumentačně doložit*“, což se však v nyní projednávané věci nestalo.

Vb. Lhůta pro podání návrhu

[58] K dodržení subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení kárný soud ke všem průtahovým spisům uvádí následující.

[59] Dle ustanovení § 9 kárného zákona musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu; nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění. Pokud jde o subjektivní lhůtu, podle kárné judikatury je její počátek vázán na okamžik, kdy se skutečnosti indikující existenci kárného provinění dostaly do sféry kárného navrhovatele (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného ze dne 5. 10. 2017 č. j. 11 Kss 4/2017 - 49, obdobně též rozhodnutí ze dne 10. 11. 2010 č. j. 15 Kse 3/2010 - 63). Lhůta samotná pak slouží k prověření těchto indicií za účelem rozhodnutí, zda navrhovatel kárný návrh skutečně podá. Dostatečné indicie jsou takové, jež svědčí jak o naplnění objektivní, tak i subjektivní stránky kárného provinění (srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 3. 2008 sp. zn. 1 Ds 1/2008).

[60] Co se týká lhůty objektivní, nečinnost při vyřizování spisů považuje kárná judikatura již tradičně za delikt trvající. Takto na danou otázku nahlížel již Vrchní soud v Olomouci jako kárný soud ve svém rozhodnutí ze dne 8. 8. 2003 sp. zn. Ds 9/2003, přičemž kárné senáty Nejvyššího správního soudu si tento názor osvojily (viz např. v rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011 č. j. 14 Kse

3/2011 - 43 nebo ze dne 29. 3. 2018 č. j. 11 Kss 5/2017 - 139). Trvající delikt je ukončen buďto provedením procesního úkonu, nebo podáním kárného návrhu. Z toho pak vyplývá, že lze postihnout kárně obviněného soudce i za průtahy, jež předcházely běhu objektivní lhůty (počítáno zpětně), pokud ke dni, od kterého se lhůta začala počítat, dosud neučinil ve věci úkon a jeho delikt tak trval (srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 12. 2004 sp. zn. Ds 13/2004, ze dne 9. 11. 2007 sp. zn. 1 Ds 17/2007 a ze dne 20. 6. 2008 sp. zn. 1 Ds 8/2008).

[61] V tomto kárném řízení však navrhovatelka neučinila ani v jednom případě předmětem návrhu nečinnost, jejíž počátek by ležel za hranicí tří let od podání kárného návrhu. Tříletá objektivní lhůta tak ve všech případech byla zachována.

[62] Pokud jde o šestiměsíční lhůtu subjektivní, nutno předeslat, že kárně obviněný, na výslovný dotaz předsedy senátu při ústním jednání, žádnou námitku v tomto směru nevznnesl. Naopak kárná navrhovatelka sama uvádí, že v některých případech nemohla učinit předmětem návrhu celé období prodlevy, k níž v určitém spise došlo, neboť u Okresního soudu v Liberci probíhá pravidelná čtvrtletní kontrola nedodělků (neskončených spisů starších tří let). V některých případech se tak navrhovatelka dozvěděla o nečinnosti kárně obviněného soudce již ze zprávy o stavu nedodělků ke dni 31. 12. 2017, kterou jí podal dne 10. 1. 2018 a která ještě nevyústila v podání kárného návrhu. Za klíčový okamžik pro zachování subjektivní lhůty, k němuž směřovalo též dokazování při ústním jednání, tak navrhovatelka považovala datum 17. 4. 2018, kdy obdržela zprávu o stavu nedodělků kárně obviněného soudce za 1. čtvrtletí roku 2018. Kárný senát se s tímto náhledem ztotožňuje a subjektivní lhůtu považuje za zachovanou, s následujícími výjimkami, kdy zjistil, že byla překročena.

[63] Ve věci č. 32 sp. zn. 15 C 214/2014 totiž, aniž by to kárně obviněný namítal, kárný soud zjistil, že spis dvakrát procházel rukama místopředsedkyně Okresního soudu v Liberci za účelem vyřízení stížnosti účastníka řízení (poprvé 18. 1. 2017, podruhé 24. 1. 2017). Žalované průtahy v řízení byly ze spisu zjistitelné. Dosavadní kárná judikatura přitom pouze stanovuje, že za okamžik, kdy se navrhovatel o indicích svědčících o spáchání kárného provinění dozvěděl, nelze bez dalšího považovat vyslovení určitého závěru v odůvodnění rozhodnutí soudu, přestože obsah tohoto rozhodnutí je možno zjistit z veřejně přístupného rejstříku (rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2012 č. j. 11 Kss 18/2011 - 251), a že každému potenciálnímu kárnému navrhovateli běží subjektivní lhůta k podání návrhu zvlášť (usnesení kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2017 č. j. 11 Kss 6/2017 - 30). Ani jedno z citovaných rozhodnutí na nyní předestřenou otázku neodpovídá. První z nich řešilo odlišnou situaci, kdy se potřebné informace nacházely zcela mimo sféru kárného navrhovatele, byla zde jen potenciální a ničím neprokázaná možnost se s nimi seznámit. Pokud jde o druhé rozhodnutí, orgánem státní (justiční) správy okresního soudu nadaným kárnou pravomocí je v daném případě jeho předsedkyně, místopředsedkyni naproti tomu nesvědčí samostatné oprávnění podat kárný návrh. Kárný soud proto musel posoudit, zda v případě, kdy místopředsedkyně soudu prokazatelně získá indicie svědčící o spáchání kárného provinění, lze mít za to, že se tyto indicie dostaly do sféry předsedkyně soudu jakožto kárné navrhovatelky, nebo zda by muselo být dále prokázáno, že s nimi místopředsedkyně předsedkyni též seznámila.

[64] Kárný soud vyšel z toho, že výkon státní správy okresních soudů je zákonem obecně svěřen jejich předsedům (§ 121 odst. 1 zákona o soudech a soudcích), u vyřizování

stížností na průtahy, na nevhodné chování nebo narušování důstojnosti řízení se dokonce jedná o výslovně samostatně upravenou otázku (§ 171 zákona o soudech a soudcích). Předseda pak může podle svého uvážení určitými agendami pověřit některého ze svých místopředsedů (§ 121 odst. 4 zákona o soudech a soudcích). Ten je mu proto za výkon svěřené agendy odpovědný a je pochopitelně povinen mu průběžně předávat informace potřebné pro výkon jeho dalších pravomocí v rámci státní správy soudů a v rámci kárného řízení. Kárný soud proto považuje za správné nazírat na vedení soudu jako na jeden celek a vycházet pro účely posouzení běhu subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu z předpokladu, že co je známo některému z místopředsedů, je (resp. má být) známo též předsedovi soudu.

[65] Druhým aspektem je pak praktický vliv na dokazování. Pohyb směrem k osobě vyřizující stížnost je ve spise, případně v elektronické evidenci soudu, zpravidla podchycen a zaznamenán. K informování o učiněných zjištěních při vyřizování stížností ze strany místopředsedů naopak dochází zpravidla ústně na poradách vedení soudu nebo na pracovních schůzkách, ba dokonce i při příležitostech neformálních. Jde tedy o děje ponejvíce nijak nedokumentované a nutnost prokazovat je by mohla ze subjektivní lhůty pro podání návrhu učinit institut zcela iluzorní. Takovým výkladem by byla výrazně zhoršena a oslabena procesní pozice kárně obviněného. Šlo by tedy o výklad nejen nepraktický, ale i jdoucí v neprospěch kárně obviněného, tudíž je třeba jej odmítnout.

[66] Kárný soud uzavírá, že pokud se místopředseda soudu k určitému okamžiku prokazatelně seznámí s indiciemi svědčícími o spáchání kárného provinění, lze mít za to, že se tyto indicie ve stejnou dobu dostaly do sféry předsedy soudu jakožto kárného navrhovatele. Z obdobného náhledu ostatně vycházely kárné soudy i za dřívější právní úpravy kárného řízení, neboť za okamžik vymezující běh subjektivní lhůty považovaly v případě předsedy instančně vyššího soudu (jako možného navrhovatele) okamžik, kdy složka jeho soudu, která kontrolní šetření na instančně nižším soudu provedla, vyhotovila písemné zprávy, a to bez ohledu na skutečnost, kdy zpráva byla předsedovi soudu postoupena, či s ní byl seznámen (rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 4. 3. 2008 sp. zn. 1 Ds 1/2008).

[67] V tomto kárném řízení nadto svědkyně S., místopředsedkyně Okresního soudu v Liberci, potvrdila, že předsedkyni soudu průběžně o svých zjištěních informuje na poradách a při obdobných příležitostech.

[68] Ve věci č. 32 sp. zn. 15 C 214/2014 proto kárný soud s ohledem na překročení šestiměsíční subjektivní lhůty kárně relevantní průtahy v řízení konstatovat nemohl (§ 9 odst. 1 kárného zákona *per analogiam*). Vzhledem k tomu, jak kárný senát pojímá žalovaný skutek, není na místě (částečné) zastavení řízení dle § 9 odst. 1 kárného zákona. Zjištění o překročení subjektivní lhůty ve věci č. 32 se totiž žalovaného skutku, jenž je prokázán jinými věcmi, nijak nedotýká; důsledkem tohoto zjištění je pouze to, že věc č. 32 není zařazena do skutkové věty výroku, jímž byl soudce uznán vinným z kárného provinění.

[69] Z obdobných důvodů musel kárný soud korigovat zjištěné období průtahů v řízení ve věcech č. 5 sp. zn. 15 C 176/2016, č. 12 sp. zn. 19 C 198/2015, č. 18 sp. zn. 23 C 328/2009, č. 23 sp. zn. 15 C 201/2013, č. 28 sp. zn. 15 C 75/2014, č. 41 sp. zn. 15 C 56/2016 a č. 45 sp. zn. 15 C 87/2016 (podrobnosti viz níže u těchto věcí).

Vc. Referenční doba

[70] Předtím, než kárný senát posoudil průtahy v konkrétních řízeních uvedených v kárném návrhu, musel si ujasnit východiska, jimiž se přitom bude řídit. Dosavadní judikatura kárného soudu v tomto směru neposkytuje jednoznačná měřítka a nelze ji považovat za zcela ustálenou. Praxe jednotlivých historických kárných senátů se lišila co do určování počátku kárně relevantní nečinnosti, někdy od konce měsíce, v němž došlo k poslednímu úkonu ve věci, jindy od následujícího dne po posledním pohybu ve spisu, nebo dokonce s minuciózním zohledňováním pracovních dnů a nepravidelností v podobě státních svátků či krátkodobých dovolených. Lišila se i co do metodiky, někdy byla za průtahy obecně považována nečinnost, avšak až po určité době se stala kárně relevantní, v některých případech byla za průtahy označena doba po odečtení přiměřené lhůty pro úkon ve věci, jiný přístup hodnotil každou nečinnost od počátku jako průtahy v řízení, byla-li přiměřená doba překročena, nebo pracoval s proměnlivým kritériem jejich závažnosti apod. Na straně jedné je to pochopitelné, neboť hodnocení nečinnosti soudce, resp. průtahů v řízení, je nutně závislé na mnoha individuálních okolnostech (např. celkové množství nevyřízených věcí soudce ovlivňující jeho schopnost a možnost s věcmi průběžně a bez průtahů pracovat, pracovní zázemí a podmínky včetně organizace práce dle rozvrhu práce, druh a složitost agendy, rozhodovací stupeň, chování účastníků řízení, význam věci atp., srov. v této souvislosti kritéria § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, a obdobná kritéria používaná Evropským soudem pro lidská práva při poskytování ochrany základnímu právu na projednání věci v přiměřené lhůtě dle čl. 6 odst. 1 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod; viz též stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011 sp. zn. Cpjn 206/2010, č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Ostatně, k objektivizaci těchto kritérií má přispět i pluralitní složení šestičlenných kárných senátů (a přítomnost různých úhlů pohledu soudců a přísedících s odlišnými profesními i procesními zkušenostmi), jež mohou mít – v zákonných mezích – různý přístup, resp. kárnou politiku. Na straně druhé však na osvojení hodnotících východisek a jejich objektivizaci (alespoň v minimální míře) nelze zcela rezignovat, aby se kárný senát nedopouštěl libovůle případ od případu.

[71] Navrhovatelka průtahy v jednotlivých řízeních v tomto kárném řízení pojímá mechanicky jako dobu nečinnosti, tj. dobu, kdy se s příslušným spisem zaznamenaně nic nedělo, resp. nebyl v něm žádný pohyb zaznamenaný ve spisovém přehledu a v informačním systému ISAS. Takto mechanicky však s absencí pohybu ve spisu průtahy v řízení ztotožňovat nelze. Je zřejmé, že soudce nemůže se spisem pracovat hned následující pracovní den po posledním pohybu ve spisu. Takový požadavek by byl zjevně nerealistický. Je pochopitelné, že různé procesní úkony si vyžádají určitý čas jednak z důvodu, že soudce souběžně pracuje na mnoha věcech, jednak z důvodu, že jde o věci rozdílné složitosti, povahy a priority. Absence pohybu ve spisu sama o sobě neznamená, že soudce je ve věci zcela nečinný, neboť studium a příprava věci k rozhodnutí se nijak formálně ve spisu neprojevuje. Průtahy v řízení, jež by mohly naplnit skutkovou podstatu kárného provinění, tedy lze konstatovat až v případě, že uplyne doba, již ještě lze považovat za přiměřenou. Tu sice, nestanoví-li ji ve specifických agendách výslovně zákon, nelze určit pevným a neměnným časovým úsekem, z důvodů uvedených výše je však nutné vymezit si takovou dobu alespoň jako orientační, která může a musí být korigována (oběma směry) s ohledem na konkrétní okolnosti posuzovaného případu (viz např. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2014 č. j. 11 Kss 10/2013 - 83, jež takovou dobu označovalo termínem „doba referenční“). Aby

taková referenční doba mohla dobře plnit svou funkci pro účely hodnocení nečinnosti soudce z hledisek kárných, musí být do určité míry paušalizující a přitom dostatečně dlouhá, jinak by se strany kárného řízení i kárný soud utápěly v nepodstatných detailech, jako např. zohledňování pracovních dnů, svátků, dovolených atp., jak bylo příkladmo uvedeno výše. Nemá proto smysl stanovovat referenční dobu v rádech dnů ani týdnů, ale spíše měsíců, neboť jen taková dokáže prakticky paušálně zohlednit běžné nepravidelnosti soudcova pracovního režimu.

[72] Pro občanskoprávní nalézací agendu soudu prvního stupně se v dosavadní judikatuře kárných senátů objevuje nejčastěji doba tři až čtyři měsíce (již zmíněné rozhodnutí č. j. 11 Kss 10/2013 - 83 ze dne 29. 5. 2014 nebo rozhodnutí č. j. 11 Kss 5/2017 - 139 ze dne 29. 3. 2018, odst. 37, v němž kárný senát s odkazem na jiná kárná rozhodnutí uvedl, že „*branicí, za níž již nečinnost soudce není možné akceptovat, bývá u věcí, které jsou již meritorně projednávány, obvykle lhůta tří měsíců – viz například rozhodnutí ze dne 22. 6. 2011, č. j. 11 Kss 11/2009 - 224 a ze dne 20. 3. 2014, č. j. 16 Kss 9/2013 – 91*“), při specifických skutkových okolnostech i kratší (jeden měsíc, srov. výše citované rozhodnutí č. j. 11 Kss 4/2015), anebo i delší (dokonce až jeden rok, což by však mohlo být akceptovatelné pouze v situaci systémové krize, při absenci adekvátních pracovních podmínek včetně pomocného odborného aparátu a při vysokém množství živých věcí připadajících v průměru na jednoho soudce na daném soudu a úseku).

[73] Přihlédnout je nutno i ke specifické judikatuře týkající se zvláštního procesního prostředku na ochranu základního práva na projednání věci v přiměřené lhůtě, jímž je návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona o soudech a soudcích, jakož i hodnocení průtahů v řízení za účelem přiznání náhrady škody, resp. zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů. V této souvislosti je ale nutno zdůraznit, že posouzení průtahů za účelem naplnění podmínek důvodnosti takového návrhu, resp. žaloby, a posouzení průtahů z hlediska naplnění skutkové podstaty kárného provinění nelze ztotožňovat a může se i výrazně lišit, neboť se liší i smysl a účel obou institutů a částečně i hlediska, která je třeba brát v úvahu. Pro účely kárného řízení je nicméně důležité, že je třeba zohledňovat i celkovou délku řízení, neboť čím je delší, tím více je zasahováno do základních práv účastníků řízení, čemuž nutně musí odpovídat i povinnost soudce věnovat dlouhotrvajícím řízením zvýšenou pozornost a prioritu. Ze stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011 sp. zn. Cpjn 206/2010, části VI, č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, vztahujícího se právě k náhradě škody za nesprávný úřední postup spočívající v porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě, vyplývá, že hranicí přiměřené celkové doby řízení, po jejímž překročení lze za splnění dalších podmínek přiznat odškodnění, je doba 24 měsíců ve věcech, které nemají přednostní režim. I celkové stáří věci od zahájení řízení se pak logicky musí promítnout do stanovení orientační referenční doby pro posuzování úseků nečinnosti soudce mezi jednotlivými úkony ve spisu z hlediska kárného (kárně relevantní průtahy v řízení). Ostatně, kárná odpovědnost soudce je i jedním z nástrojů prevence porušování základních práv účastníků řízení na projednání věci v přiměřené lhůtě a z něho plynoucí odpovědnosti státu za škodu a nemajetkovou újmu.

[74] S ohledem na dosavadní judikaturu i zmíněné systémové přesahy si kárný senát stanovil jako orientační obecnou referenční dobu, po kterou zpravidla nelze ještě hovořit o kárně relevantních průtazích, **čtyři měsíce** v občanskoprávních řízeních, která netrvají více než dva roky (dále jen „obecná referenční doba pro věci mladší dvou let“). U věcí starších, jimž je soudce povinen věnovat zvýšenou pozornost a vyřizovat je pokud možno přednostně (i s ohledem na riziko porušení základních práv účastníků řízení a vzniku odpovědnosti státu za škodu a nemajetkovou újmu), bude vycházet z orientační referenční doby **dva měsíce** (dále jen „obecná referenční doba pro věci starší dvou let“). Tyto referenční doby mohou být kratší, konkrétně poloviční (dva, resp. jeden měsíc), jde-li o jednoduché, rutinní administrativní úkony, zejména lze-li je delegovat i na pomocný soudní personál (vyšší soudní úředníky, asistenty soudců), nebo o jednoduchá procesní rozhodnutí (dále jen „obecná referenční doba pro věci mladší dvou let zkrácená“ a „obecná referenční doba pro věci starší dvou let zkrácená“). Tam, kde zákon stanoví konkrétní pořádkovou lhůtu, je samozřejmě referenční dobou právě tato zákonná lhůta (dále jen „referenční zákonná lhůta“).

[75] Pro rozlišení věcí starších dvou let a mladších dvou let, resp. pro volbu referenční doby, bude kárný senát považovat za rozhodující kritérium stáří věci k datu počátku tvrzené nečinnosti ve věci, neboť toto kritérium, z pohledu soudce prospektivní, na rozdíl od pohledu zpětného k datu ukončení nečinnosti či retrospektivního hodnocení ze strany soudu, ukazuje, jak se stáří věci na počátku nečinnosti jevílo soudci, a tedy nejlépe poslouží k posouzení nečinnosti soudce jako případného zaviněného porušení jeho povinností.

[76] Přesáhne-li období absence relevantního pohybu ve spisu referenční doby, znamená to (nejsou-li zde jiné individuální okolnosti), že soudce se spisem od počátku nepracoval tak, jak bylo jeho povinností (§ 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích), resp. neměl ho pod svou kontrolou, a to po celé toto období, které lze pak označit za průtahy v řízení naplňující skutkovou podstatu kárného provinění podle § 87 odst. 1 ve spojení s § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Nebylo by proto adekvátní účetnický odečítat referenční doby od období nečinnosti, protože by takový výsledek zkresloval celkový obraz o plnění povinností soudce. I v tomto ohledu v minulosti kárné senáty kolísaly, sám senát 11 Kss v dřívějším složení se nakonec přiklonil k neodečítání referenčních dob od období nečinnosti (srov. rozhodnutí č. j. 11 Kss 5/2017 - 139 ze dne 29. 3. 2018, odst. 37), na rozdíl od své dřívější praxe (tak i ve druhém kárném rozhodnutí týkajícím se kárně obviněného soudce, přitom v prvním kárném rozhodnutí tehdejší kárný senát referenční doby neodečítal, resp. s nimi nijak nepracoval). Jde však ve skutečnosti jen o optický detail: na závěru o zjištěných či nezjištěných průtazích v řízení nemají odlišnosti mezi oběma metodikami vliv, liší se jen v délce průtahů deklarovaných v jednotlivých řízeních, nikoli v odpovědi na klíčovou otázku, zda o kárně relevantní průtahy šlo, nebo nešlo.

Vd. Zjištění v jednotlivých průtahových spisech

1. 15 C 59/2014

Ve věci 15 C 59/2014 (žaloba o zaplacení náhrady mzdy) je soudci vytýkána nečinnost od 22. 11. 2017, kdy mu byl předložen spis s odvoláním proti přerušení řízení, do 27. 2. 2018, kdy vyhotovuje předkládací zprávu pro odvolací soud. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá. Soudce průtah v této věci neuznává a navrhuje zproštění kárného obvinění; tvrdí, že účastníky na jejich hmotných právech a povinnostech nijak nepoškodil. Jeho argumentace se však zcela míjí s návrhovým tvrzením. Vzhledem k překročení doby

jednoho měsíce jako obecné referenční doby pro věci starší dvou let zkrácené (pro vyhotovení předkládací zprávy pro odvolací soud k rozhodnutí o odvolání proti usnesení o přerušení řízení) konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 22. 11. 2017 do 27. 2. 2018 (více než 3 měsíce)**. Jde přitom o věc s velkým významem pro žalobce (náhrada mzdy), závažnost průtahů v této věci zesiluje i fakt, že soudce již byl za průtahy v řízení v této věci postižen druhým kárným rozhodnutím pod bodem 122.

2. 15 C 45/2014

Soudci je v této věci (vyloučení věci z exekuce) vytýkána nečinnost od 15. 5. 2017, kdy zrušil nařízené jednání, aby rozhodl o záměně účastníků, až do 19. 12. 2017, avšak navrhovatelka poznamenává, že tyto průtahy s ohledem na kontrolu nedodělků v lednu 2018 pro překročení subjektivní lhůty již postihnout nelze. Jako postižitelnou tvrdí navazující nečinnost od 23. 2. 2018, kdy byl spis předán soudci k rozhodnutí, do 12. 6. 2018, kdy soudce nařídil jednání. Obsah spisu návrhovému tvrzení odpovídá. Soudce průtah v této věci neuznává a navrhuje zproštění kárného obvinění; tvrdí, že účastníky na jejich hmotných právech a povinnostech nijak nepoškodil a že nečinnost v délce čtyř měsíců nezakládá kárně postižitelné průtahy v řízení. Kárný soud se s tím ve shodě s navrhovatelkou neztotožňuje, jde o věc starší dvou let, které je třeba věnovat mimořádnou pozornost a prioritu, s velkým významem pro žalobce (ochrana vlastnického práva k věcem tvořícím vybavení domácnosti). Doba dvou měsíců jako obecná referenční doba pro věci starší dvou let byla překročena, proto kárný senát konstatuje **průtahy v řízení od 23. 2. 2018 do 12. 6. 2018 (více než tři a půl měsíce)**. Závažnost průtahů v této věci zesiluje i fakt, že soudce již byl za průtahy v tomto řízení postižen druhým kárným rozhodnutím pod bodem 122, jak přílehavě poznamenala v replice navrhovatelka.

3. 15 C 38/2016

Soudci jsou v této věci (návrh z 6. 6. 2016 na zrušení výživného zletilého dítěte) vytýkány průtahy v řízení způsobené nedostatečnou kontrolou spisu a jeho nezalhřtováním. Spis byl soudci předán 16. 6. 2016 (navrhovatelka mylně tvrdí, že 16. 6. 2017, jde však o zjevný překlep), řízení pak fakticky stálo z důvodu, že u žalovaného probíhalo svéprávnostní řízení ukončené rozsudkem s právní mocí 30. 3. 2017. Od té doby nebyl učiněn žádný úkon ke skončení věci až do 11. 5. 2018, kdy asistent požádal o vyjádření opatrovnice k žalobě. Navrhovatelka vytýká soudci i zbytečně nařízené jednání (dne 12. 6. 2018 na 20. 7. 2018), neboť věc mohla být vzhledem k souhlasným vyjádřením účastníků rozhodnuta bez jednání. Návrhové tvrzení odpovídá soudnímu spisu. Soudce kárné provinění v této věci popírá a navrhuje zproštění kárného obvinění; tvrdí, že účastníky materiálně nijak nepoškodil. Kárný soud ve shodě se soudcem neshledal porušení povinnosti soudce v tom, že nařídil jednání, neboť takový postup nelze jednoznačně označit za rozporný se zákonem (§ 115a o. s. ř.) nebo za zjevně neúčelný, řízení se tím ostatně prodloužilo jen o měsíc, a je nutno proto respektovat právní názor nezávislého soudce a v kárné věci uplatnit princip *in dubio pro reo* (viz též odstavec [57]; kárnému soudu obecně, s výjimkou zjevných excesů, nepřísluší hodnotit účelnost a správnost jednotlivých úkonů prováděných soudcem). Pokud však jde o vytýkané průtahy v řízení, kárný senát konstatuje ve shodě s návrhem, že soudce neměl spis pod kontrolou, jinak by věc mohla být skončena dříve poté, co nabyl rozsudek ve věci svéprávnostního řízení právní moci (30. 3. 2017). Vzhledem k překročení čtyř měsíců jako referenční doby pro věci mladší dvou let nezbyvá kárnému soudu než konstatovat, že nečinnost soudce představuje **průtahy v řízení od 30. 3. 2017 do 11. 5. 2018 (13 a půl měsíce)**, byť tato věc pro účastníky více méně ztratila význam.

4. 15 C 126/2013

Nečinnost s jednoduchým procesním rozhodnutím o pokračování v řízení je soudci vytýkána od 4. 4. 2017, kdy soudce obdržel informaci o tom, že jiné řízení, kvůli kterému bylo řízení v dané věci přerušeno, bylo pravomocně skončeno, do 5. 2. 2018 kdy soudce vydal jednoduché usnesení o pokračování v řízení pro odpadnutí překážky. Průtah v řízení je však navrhovatelkou žalován až od 1. 1. 2018, neboť soudce dne 10. 1. 2018 podal i v této věci ke stavu k 31. 12. 2017 nedodělkovou zprávu. Obsah spisu návrhovému tvrzení odpovídá. Soudce kárné provinění v této věci popírá, neboť prý takto definovaný skutek není kárným proviněním, nic bližšího však ke svému procesnímu stanovisku neuvádí a navrhuje zproštění kárného obvinění. Kárný soud jeho názor nesdílí. Referenční doba jednoho měsíce pro vydání jednoduchého procesního usnesení ve věci starší dvou let uplynula v době před žalovaným obdobím průtahů. V souladu s návrhem tedy kárný senát zjistil **průtahy v řízení od 1. 1. 2018 do 5. 2. 2018 (více než jeden měsíc)**.

5. 15 C 176/2016

Nečinnost v řízení o žalobě o výživné manželky, zahájeném 26. 10. 2016, je soudci vytýkána od 2. 11. 2016 do 19. 7. 2018, kdy nařídil jednání na 14. 9. 2018. Návrhové tvrzení odpovídá soudnímu spisu. Kárný soud však nemůže postihnout průtahy v celém namítaném období, neboť jak předeslal výše (odstavec [63] a násl.), dokazováním zjistil, že o průtazích trvajících v této věci od 2. 11. 2016 se navrhovatelka dozvěděla, resp. měla a mohla dozvědět nejpozději 2. 6. 2017, kdy místopředsdkyně Okresního soudu v Liberci soudce na průtahy a jejich závažnost upozornila (důkaz B). S odkazem na argumentaci uvedenou výše proto nutno pro průtahy od 2. 11. 2016 do 2. 6. 2017 považovat šestiměsíční subjektivní lhůtu dle § 9 odst. 1 kárného zákona za uplynulou. Kontinuálně navazující období průtahů již postihnout lze, neboť dalšími kontrolami tato věc neprochází (ostatně ani kárně obviněný nic takového nenamítal). Doba čtyř měsíců jako obecná referenční doba pro věci mladší dvou let byla překročena, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 3. 6. 2017 do 19. 7. 2018 (více než 13 a půl měsíce)**. Bez významu pro tento závěr je námitka soudce, že účastníci nebyli nijak postiženi vzhledem k tomu, že po nařízení jednání vzala žalobkyně žalobu zpět a soudce řízení zastavil. Na jedné straně – pro hodnocení závažnosti zjištěného průtahu v řízení – nutno připustit, že význam této věci pro účastníky postupem času v průběhu řízení značně poklesl, stalo se tak však v důsledku nečinnosti (tedy zaviněním) soudce, přitom nebýt onoho zpětvzetí žaloby, šlo o věc pro žalobkyni velmi významnou (výživné). Na straně druhé s ohledem na uvedené okolnosti je naopak nutno průtahy v tomto řízení hodnotit jako vysoce závažné. Nečinnost soudce byla extrémně dlouhá a její závažnost výrazně zvyšuje i skutečnost, že na průtahy v řízení byl soudce výslovně místopředsdkyní soudu upozorněn, přesto ve věci ani poté nekonal. Důkaz protokolem z rozvodového řízení navržený navrhovatelkou (důkazní návrh Q) kárný soud pro nadbytečnost neprováděl, neboť existence průtahů v řízení byla jednoznačně prokázána i bez něj.

6. 15 C 66/2017

Nečinnost v řízení o žalobě na určení vlastnického práva je soudci vytýkána od 28. 6. 2017, kdy měl spis ve své dispozici, do 17. 9. 2018, kdy nařídil ve věci jednání. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce průtahy v řízení uznává, byť je ne zcela srozumitelně relativizuje tím, že nemohlo dojít k poškození vlastnického práva žalované. Obecná referenční doba čtyř měsíců pro věci mladší dvou let byla překročena, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 28. 6. 2017 do 17. 9. 2018 (více než 14 a půl měsíce)**, věc (určení vlastnického práva) přitom měla pro účastníky velký význam.

7. 15 C 68/2016

Nečinnost ve věci žaloby o zřízení služebnosti (přístupové cesty; žaloba ze dne 1. 7. 2016) je soudci vytýkána od 9. 11. 2016 do 17. 8. 2017, kdy nařídil jednání, a pak od 25. 10. 2017, kdy se konalo místní šetření, do 2. 8. 2018, kdy nařídil jednání. Soudce průtahy v řízení uznává, byť je relativizuje tím, že rozsudek jen formálně potvrdí stav, který účastníci fakticky dodržují. Kárný soud k tomu uvádí, že i kdyby tomu tak bylo, nic to nemění na průtazích v řízení, ostatně pokud by byla mezi účastníky shoda, mohli spor vyřešit mimosoudně. Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby pro věci mladší dvou let v každém ze zjištěných období nečinnosti konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 9. 11. 2016 do 17. 8. 2017, a stejně tak od 25. 10. 2017 do 2. 8. 2018 (v součtu více než 18 a půl měsíce).**

8. 40 C 294/2013

Průtahy v řízení o žalobě o zaplacení peněžité částky způsobené nedostatečnou kontrolou spisu jsou soudci vytýkány od července 2017 do února 2018, kdy se dle navrhovatelky kancelář opakovaně a bezdůvodně dotazuje žalobce, zda na podané žalobě trvá. Soudci je dále vytýkán zbytečný úkon – výzva k odstranění vad neprojednatelného návrhu, neboť takovou výzvu soud učinil již v lednu 2014, aniž by na ni žalobce reagoval, a nařízení jednání o neprojednatelném návrhu v situaci, kdy vytýkané vady odstraněny nebyly. Obsah spisu návrhovému tvrzení odpovídá. Průtah v řízení je však navrhovatelkou žalován až od 1. 1. 2018, neboť soudce dne 10. 1. 2018 podal i v této věci ke stavu k 31. 12. 2017 nedodělkovou zprávu. Soudce průtahy v této věci popírá a navrhuje zproštění, neboť podle něj tak, jak je skutek časově vymezen, nedošlo v řízení k žádným průtahům – soudce se snažil odstranit rozpory v procesních stanoviscích žalobce, zda trvá či netrvá na podané žalobě, nadto účastníci nebyli nijak poškozeni. Jeho stanovisko kárný soud nesdílí a k „načechrávání spisu“ v podobě výše uvedených úkonů a dotazů, které ve shodě s návrhem kárný soud hodnotí jako bezúčelné, kárný soud pro účely zjištění nečinnosti soudce nepřihlíží, ostatně i soudce opatrně připouští, že by se uvedené výzvy mohly jevit jako zbytečné. Referenční doba jednoho měsíce pro vydání jednoduchého procesního usnesení, jímž se ukončí řízení, ve věci starší dvou let, uplynula v době před žalovaným obdobím průtahů. V souladu s návrhem tedy kárný senát zjistil **průtahy v řízení od 1. 1. 2018 do 5. 10. 2018 (více než 9 měsíců).** To, že žaloba byla nakonec vzata zpět, neznamená, že by věc byla pro účastníky bez významu. Je možné, že pro žalobce význam věci poklesl, pro žalovaného však protrahované řízení z povahy věci vždy vyvolává pocit právní nejistoty, jenž se může v důsledku pasivity soudu v čase prohlubovat.

9. 40 C 151/2012

Nečinnost ve věci zaplacení částky dlužného nájemného je soudci vytýkána od 16. 11. 2017, kdy se věc, dosud přerušená, soudci vrátila od odvolacího soudu, do 14. 6. 2018, kdy soudce rozhoduje o pokračování v řízení. Navrhovatelka však navrhuje průtah postihnout až do 1. 1. 2018, neboť spis procházel nedodělkovou kontrolou k 31. 12. 2017. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá. Překážka, pro kterou bylo řízení přerušeno, odpadla již v r. 2015, jak konstatoval i odvolací krajský soud v usnesení z 16. 10. 2017 na č. l. 246 spisu. Soudce tvrzení navrhovatelky popírá, dle něj ve sporu existoval ještě procesní problém, kdo je oprávněn jednat za žalující družstvo, jenž vyřešil až usnesením ze dne 17. 9. 2018, kterým byl žalobci ustanoven opatrovník. Kárný soud shledává tuto obranu mimoběžnou, navrhovatelka vytýká nečinnost jen ve vztahu k usnesení o pokračování v řízení, pro jehož vydání soudce nepotřeboval řešit otázku opatrovníka, ostatně ji ani neřešil. Referenční

doba jeden měsíc pro vyhotovení jednoduchého procesního rozhodnutí (zde o pokračování v řízení) ve věci starší dvou let uplynula před žalovaným obdobím průtahů. V souladu s návrhem tedy kárný senát zjistil **průtahy v řízení od 1. 1. 2018 do 14. 6. 2018 (cca 5 a půl měsíce)**.

10. 40 C 90/2011

Nečinnost ve věci žaloby na obnovu řízení z března 2016 o žalobě na vyrovnání SJM (tedy ve skutečnosti jde o věc z roku 2016) je soudci vytýkána od 3. 1. 2017, kdy již měl spis u sebe se zaplaceným poplatkem, do 24. 4. 2018, kdy soudce usnesením žalobu odmítá. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá. Soudce existenci průtahů v řízení popírá, podle něj jde délka řízení na vrub žalobce, který trval na projednání své vadné žaloby. Kárný soud k tomu uvádí, že tato skutečnost sama o sobě nepopírá existenci zaviněných průtahů v řízení; o neprojednatelnosti žaloby má být žalobce zpraven také bez průtahů, aby nebyl udržován v plané naději, že mu soud dříve či později poskytne ochranu. Doba dvou měsíců jako obecná referenční doba zkrácená pro věci mladší dvou let (pro vydání jednoduchého procesního rozhodnutí o ukončení řízení) byla překročena, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 3. 1. 2017 do 24. 4. 2018 (více než 15 a půl měsíce)**, byť význam věci pro účastníka je v tomto případě malý.

11. 40 C 63/2015

Nečinnost ve věci odpůrčí žaloby je soudci vytýkána od 3. 10. 2016, kdy mu byl spis přidělen po předchozí referující soudkyni, do 15. 5. 2017, kdy soudce nařídil ve věci jednání. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce průtahy v řízení uznává s tím, že účastníci řízení nebyli materiálně poškozeni, aniž by však toto relativizování průtahů v řízení blíže odůvodnil. Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby pro věci mladší dvou let konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 3. 10. 2016 do 15. 5. 2017 (7 a půl měsíce)**.

12. 19 C 198/2015

Nečinnost ve věci stanovení výživného rodičům dítěte svěřeného do pěstounské péče (tedy ve prospěch státu, jenž dítěti poskytoval příspěvek na úhradu potřeb dítěte) je soudci vytýkána od 4. 10. 2016, kdy mu věc byla přidělena po předchozí referující soudkyni, do 20. 6. 2018, kdy ve věci začal konat asistent. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, soudce průtahy v řízení neuznává (slovně je připouští, v rekapitulaci svého vyjádření tuto věc však nevyjmenoval mezi těmi, v nichž průtahy uznal, a zařadil ji do skupiny, v nichž ponechává posouzení na kárném soudu). Kárný soud však nemůže postihnout průtahy v celém namítaném období, neboť jak předeslal výše (odstavec [63] a násl.), dokazováním zjistil, že o průtazích trvajících v této věci od 4. 10. 2016 se navrhovatelka dozvěděla, resp. měla a mohla dozvědět nejpozději 2. 6. 2017, kdy místopředsedkyně Okresního soudu v Liberci soudce na průtahy a jejich závažnost upozornila (důkaz B). S odkazem na argumentaci uvedenou výše proto nutno pro průtahy od 4. 10. 2016 do 2. 6. 2017 považovat šestiměsíční subjektivní lhůtu dle § 9 odst. 1 kárného zákona za uplynulou. Kontinuálně navazující období průtahů již postihnout lze, neboť dalšími kontrolami tato věc neprochází (ostatně ani kárně obviněný nic takového nenamítal). Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako referenční doby ve věci mladší dvou let před žalovatelným obdobím průtahů konstatuje kárný soud kárně relevantní **průtahy v řízení od 3. 6. 2017 do 20. 6. 2018 (více než 12 a půl měsíce)**. Průtahy však konstatuje jako vysoce závažné s ohledem na uvedené okolnosti. Nečinnost soudce byla extrémně dlouhá a její

závažnost výrazně zvyšuje i skutečnost, že na průtahy v řízení byl soudce výslovně upozorněn, přesto však ve věci ani poté nekonal.

13. 16 C 195/2015

Nečinnost ve věci výživného neprovdané matky nezletilého dítěte (řízení zahájeno 17. 7. 2015) je soudci vytýkána od 9. 2. 2016, kdy byl spis předložen soudci, do 10. 2. 2017, kdy soudce činil přípravné úkony (navrhovatelka však s ohledem na předchozí kárné rozhodnutí považuje za postižitelný průtah až od 7. 6. 2016). Návrhové tvrzení obsahu spisu, resp. výpisu úkonů ze spisu (ISAS) odpovídá. Soudce se k tvrzeným průtahům nevyjádřil. Vzhledem k překročení doby dvou měsíců jako referenční doby zkrácené ve věcech mladších dva roky (pro administrativní přípravné úkony) konstatuje kárný soud dle návrhu **průtahy v řízení od 7. 6. 2016 do 10. 2. 2017 (více než 8 měsíců)**.

V této věci je soudci dále vytýkána nečinnost od 26. 4. 2017, kdy byl spis soudci předložen, do 4. 4. 2018, kdy začal konat asistent soudce, a to navzdory opakovaným urgencím ze strany žalobkyně (neprovdané matky), a to vše v kontextu usnesení soudce ze dne 14. 9. 2018, jímž byla vyslovena místní nepřislusnost. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá, místní nepřislusnost byla přitom zjiitelná již v lednu 2016. Soudce se k tvrzeným průtahům výslovně nevyjádřil. Vzhledem k překročení doby dvou měsíců jako referenční doby zkrácené ve věcech mladších dva roky (pro vydání jednoduchého procesního rozhodnutí o podmínkách řízení) konstatuje kárný senát **průtahy v řízení od 26. 4. 2017 do 4. 4. 2018 (více než 11 měsíců)**; jde přitom o věc s velkým významem pro žalobkyni (výživné neprovdané matky).

14. 19 C 9/2015

Nečinnost ve věci žaloby o zaplacení je soudci vytýkána od 4. 10. 2016, kdy mu věc byla přidělena po předchozí referující soudkyni, do 27. 2. 2018, kdy ve věci začal konat asistent soudce za účelem zjištění místní příslusnosti. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, soudce se výslovně k tvrzeným průtahům nevyjádřil. Doba dvou měsíců jako referenční doba zkrácená ve věcech mladších dva roky pro učinění administrativních úkonů směřujících k projednání žaloby byla překročena, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 4. 10. 2016 do 27. 2. 2018 (více než 16 a půl měsíce)**.

15. 19 C 213/2015

Nečinnost ve věci určení neexistence zástavního práva (řízení zahájeno 14. 7. 2015) je soudci vytýkána od 5. 1. 2017 dosud. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, soudce průtahy v řízení uznává. Obecná referenční doba čtyř měsíců byla překročena. I s ohledem na shodná tvrzení stran nic nebrání kárnému soudu konstatovat **průtahy v řízení od 5. 1. 2017 do 11. 10. 2018** (datace návrhu na zahájení kárného řízení, tj. **více než 21 měsíců**).

16. 19 C 90/2015

Nečinnost ve věci zřízení nezbytné cesty je soudci vytýkána od 16. 11. 2016 do 12. 6. 2018; po tuto dobu se spisem nijak nepracoval. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, soudce průtahy v řízení uznává. Obecná referenční doba čtyř měsíců byla překročena. I s ohledem na shodná tvrzení stran nic nebrání kárnému soudu konstatovat **průtahy v řízení od 16. 11. 2016 do 12. 6. 2018 (téměř 19 měsíců)**.

17. 40 C 103/2013

Nečinnost s ustanovením opatrovníka žalujícímu družstvu ve věci žaloby o uložení povinnosti odstranit nepovolenou stavbu je soudci vytýkána od 2. 2. 2018, kdy byl spis

předložen soudci, do 13. 6. 2018, kdy rozhodl o ustanovení opatrovníka; dle spisu je usnesení datováno dnem 6. 6. 2018. Návrhové tvrzení obsahu spisu, s uvedeným rozdílem, odpovídá. Soudce průtahy v řízení popírá. Kárný soud však konstatuje, že důvody k ustanovení opatrovníka byly ze spisu zřejmé, jak plyne i ze soudcova usnesení na č. 1. 110, již na konci roku 2017. Věc byla přitom starší dvou let a bylo třeba v ní postupovat prioritně a s urychlením. Vzhledem k překročení doby jednoho měsíce jako obecné referenční doby zkrácené u věci starší dvou let (pro vydání jednoduchého procesního rozhodnutí, jež je předpokladem dalšího postupu v řízení) konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 2. 2. 2018 do 6. 6. 2018 (téměř 4 a půl měsíce)**.

18. 23 C 328/2009

Nečinnost ve věci určení neplatnosti dohody o převodu členských práv a povinností člena bytového družstva je soudci vytýkána od 30. 10. 2017, kdy mu věc byla předložena po částečném zrušení dřívějšího rozsudku ze strany odvolacího soudu, do 8. 3. 2018, kdy na 17. 4. 2018 nařídil jednání. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá. Soudce průtahy v řízení neuznává, byť připouští, že studium spisu a stanovení další strategie mohlo být kratší, je však přesvědčen, že materiálně účastníky řízení nepoškodil. Kárný soud konstatuje, že jde o extrémně starou věc, soudce byl proto povinen jí věnovat prioritu a postupovat s největším urychlením; nová skutková situace, na niž se soudce odvolává, byla i dle jeho tvrzení známa již v červnu 2017, kdy mu byl spis s rozsudkem odvolacího soudu předložen. Nicméně kárný soud nemůže postihnout průtahy v celém namítaném období, neboť jak předeslal výše (odstavec [63] a násl.), dokazováním zjistil, že o průtazích trvajících v této věci od 30. 10. 2017 se navrhovatelka dozvěděla, resp. měla a mohla dozvědět nejpozději 9. 2. 2018, kdy místopředsedkyně Okresního soudu v Liberci soudce na průtahy a jejich závažnost upozornila (důkaz B). S odkazem na argumentaci uvedenou výše proto nutno pro průtahy od 30. 10. 2017 do 9. 2. 2018 považovat šestiměsíční subjektivní lhůtu dle § 9 odst. 1 kárného zákona za uplynulou. Kontinuálně navazující období průtahů již postihnout lze, neboť dalšími kontrolami tato věc neprochází (ostatně ani kárně obviněný nic takového nenamítal). Vzhledem k překročení referenční doby dvou měsíců pro věc starší dvou let ještě před žalovatelným obdobím nečinnosti konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 10. 2. 2018 do 8. 3. 2018 (téměř jeden měsíc)**.

19. 15 C 202/2012

Nečinnost ve věci žaloby o zaplacení náhrady mzdy je soudci vytýkána od 7. 6. 2016 dosud. Za nečinnost v této věci byl soudce již kárně postižen druhým kárným rozhodnutím (pod bodem 9); i přes názor kárného soudu soudce v této věci ani nadále bez průtahů nekonal. Návrhové tvrzení obsahu spisu i druhému kárnému rozhodnutí odpovídá. Soudce připustil, že věc měla být zastavena pro překážku věci zahájené, což přehlédl, tuto chybu, pro kterou ponechával řízení bez úkonu přerušeni, uznal. Pokud však jde o průtahy z toho plynoucí, domnívá se, že účastníci nebyli nijak poškozeni, neboť věc byla projednána v rámci řízení zahájeného dříve. Kárný soud nemůže než ve shodě s druhým kárným rozhodnutím zopakovat, že postup v této věci byl zjevně iracionální. Za průtahy v této věci do 31. 1. 2016 byl již postižen. Kárný senát proto dle návrhu konstatuje **trvání dalších průtahů od 7. 6. 2016 do 11. 10. 2018 (datace návrhu na zahájení kárného řízení, více než 27 a půl měsíce)**. Byť se kárný soud shoduje s tvrzením soudce, že význam této věci není pro účastníky velký, ve světle již dříve vysloveného názoru kárného soudu nutno i tyto průtahy v řízení vyhodnotit jako závažné, neboť soudce druhé kárné rozhodnutí, resp. výstrahu ze strany kárného soudu zcela ignoroval. Zbývá dodat, že

referenční doba jeden měsíc pro vyhotovení jednoduchého procesního rozhodnutí ve věci starší dvou let uplynula před žalovaným obdobím průtahů.

20. 15 C 68/2013

Nečinnost s jednoduchým administrativním úkonem – referátem k rozeslání rozsudku odvolacího soudu ze dne 7. 2. 2017 – je soudci vytýkána od 9. 3. 2017 (vrácení rozsudku odvolacího soudu a předložení spisu soudci) do 17. 5. 2017, kdy byl spis předán kanceláři k rozeslání. Kárný soud zjistil, že soudce referát s pokynem k doručení předal kanceláři již 15. 5. 2017. Soudce průtah neuznává; podle něj není stanovena žádná lhůta pro rozeslání rozsudku odvolacího soudu. Kárný soud k tomu uvádí, že lhůta k rozeslání rozsudku odvolacího soudu v § 225 o. s. ř. skutečně výslovně stanovena není, což ovšem znamená, že odvolací rozsudek je třeba rozeslat tak, aby byl účastníkům odeslán do 30 dnů ode dne jeho vyhlášení, případně v prodloužené lhůtě dle § 158 odst. 4 o. s. ř. Je-li soudci rozsudek odvolacího soudu předložen na samém sklonku této lhůty, příp. po ní (tento průtah mu pochopitelně k tíži nejde), musí jej účastníkům odeslat bez zbytečného odkladu (obecně § 100 o. s. ř.), jde ostatně zpravidla o jednoduchý administrativní úkon. V tomto případě však – ve prospěch soudce – za kárně relevantní průtahy považoval kárný soud až dobu po uplynutí jednoho měsíce jako referenční doby pro provedení jednoduchého administrativního úkonu pro další postup v řízení u věci starší dvou let. Kárný soud tedy zjistil **průtahy v řízení od 9. 4. 2017 do 15. 5. 2017 (více než jeden měsíc)**. Průtahy s písemným vyhotovením rozhodnutí, resp. s jeho doručením účastníkům kárný soud přitom hodnotí obecně jako závažné (překročení zákonem stanovené lhůty, naplnění očekávání účastníků, že rozhodnutí nabude právní moci, resp. že proti němu budou moci uplatnit opravný prostředek).

Nečinnost s jednoduchým procesním rozhodnutím o osvobození od soudního poplatku za dovolání v situaci, kdy dovolatel přes výzvu vůbec nedoložil své majetkové poměry, je soudci vytýkána od 19. 10. 2017 (předání spisu soudci k rozhodnutí s informací o nedoložení majetkových poměrů) do 7. 2. 2018 (usnesení o nepřiznání osvobození od soudního poplatku). Obsah spisu tvrzení odpovídá. Soudce vytýkané průtahy uznal, relativizoval je však tím, že účastníci nebyli materiálně poškozeni. Vzhledem k překročení doby jednoho měsíce jako referenční doby pro provedení jednoduchého administrativního úkonu pro další postup v řízení u věci starší dvou let kárný soud zjistil **průtahy v řízení od 19. 10. 2017 do 7. 2. 2018 (téměř čtyři měsíce)**.

Dále je soudci vytýkáno provádění chaotických úkonů v reakci na žádosti o zapůjčení spisu jinému soudu; tímto se kárný soud pro zanedbatelnost významu zjištění pro rozhodnutí nezabýval.

21. 15 C 75/2013

Nečinnost s vydáním rozhodnutím o přiznání znalečného je soudci vytýkána od 16. 9. 2016 (vyúčtování znalečného znalcem). Kárný soud zjistil, že o znalečném soudce rozhodl usnesením dne 19. 3. 2018, mezitím měl spis několikrát u sebe, referoval v něm (20. 2. 2017, 10. 3. 2017). Dne 12. 4. 2017 spis předložil odvolacímu soudu, vrátil se 27. 7. 2017. Soudce se k vytýkaným průtahům výslovně nevyjádřil. Kárný soud zohlednil, že v době od 13. 10. 2016 do 15. 2. 2017 byl spis u Nejvyššího správního soudu pro účely druhého kárného řízení se soudcem, zabýval se tedy jeho nečinností až poté, tj. od 20. 2. 2017, kdy soudce po vrácení spisu z NSS (15. 2. 2017) poprvé se spisem pracoval a referoval v něm. Vyloučil dobu, kdy byl spis u odvolacího soudu. Doba jednoho měsíce jako referenční doba zkrácená ve věcech starších dvou let (pro provedení běžného procesního rozhodnutí

v oblasti nákladů řízení) byla překročena, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 20. 2. 2017 do 12. 4. 2017 a od 27. 7. 2017 do 19. 3. 2018 (cca 8 a půl měsíce)**, byť význam tohoto procesního rozhodnutí nebyl pro účastníky velký.

22. 15 C 196/2013

Nečinnost s nařízením jednání ve věci vypořádání SJM, zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví je soudci s ohledem na subjektivní lhůtu vytýkána od 1. 7. 2017 do 6. 10. 2017, kdy nařídil jednání na den 27. 10. 2017. Ve spise je na č. 1. 65 založena žádost žalovaného ze dne 2. 2. 2017 (soudci předána 17. 2. 2017) o nenařizování jednání od 27. 2. 2017 do 17. 7. 2017, z důvodu účasti na kurzu v Olomouci pro zvýšení kvalifikace. Soudce s odvolávkou na to průtahy v řízení popírá; rozhodl se akceptovat žádost žalovaného jakožto nezávislý soudce. Kárný soud se obecně se soudcem shoduje v tom, že rozhodnutí, zda a kdy nařídí jednání, spadá do kompetence nezávislého soudce, to však nezabavuje kárný soud povinnosti zhodnotit, zda ve věci nedošlo k nedůvodným průtahům. Nadto v tomto konkrétním případě nepovažuje jeho obranu za přesvědčivou. Ze spisu vyplývá, že šlo o nijak nespecifikovanou a nedoloženou překážku účasti na jednání, věc přitom nepochybně měla pro žalobkyni význam, její stanovisko však soudce nezjišťoval. Návrhové tvrzení tedy odpovídá spisu. Průtah v řízení trval od 17. 2. 2017, „žalován“ je však až od 1. 7. 2017, jelikož k této věci podával soudce v červenci 2017 zprávu za období do 30. 6. 2017. Referenční doba dvou měsíců pro věci starší dvou let tedy uplynula v době před žalovaným obdobím průtahů. V souladu s návrhem tedy kárný senát konstatuje **průtahy v řízení od 1. 7. 2017 do 6. 10. 2017 (více než tři měsíce)**.

23. 15 C 201/2013

Nečinnost ve věci návrhu na přiznání výživného manželce je soudci vytýkána od 25. 5. 2017, kdy mu byl spis předložen po uplynutí roční lhůty přerušného řízení s informací, že nedošel návrh na pokračování v řízení, do 12. 12. 2017, kdy soudce řízení zastavil dle § 111 odst. 4 o. s. ř. Obsah spisu návrhového tvrzení odpovídá. Soudce kárné provinění v tomto punktu popřel; připustil, že věc nebyla formálně skončena tak, jak měla, avšak nedošlo k materiálnímu poškození účastníků řízení. Kárný soud konstatuje, že vytýkané průtahy v řízení trvaly od 25. 5. 2017, žalováno je však až období od 1. 10. 2017, neboť k této věci podával soudce v říjnu 2017 zprávu za období do 30. 9. 2017. Kárný soud však nemůže postihnout průtahy v celém namítaném období, neboť jak předeslal výše (odstavec [63] a násl.), dokazováním zjistil, že o průtazích trvajících v této věci od 25. 5. 2017 se navrhovatelka dozvěděla, resp. měla a mohla dozvědět nejpozději 22. 11. 2017, kdy místopředsedkyně Okresního soudu v Liberci soudce na průtahy a jejich závažnost upozornila (důkaz B). S odkazem na argumentaci uvedenou výše proto nutno pro průtahy naříkané od 1. 10. 2017 do 22. 11. 2017 považovat šestiměsíční subjektivní lhůtu dle § 9 odst. 1 kárného zákona za uplynulou. Kontinuálně navazující období průtahů již postihnout lze, neboť dalšími kontrolami tato věc neprochází (ostatně ani kárně obviněný nic takového nenamítal). Referenční doba jednoho měsíce pro vydání jednoduchého usnesení o zastavení řízení ve věci starší dvou let uplynula v době před žalovatelným obdobím průtahů. Kárný soud tedy konstatuje **průtahy v řízení od 23. 11. 2017 do 12. 12. 2017 (tři týdny)**. Závažnost těchto průtahů však kárný soud ve shodě se soudcem hodnotí jako malou, neboť účastníci zjevně ztratili zájem na rozhodnutí ve věci.

24. 15 C 319/2013

Nečinnost s vyhotovením předkládací zprávy pro odvolací soud je soudci vytýkána od 28. 6. 2017, kdy soudce obdržel z kanceláře spis s informací, že soudní poplatek nebyl zaplacen (později byl informován o jeho dodatečném zaplacení), do 8. 1. 2018, kdy soudce vyhotovil předkládací zprávu. Obsah spisu návrhovému tvrzení odpovídá. Soudce chybu uznal, nicméně v rekapitulaci svého vyjádření tuto věc nevyjmenoval mezi těmi, v nichž průtahy uznal, a zařadil ji do skupiny, v nichž ponechává posouzení na kárném soudu. Vzhledem k překročení doby jednoho měsíce jako referenční doby zkrácené (pro provedení jednoduchého administrativního úkonu pro další postup v řízení u věci starší dvou let) **kárný soud konstatuje průtahy v řízení od 28. 6. 2017 do 8. 1. 2018 (6 a půl měsíce).**

25. 15 C 364/2013

Nečinnost ve věci zaplacení ušlé mzdy poté, co byl prvostupňový rozsudek zrušen odvolacím soudem, je soudci vytýkána od 14. 11. 2017, kdy měl spis u sebe po doručení usnesení odvolacího soudu účastníkům, do 9. 5. 2018, kdy nařizuje jednání ve věci. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá, subjektivní lhůta je zachována, neboť k 31. 12. 2017, ke kterémuž datu soudce podával nedodělkovou zprávu, tyto průtahy skutečně nebyly ještě patrné. S ohledem na přesvědčivou argumentaci soudce, jenž poukázal na složitost této pracovní věci a na nejasné řešení otázek, k nimž se opakovaně musel vyjadřovat i Ústavní soud, považuje kárný soud za adekvátní referenční dobu v tomto případě v rozsahu dvojnásobku obecné, tj. čtyři měsíce. I tak ale byla překročena, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 14. 11. 2017 do 9. 5. 2018 (více než 5 a půl měsíce)**, jde přitom o průtahy velmi závažné, neboť věc byla velmi stará a pro žalobce velmi významná.

Kárná návrhovatelka v této věci soudci vytýká též průtah s rozesláním usnesení odvolacího soudu ze dne 25. 8. 2017 (dle obsahu spisu byl soudci předán 27. 9. 2017 a soudce vydal pokyn k rozeslání 31. 10. 2017). I toto tvrzení odpovídá obsahu spisu, soudce se k obvinění nijak nevyjádřil. Kárný soud k tomu uvádí, že lhůta k rozeslání rozhodnutí odvolacího soudu výslovně stanovena není (srov. § 225 o. s. ř.), což ovšem znamená, že odvolací rozsudek je třeba rozeslat tak, aby byl účastníkům odeslán do 30 dnů ode dne jeho vyhlášení, případně v prodloužené lhůtě dle § 158 odst. 4 o. s. ř. Jde-li o usnesení, platí to přiměřeně (§ 167 odst. 2 o. s. ř.), tj. lhůtu je třeba počítat od datace usnesení. Je-li soudci rozhodnutí odvolacího soudu předloženo na samém sklonku této lhůty, příp. po ní (tento průtah mu pochopitelně k tíži nejde), musí jej účastníkům odeslat bez zbytečného odkladu (obecně § 100 o. s. ř.), jde ostatně zpravidla o jednoduchý administrativní úkon. V tomto případě však dal soudce pokyn k jeho rozeslání o více než měsíc po uplynutí lhůty pro jeho rozeslání, avšak vzhledem k tomu, že tyto průtahy jdou na vrub odvolacímu soudu, mohly být soudci přičteny průtahy až po uplynutí přiměřené doby poté, co mu byl spis předán, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 27. 10. 2017 do 31. 10. 2017 (čtyři dny)**. Průtahy s písemným vyhotovením rozhodnutí, resp. s jeho doručením účastníkům kárný soud přitom hodnotí obecně jako závažné (překročení zákonem stanovené lhůty, naplnění očekávání účastníků, že rozhodnutí nabude právní moci, resp. že proti němu budou moci uplatnit opravný prostředek), v tomto případě však vzhledem k okolnostem závažné nebyly.

26. 15 C 254/2013

Nečinnost s písemným vyhotovením usnesení o zastavení řízení o určení otcovství z důvodu jeho uznání žalovaným je soudci vytýkána od 11. 8. 2017, kdy usnesení na

jednání vyhlásil, do 2. 11. 2017, kdy je vyhotovil, resp. předal kanceláři k doručení současně s rozsudkem o svěření dítěte do péče matky a povinnosti otce platit výživné. Obsah spisu koresponduje s návrhovým tvrzením. Podle § 158 odst. 4 ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř. je stejnopis vyhotovení usnesení třeba účastníkům odeslat do 30 dnů od jeho vyhlášení, v dané věci šlo nadto o statusovou věc, jejíž význam pro účastníky je značný. Důležitost uvedené lhůty zdůrazňuje i zákon, neboť ji upravuje včetně výjimečné možnosti pro její prodloužení stanoveným postupem. Soudce lhůtu překročil, aniž zákonem předpokládaný postup inicioval, tedy aniž požádal předsedkyni soudu podle citovaných usnesení o prodloužení lhůty k písemnému vyhotovení a odeslání usnesení. Soudce toto opomenutí uznal, podle něj jde však o průtah minimální; v rekapitulaci svého vyjádření tuto věc nevyjmenoval mezi těmi, v nichž průtahy uznal, a zařadil ji do skupiny, v nichž ponechává posouzení na kárném soudu. Vzhledem k překročení zákonné lhůty 30 dnů tedy kárný soud konstatuje **průtahy v řízení od 10. 9. 2017 do 2. 11. 2017 (téměř dva měsíce)**. Průtahy s písemným vyhotovením rozhodnutí, resp. s jeho doručením účastníkům kárný soud přitom hodnotí obecně jako závažné (překročení zákonem stanovené lhůty, naplnění očekávání účastníků, že rozhodnutí nabude právní moci, resp. že proti němu budou moci uplatnit opravný prostředek).

27. 15 C 69/2014

Pod tímto bodem navrhovatelka poněkud nesrozumitelně vytýká průtahy v řízení v kombinaci s neefektivním, resp. nesprávným postupem, v čemž spatřuje ohrožení důvěry v justici a její kompetentní rozhodování („*částečné zpětvezetí mohlo být vyřešeno rovnou na jednacím síni s rozhodováním o zbytku sporu, zbytečná prodleva o nejméně 3 měsíce, v protokolu pak není žádné stanovisko žalované k věci, v rozsudku pak jediný §, podle kterého bylo přiznáno plnění*“). Soudce obvinění popírá, podle něj si kárná navrhovatelka nepřipustně osobuje právo hodnotit procesní postup nezávislého soudce. Kárný soud k tomu uvádí, že je povinností navrhovatelky vymezit nezaměnitelně skutek a tíží ji i břemeno tvrzení co do naplnění všech znaků skutkové podstaty kárného provinění. Není na straně jedné úkolem ani v kompetenci kárného soudu, aby za ni návrhová tvrzení domýšlel a doplňoval, na straně druhé, jak bylo uvedeno výše v odstavci [57], kárnému soudu obecně (s výjimkou zjevných excesů) nepřísluší hodnotit účelnost a správnost jednotlivých úkonů prováděných soudcem (odstavec 44 rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2014 č. j. 16 Kss 9/2013-91). V tomto bodě tedy kárný soud kárné provinění soudce spočívající v průtazích v řízení neshledal.

28. 15 C 75/2014

Nečinnost ve věci pozemkových náhrad (řízení zahájeno 14. 3. 2014) je soudci vytýkána od 16. 2. 2017, kdy se spis vrátil z Nejvyššího správního soudu po druhém kárném rozhodnutí, do 7. 7. 2017, kdy soudce nařídil jednání. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá. Kárný soud však nemůže postihnout průtahy v celém namítaném období, neboť jak předeslal výše (odstavec [63] a násl.) dokazováním zjistil, že o průtazích trvajících v této věci od 16. 2. 2017 se navrhovatelka dozvěděla, resp. měla a mohla dozvědět nejpozději 15. 5. 2017, kdy místopředsedkyně Okresního soudu v Liberci soudce na průtahy a jejich závažnost upozornila (důkaz B). S odkazem na argumentaci uvedenou výše proto nutno průtahy od 16. 2. 2017 do 15. 5. 2017 považovat za nepostižitelné pro uplynutí šestiměsíční subjektivní lhůty dle § 9 odst. 1 kárného zákona. Kontinuálně navazující období průtahů již postihnout lze, neboť dalšími kontrolami tato věc neprochází (ostatně ani soudce nic takového nenamítal). Soudce kárné provinění popírá s argumentem, že věc byla skončena 7. 10. 2017. To však není vůbec předmětem sporu, resp. obsahem výtek navrhovatelky.

Vzhledem k překročení doby dvou měsíců jako obecné referenční doby ve věci starší dvou let ještě před postižitelným obdobím průtahů kárný soud zjistil **průtahy v řízení od 16. 5. 2017 do 7. 7. 2017 (více než jeden a půl měsíce)**.

Ve stejné věci je dále soudci vytýkána nečinnost s rozesláním usnesení odvolacího soudu, a to od 31. 1. 2018, kdy byl spis předložen soudci, do 5. 6. 2018, kdy soudce dává pokyn k rozeslání. I toto návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Kárný soud k tomu uvádí, že lhůta k rozeslání rozhodnutí odvolacího soudu výslovně stanovena není (srov. § 225 o. s. ř.), což ovšem znamená, že odvolací rozsudek je třeba rozeslat tak, aby byl účastníkům odeslán do 30 dnů ode dne jeho vyhlášení, případně v prodloužené lhůtě dle § 158 odst. 4 o. s. ř. Jde-li o usnesení, platí to přiměřeně (§ 167 odst. 2 o. s. ř.), tj. lhůtu je třeba počítat od datace usnesení. Je-li soudci rozhodnutí odvolacího soudu předloženo na samém sklonku této lhůty, příp. po ní (tento průtah mu pochopitelně k tíži nejde), musí jej účastníkům odeslat bez zbytečného odkladu (obecně § 100 o. s. ř.), jde ostatně zpravidla o jednoduchý administrativní úkon. Spis byl s usnesením odvolacího soudu z 11. 1. 2018 předán soudci 31. 1. 2018, rozeslán musel být do 11. 2. 2018, soudce měl tedy dostatečnou dobu k provedení jednoduchého administrativního úkonu (pokyn k rozeslání odvolacího rozhodnutí), navíc ve věci starší dvou let, učinil ho však až 5. 6. 2018. Kárný soud nicméně i zde, s maximální vstřícností vůči soudci, by byl připraven nečinnost soudce tolerovat, pokud by nepřesáhla referenční dobu zkrácenou pro věci starší dvou let, tj. jeden měsíc. Vzhledem k jejímu překročení však musí konstatovat **průtahy v řízení od 1. 3. 2018 do 5. 6. 2018 (více než tři měsíce)**. Průtahy s písemným vyhotovením rozhodnutí, resp. s jeho doručením účastníkům kárný soud přitom hodnotí obecně jako závažné (překročení zákonem stanovené lhůty, naplnění očekávání účastníků, že rozhodnutí nabude právní moci, resp. že proti němu budou moci uplatnit opravný prostředek).

29. 15 C 85/2014

Nečinnost s rozhodnutím o zpětvzetí žaloby je soudci vytýkána 3. 11. 2017, kdy je spis s došlým zpětvzetím soudci předložen, do 1. 3. 2018, kdy kanceláři předložil usnesení o zastavení řízení k rozeslání. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá, subjektivní lhůta je zachována. Soudce kárné provinění popřel s tím, že věc byla pravomocně skončena 4. 4. 2018, to však není předmětem sporu, resp. obsahem výtek navrhovatelky. Vzhledem k překročení zkrácené referenční doby jednoho měsíce ve věci starší dvou let konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 3. 11. 2017 do 1. 3. 2018 (téměř čtyři měsíce)**.

Kárná navrhovatelka v této věci soudci vytýká též kvalitu zpracování usnesení o zastavení řízení (*„neodpovídající ustanovení, podle kterého měly být posouzeny náklady, překlepy, neúplný výrok, nezarovnáno“*), což je podle ní projev nekompetentnosti ohrožující důvěru v justici. Kárný senát toto tvrzení, ve shodě se soudcem, odmítá jako značně přehnané; navrhovatelka dílem zůstala v rovině nekonkrétních tvrzení, dílem kritizuje skutečnosti, které jdou, resp. by měly jít za kancelářským personálem. Překlepy za běžných okolností nemohou naplnit skutkovou podstatu kárného provinění.

30. 15 C 120/2014

Ve věci žaloby o zaplacení peněžité částky navrhovatelka soudci vytýká nečinnost od 6. 4. 2017, kdy bylo soudu sděleno úmrtí žalobce, do 31. 8. 2017, kdy soudce řízení zastavil, *„aniž by řešil otázku nástupce“*. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce kárné provinění popírá, o zastavení řízení rozhodl na základě procesního návrhu právní zástupkyně žalobce, byť připustil čistší řešení v podobě zjišťování procesního nástupnictví. Kárný soud s ohledem na překročení zkrácené referenční doby jednoho měsíce pro

jednoduchý procesní úkon (zastavení řízení) ve věci starší dvou let konstatuje **průtahy v řízení od 6. 4. 2017 do 30. 8. 2017** (datum usnesení o zastavení řízení; **téměř 5 měsíců**), byť vzhledem k výsledku řízení nutno tyto průtahy hodnotit jako méně závažné. Naznačuje-li navrhovatelka též neefektivní, resp. nesprávný postup, konstatuje kárný senát, že kárné provinění prokázáno nebylo, neboť návrhové tvrzení je zcela nekonkrétní. Je povinností navrhovatelky vymezit nezaměnitelně skutek a tíží ji i břemeno tvrzení co do naplnění všech znaků skutkové podstaty kárného provinění. Není na straně jedné úkolem ani v kompetenci kárného soudu, aby za ni návrhová tvrzení domýšlel a doplňoval, na straně druhé kárnému soudu obecně (s výjimkou zjevných excesů) nepřisluší hodnotit účelnost a správnost jednotlivých úkonů prováděných soudcem (odst. 44 rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2014 č. j. 16 Kss 9/2013-91). Skutečnost, že došlo k excesu, musí navrhovatelka přesvědčivě odůvodnit s právní argumentací odkazující na zákon a jeho ustálenou soudní interpretaci. Nic takového ovšem nelze z návrhu seznat.

31. 15 C 209/2014

Ve věci odpůřící žaloby navrhovatelka soudci vytýká průtahy s odesláním rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 17. 1. 2018; soudci byl spis předložen 22. 1. 2018 a k rozeslání odvolacího rozhodnutí přistoupil až 8. 3. 2018, šlo přitom o rutinní úkon, který na pokyn soudce mohl učinit i vyšší soudní úředník. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá. Soudce kárné provinění popírá, dle něj odvolací rozhodnutí reflektovalo zpětvzetí žaloby, věc tedy ztratila pro účastníky jakýkoliv význam. Kárný soud k tomu uvádí, že lhůta k rozeslání rozhodnutí odvolacího soudu výslovně stanovena není (srov. § 225 o. s. ř.), což ovšem znamená, že odvolací rozsudek je třeba rozeslat tak, aby byl účastníkům odeslán do 30 dnů ode dne jeho vyhlášení, případně v prodloužené lhůtě dle § 158 odst. 4 o. s. ř. Jde-li o usnesení, platí to přiměřeně (§ 167 odst. 2 o. s. ř.), tj. lhůtu je třeba počítat od datace usnesení. Je-li soudci rozhodnutí odvolacího soudu předloženo na samém sklonku této lhůty, příp. po ní (tento průtah mu pochopitelně k tíži nejde), musí jej účastníkům odeslat bez zbytečného odkladu (obecně § 100 o. s. ř.), jde ostatně zpravidla o jednoduchý administrativní úkon. Doba jednoho měsíce jako zkrácená referenční doba pro provedení jednoduchého administrativního úkonu u věci starší dvou let byla překročena, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 22. 2. 2018 do 8. 3. 2018 (dva týdny)**. Průtahy s písemným vyhotovením rozhodnutí, resp. s jeho doručením účastníkům kárný soud přitom hodnotí obecně jako závažné (překročení zákonem stanovené lhůty, naplnění očekávání účastníků, že rozhodnutí nabude právní moci, resp. že proti němu budou moci uplatnit opravný prostředek).

32. 15 C 214/2014

Ve věci žaloby na zaplacení (řízení zahájeno 23. 4. 2014) vytýká navrhovatelka soudci nečinnost od 11. 3. 2016, kdy ho soudci dle ISASu vrátila po kontrole, do 12. 10. 2016, kdy byl spis odeslán na Nejvyšší správní soud za účelem provedené druhého kárného řízení, za „žalovatelný“ však tento průtah (bez dalšího) označila až od 7. 6. 2016 (nevznikl proto problém z hlediska pravidla *non bis in idem* pro období do 12. 4. 2016, za něž již byl soudce kárně postižen druhým kárným rozhodnutím). Soudce kárné provinění v tomto bodě bez bližšího odůvodnění popřel. Návrhové tvrzení sice obsahu spisu odpovídá, i obecná referenční doba čtyř měsíců pro věci mladší dvou let byla překročena, nicméně v této věci **kárný soud průtahy v řízení konstatovat nemohl** pro překročení subjektivní lhůty dle § 9 odst. 1 kárného zákona (viz odůvodnění v odstavci [63] a násl.).

33. 15 C 250/2014

Nečinnost ve věci žaloby o zaplacení je soudci vytýkána od 5. 4. 2017 do 9. 10. 2017, kdy však sama navrhovatelka uvádí, že tyto průtahy byly zjistitelné v prověřce v říjnu 2017, nelze je proto pro uplynutí šestiměsíční subjektivní lhůty dle § 9 odst. 1 kárného zákona postihnout. V této věci je dále soudci vytýkána nečinnost od 15. 3. 2018, kdy uplynula marně lhůta pro zaplacení soudního poplatku za odvolání, do 20. 6. 2018, kdy soudce usnesením odvolací řízení zastavil. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá. Soudce průtahy v řízení popírá, dle něj navrhovatelka paušalizuje lhůtu tří měsíců, zde nadto šlo o ryze procesní rozhodnutí. K otázce stanovení referenčních dob pro posuzování průtahů v řízení odkazuje kárný soud výše; zde k argumentaci soudce doplňuje toliko to, že z povahy věci půjde vždy v určité míře o paušální kritérium, jinak by nebylo možné průtahy v řízení objektivizovat bez toho, že by se kárný soud dopouštěl libovůle případ od případu. Podstatné je, že paušalizující referenční doba je jen východiskem pro prvotní zhodnocení tvrzené nečinnosti soudce a že ji kárný soud individualizuje (oběma směry!), zjistí-li, zpravidla k námitce kárně obviněného soudce, individuální okolnosti, které takový postup odůvodňují. Zde žádné takové okolnosti pro individualizaci obecné referenční doby dvou měsíců pro věci starší dvou let nejsou. Vzhledem k tomu, že byla překročena, kárný soud konstatuje **průtahy v řízení od 15. 3. 2018 do 20. 6. 2018 (více než tři měsíce)**.

34. 15 C 252/2014

V této věci není zcela zřejmé, v čem navrhovatelka konkrétně spatřuje kárné provinění. Navrhovatelka zdůraznila, že soudce měl vyměřit poplatek a zastavit řízení pro jeho nezaplacení, resp. že nemohou být dány důvody k osvobození od soudního poplatku, pokud je žaloba vzata zpět, tedy že postup soudce ohrozil důvěru v justici a její kompetentní odborné rozhodování. Kárný soudce obvinění popřel, dle něj navrhovatelka vychází z mylného předpokladu, soudce naopak vycházel z koncepce, že řízení zastavuje z důvodu zpětvzetí u žalobce osvobozeného od soudního poplatku. **Kárný soud v tomto bodě kárné provinění neshledal.** Navrhovatelka notně přehání, pokud v popsaném postupu spatřuje ohrožení důvěry v justici a její kompetentní odborné rozhodování. Kárnému soudu nadto obecně (s výjimkou zjevných excesů) nepřísluší hodnotit účelnost a správnost jednotlivých úkonů prováděných soudcem (odstavec 44 rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2014 č. j. 16 Kss 9/2013 - 91), je proto povinností navrhovatelky, aby pro to, že se jedná o zjevný exces, snesla dostatečně přesvědčivou a podloženou argumentaci (zákonnou úpravou, jednoznačně ustálenou soudní judikaturou apod.); taková tvrzení v návrhu obsažena nejsou, věc ostatně zpětvzetím žaloby ztratila pro účastníky význam, kárný soud nevidí smysl, proč by se měl takovou banalitou v rámci kárného řízení vůbec zabývat.

35. 15 C 255/2014

Nečinnost ve věci žaloby o zaplacení je soudci vytýkána od 27. 3. 2017 do 31. 8. 2017, kdy vydává usnesení o pokračování a současně zastavení řízení pro úmrtí žalované. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá. Soudce kárné provinění popírá: to, že nevydal rutinní procesní rozhodnutí, samo o sobě nenaplňuje kárné provinění. S tím se kárný soud obecně neztotožňuje, i ukončení řízení, jež ukončeno být má, bez zbytečných průtahů má pro účastníky svůj význam. Vzhledem k překročení obecné referenční doby dvou měsíců ve věci starší dva roky konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 27. 3. 2017 do 31. 8. 2017 (více než 5 měsíců)**, jde však o věc, která již měla pro účastníky řízení malý význam.

36. 15 C 273/2014

Nečinnost ve věci žaloby o zaplacení je soudci vytýkána od 11. 3. 2016, od kdy je u soudce po kontrole bez úkonu, nicméně stěžovatelka bez dalšího navrhuje postihnout průtah až od 7. 6. 2016 do 12. 10. 2016, kdy si spis vyžádal Nejvyšší správní soud. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá. Soudce se k tomuto obvinění výslovně nevyjádřil, poznamenal toliko, že jde o průtahy hraniční, zřejmě tedy jeho důvodnost popřel. Obecná referenční doba čtyř měsíců pro věci mladší dvou let byla překročena, nadto její převážná část uplynula před vytýkaným obdobím (krom toho, za období do 12. 4. 2016 by již soudce znovu podle pravidla *non bis in idem* poškozen být nemohl, neboť toto období je kryto druhým kárným rozhodnutím), konstatuje tedy kárný soud **průtahy v řízení od 7. 6. 2016 do 12. 10. 2016 (čtyři měsíce)**.

37. 15 C 274/2014

Nečinnost ve věci žaloby o zaplacení mzdy a náhrady mzdy je soudci vytýkána od 16. 2. 2017, kdy se spis vrátil z Nejvyššího správního soudu (neodůvodněné průtahy v této věci Nejvyšší správní soud tehdy neshledal), do 1. 8. 2017, kdy soudce nařídil ve věci jednání. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá. Vzhledem k překročení doby dvou měsíců jako referenční doby pro věci starší dvou let kárný soud zjistil **průtahy v řízení od 16. 2. 2017 do 1. 8. 2017 (5 a půl měsíce)**.

Navrhovatelka nadto soudci vytýká ohrožení důvěry v odborné rozhodování soudů z důvodu, že podle ní soudce nenastudoval spis, jinak by zjistil, že ve věci byl podán neodůvodněný odpor a nastala fikce uznání (jak ostatně nakonec bylo rozhodnuto rozsudkem pro uznání), přesto k jednání zbytečně volal účastníky a prováděl dokazování, jak jej již na počátku jednání upozornil právní zástupce žalobce. I kdyby v tom navrhovatelka spatřovala samostatný žalovatelný skutek, vytýkaného jednání se soudce nedopustil, neboť žalovaní nebyli po podání odporu ve výzvě k vyjádření poučení o následku – fikci uznání nároku – ve smyslu § 153a odst. 3 o. s. ř., ve spojení s § 114b odst. 5 o. s. ř. (to, že navzdory tomu soudce, resp. senát rozhodl rozsudkem pro uznání, navrhovatelka soudci nevytýká).

38. 40 C 70/2015

Nečinnost ve věci žaloby o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví je soudci vytýkána od 10. 10. 2017, kdy odročil jednání na neurčito za účelem ustanovení revizního znalce a zároveň poskytl účastníkům řízení lhůtu 30 dnů pro předložení případných otázek znalci, do 21. 5. 2018, kdy soudce předložil spis kanceláři s pokynem k vyhotovení usnesení o ustanovení znalce. Návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá. Soudce průtahy uznal, avšak až od uplynutí soudcovské lhůty poskytnuté účastníkům k návrhu otázek revizními znalci. Kárný soud se s touto námitkou ztotožňuje; nečinnost lze počítat až od uplynutí třicetidenní lhůty (jednoho měsíce), kterou soudce poskytl účastníkům řízení pro předložení otázek později ustanovenému znalci. Zkrácená referenční doba dvou měsíců pro věci mladší dvou let (ve prospěch soudce volí v pochybnostech příznivější referenční dobu pro věc mladší, nikoli starší dvou let) byla překročena, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 10. 11. 2017 do 21. 5. 2018 (téměř 6 a půl měsíce)**.

39. 15 C 24/2016

Nečinnost ve věci odpůrcí žaloby o neúčinnost darovací smlouvy (řízení zahájeno 30. 5. 2016) je soudci vytýkána od 3. 1. 2018, kdy mu byl předložen spis po zrušení rozhodnutí odvolacím soudem, do 5. 9. 2018, kdy soudce udělil pokyn k předvolání účastníků řízení na jednání. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce průtah uznal. Doba čtyř měsíců

jako obecná referenční doba ve věcech mladších dvou let byla překročena, kárnému soudu proto nic nebrání konstatovat **průtahy v řízení od 3. 1. 2018 do 5. 9. 2018 (cca 8 měsíců)**.

40. 15 C 36/2016

Ve věci určení vlastnického práva k nemovité věci je soudci vyčítána nečinnost s rozhodnutím o žádosti žalobců o osvobození od soudních poplatků. Doklady o osobních, majetkových a výdělkových poměrech žalobců byly soudci předloženy dne 18. 7. 2016. Dne 10. 2. 2017 dal soudce pokyn k vyhotovení výzvy žalovaným k vyjádření k žalobě – tento úkon však nijak nesouvisí se žádostí žalobců o osvobození od soudních poplatků. Soudce ve svém vyjádření poukázal na úmrtí žalobce v průběhu řízení a připustil, že ve věci mohl postupovat systematictěji a efektivněji k rozhodnutí ve věci, nicméně v rekapitulaci svého vyjádření tuto věc nevyjmenoval mezi těmi, v nichž průtahy uznal, a zařadil ji do skupiny, v nichž ponechává posouzení na kárném soudu. Kárný soud uvádí, že z návrhu je zřejmé, že navrhovatelka soudci vytýká nečinnost od 18. 7. 2016 do 10. 2. 2017 stran rozhodování o žádosti o osvobození od soudních poplatků, a v tomto ohledu nutno **průtahy v řízení** konstatovat (vzhledem k překročení doby dvou měsíců jako zkrácené referenční doby ve věci mladší dvou let pro jednoduché procesní rozhodnutí), **od 18. 7. 2016 do 10. 2. 2017 (více než 6 a půl měsíce)**, jejich závažnost však hodnotí jako nízkou, neboť šlo jen o otázku poplatkovou. Pokud jde o další období, není zřejmé, v čem a za jaké období navrhovatelka shledává průtahy v řízení, není přitom úkolem, ba ani v kompetenci kárného soudu, aby za ni návrh domýšlel či jej doplňoval. Kárný soud ze spisu zjistil, že dne 13. 7. 2017 byl soudci předložen úmrtní list jednoho ze žalobců; dědické řízení pravomocně skončilo dne 5. 9. 2017. Po tuto dobu soudce nemohl ve věci nijak konat, neboť zůstávala otevřena otázka procesního nástupnictví. Dne 6. 2. 2018 dal asistent soudce pokyn k vypravení usnesení o zastavení řízení vůči zesnulému žalobci a k vyhotovení výzvy žalobkyni, aby opětovně doložila své osobní, majetkové a výdělkové poměry. Tento úkon (opětovná výzva k doložení majetkových poměrů) nelze hodnotit jako neúčelný, neboť je zřejmé, že v důsledku úmrtí žalobce, manžela žalobkyně, se její sociální poměry významně změnily. V dalším období tedy Nejvyšší správní soud průtahy v řízení neshledal.

41. 15 C 56/2016

Nečinnost ve věci návrhu na snížení výživného navrhovatelka soudci vytýká od 15. 2. 2017, kdy mu byl dle ISAS předložen spis s připojeným spisem o svěření vyživovaného dítěte žalobkyně do péče druhého z rodičů, do 16. 4. 2018, kdy jeho asistent zaslal žalobkyni dotaz, zda trvá na podané žalobě i přesto, že její vyživovací povinnost ze zákona zanikla, a stanovil jí lhůtu 15 dnů pro vyjádření. Tato výzva reagovala na podání žalované předané soudci dne 31. 1. 2017, z něhož vyplývá, že žalovaná (dcera žalobkyně) je schopna se sama žít. Po doručení výzvy fikcí byl spis opětovně předložen asistentu soudce dne 25. 7. 2018. Dne 5. 9. 2018 potom soudce vydal kanceláři pokyn k předvolání účastníků řízení na jednání. Návrhová tvrzení odpovídají obsahu spisu. Soudce průtahy v řízení popírá. Kárný soud nemůže postihnout průtahy v celém namítaném období, neboť jak předeslal výše (odstavec [63] a násl.), dokazováním zjistil, že o průtazích trvajících v této věci od 15. 2. 2017 se navrhovatelka dozvěděla, resp. měla a mohla dozvědět nejpozději 2. 6. 2017, kdy místopředsdkyně Okresního soudu v Liberci soudce na průtahy a jejich závažnost upozornila (důkaz B). S odkazem na argumentaci uvedenou výše proto nutno pro průtahy od 15. 2. 2017 do 2. 6. 2017 považovat šestiměsíční subjektivní lhůtu dle § 9 odst. 1 kárného zákona za uplynulou. Kontinuálně navazující období průtahů již postihnout lze, neboť dalšími kontrolami tato věc neprochází (ostatně ani kárně obviněný nic takového

nenamítal). Vzhledem k překročení doby dvou měsíců jako zkrácené referenční doby ve věci mladší dvou let pro administrativní úkon tedy kárný soud konstatuje **průtahy v řízení od 3. 6. 2017 do 16. 4. 2018 (10 a půl měsíce)**, šlo přitom o věc pro účastníky řízení významnou (výživné). S ohledem na uvedené okolnosti je nutno průtahy v tomto řízení hodnotit jako vysoce závažné. Nečinnost soudce byla dlouhá a její závažnost výrazně zvyšuje i skutečnost, že na průtahy v řízení byl soudce výslovně upozorněn, přesto ve věci ani poté nekonal.

Navrhovatelka krom toho poukazuje na nesprávný, neefektivní postup, což navrhla prokázat poznámkami soudce ve spisu: dle ní měla být žaloba jako neprojednatelná zkraje odmítnuta. Svůj procesní postup (preference neformálního přístupu k účastníkům) soudce hájí jako postup nezávislého soudce, jež kárná navrhovatelka není oprávněna hodnotit. S tím se kárný soud ztotožňuje: obecně mu (s výjimkou zjevných excesů) nepřisluší hodnotit účelnost a správnost jednotlivých úkonů prováděných soudcem (bod 44 rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2014 č. j. 16 Kss 9/2013-91), kárná navrhovatelka ostatně zůstává v rovině nekonkrétních tvrzení a bez právní argumentace. Kárný soud proto zamítl jako nadbytečný návrh na provedení důkazu poznámkami soudce ve spisu (důkazní návrh I).

42. 15 C 69/2016

Ve věci žaloby o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví je soudci vytýkána nečinnost od 28. 2. 2017, kdy odročil jednání na neurčito za účelem ustanovení znalce k provedení znaleckého posudku, k určení ceny nemovitosti a k vyjádření, zda a s jakými náklady lze nemovitosti reálně rozdělit, do 5. 2. 2018, kdy vyhotovil usnesení o ustanovení znalce. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, soudce průtahy uznal. Doba dvou měsíců jako zkrácená referenční doby pro vydání jednoduchého procesního rozhodnutí ve věci mladší dvou let byla překročena, nic proto kárnému soudu nebrání konstatovat **průtahy v řízení od 28. 4. 2017 do 5. 2. 2018 (více než 11 měsíců)**.

43. 15 C 80/2016

Nečinnost ve věci žaloby o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví je soudci vytýkána od 19. 10. 2017, kdy mu byl předložen spis (po vyplacení znaleckého), do 16. 7. 2018, kdy dal kanceláři pokyn k předvolání účastníků řízení a znalce na jednání. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce se vyjádřil tak, že k průtahu formálně došlo, šlo však o spor, jemuž je třeba dát dle jeho zkušeností určitý čas, protože obě strany se musí nějak dohodnout, neboť jinak dojde ke zrušení spoluvlastnictví a ke dražbě věci, která obě strany poškozují; k dohodě (smíru) nakonec došlo. V rekapitulaci svého vyjádření tuto věc nevyjmenoval mezi těmi, v nichž průtahy uznal, a zařadil ji do skupiny, v nichž ponechává posouzení na kárném soudu. Kárný soud uvádí, že povinností soudu je usilovat o smír mezi účastníky, naplnění této povinnosti však předpokládá aktivní jednání: *při pokusu o smír předseda senátu zejména s účastníky probere věc, upozorní je na právní úpravu a na stanoviska Nejvyššího soudu a rozhodnutí uveřejněná ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek týkající se věci a podle okolností případu jim doporučí možnosti smírného vyřešení sporu. Je-li to s ohledem na povahu věci vhodné, upozorní předseda senátu účastníky rovněž na možnost využití mediace podle zákona o mediaci nebo sociálního poradenství podle zákona o sociálních službách (§ 99 odst. 1 o. s. ř.).* První zmínka o mimosoudním řešení sporu se však ve spise objevuje (kromě předžalobní komunikace zástupce žalobce se žalovanou) až v podání žalované ze dne 28. 9. 2018 a vyplývá z ní, že snaha o smír vzešla ze strany

účastníků řízení – naopak nic nesvědčí o tom, že by je k němu vedl soudce. Kárný soud vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věci mladší dvou let proto konstatuje **průtahy v řízení od 19. 10. 2017 do 16. 7. 2018 (téměř 9 měsíců)**.

44. 15 C 82/2016

V řízení o odpůrcí žalobě navrhovatelka soudci vytýká, že byl nečinný od 23. 3. 2017, kdy mu byl předložen spis s vyjádřením žalovaného, do 27. 8. 2018, kdy nařídil jednání. Návrhové tvrzení odpovídá spisu. Soudce průtahy uznal. Doba čtyř měsíců jako obecná referenční doba ve věci mladší dvou let byla překročena, kárnému soudu proto nezbyvá než konstatovat **průtahy v řízení od 23. 3. 2017 do 27. 8. 2018 (více než 17 měsíců)**.

45. 15 C 87/2016

V řízení týkajícím se výživného neprovdané matky je soudci vytýkána nečinnost v období od 21. 11. 2016, kdy mu byl předložen spis s doplněním návrhu (k němuž byla žalobkyně vyzvána usnesením ze dne 21. 10. 2016), do 30. 8. 2018, kdy asistent soudce udělil pokyn k zaslání návrhu a jeho doplnění žalovanému a soudce nařídil jednání. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce průtahy v řízení uznal, avšak až od 20. 11. 2017 do 11. 4. 2018. Kárný soud nesouhlasí se stanoviskem soudce, že průtahy lze vymezit úžeji vzhledem k pohybům ve spisu spočívajícím v doplňování návrhu ze strany navrhovatelky. V žádném ze svých podání totiž navrhovatelka nenaznačovala, že svá tvrzení bude ještě doplňovat. S ohledem na formulaci všech podání a na povahu věci navíc kárný soud považuje druhé a třetí podání žalobkyně spíše za urgenci než doplnění návrhu. Kárný soud nicméně nemůže postihnout průtahy v celém namítaném období, neboť, jak předeslal výše (odstavec [63] a násl.), dokazováním zjistil, že o průtazích trvajících v této věci od 21. 11. 2016 se navrhovatelka dozvěděla, resp. měla a mohla dozvědět nejpozději 2. 6. 2017, kdy místopředsdkyně Okresního soudu v Liberci soudce na průtahy a jejich závažnost upozornila (důkaz B). S odkazem na argumentaci uvedenou výše proto nutno průtahy od 21. 11. 2016 do 2. 6. 2017 považovat pro překročení šestiměsíční subjektivní lhůty dle § 9 odst. 1 kárného zákona za nepostižitelné. Kontinuálně navazující období průtahů již postihnout lze, neboť dalšími kontrolami tato věc neprochází (ostatně ani kárně obviněný nic takového nenamítal). Doba čtyř měsíců jako obecná referenční doba ve věci mladší dvou let byla překročena, uplynula ostatně před postižitelným obdobím průtahů, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 3. 6. 2017 do 30. 8. 2018 (téměř 15 měsíců)**, jde přitom o věc pro účastníky velmi významnou (výživné). Průtahy konstatuje jako o to závažnější s ohledem na uvedené okolnosti. Nečinnost soudce byla extrémně dlouhá a její závažnost výrazně zvyšuje i skutečnost, že na průtahy v řízení byl soudce výslovně upozorněn, přesto však ve věci po dlouhou dobu nekonal.

46. 15 C 147/2016

Ve věci týkající se náhrady škody způsobené při dopravní nehodě, v níž bylo nejprve rozhodnuto elektronickým platebním rozkazem, navrhovatelka soudci vytýká nečinnost od 24. 10. 2016, kdy mu byl předložen spis po zaslání odporu žalovaného žalobkyni, do 21. 6. 2018, kdy bylo jako první úkon nařízeno jednání. Návrhové tvrzení odpovídá spisu. Soudce průtahy v řízení uznal částečně, až od 17. 3. 2017, kdy soudu došlo vyjádření žalobkyně k odporu. Kárný soud sice ze spisu nezjistil, že by soudce vyzval žalobkyni k vyjádření, je však zřejmé, že žalobkyně se sama k odporu vyjádřila po několika měsících, má proto v této části na průtazích svou vinu, nadto v pochybnostech je na místě hodnotit existenci průtahů ve prospěch kárně obviněného (*in dubio pro reo*). Ve shodě s jeho uznáním tedy (vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby pro

úkon ve věci mladší dvou let) konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 17. 3. 2017 do 21. 6. 2018 (více než 15 měsíců)**.

47. 15 C 199/2016

Nečinnost ve věci žaloby na určení výživného je soudci vytýkána od 19. 4. 2017, kdy mu byl předložen spis po zaslání vyjádření žalované žalobkyni, do 3. 8. 2018, kdy nařídil jednání. Návrhové tvrzení odpovídá spisu. Soudce průtahy relativizoval nejasným poukazem na zavinění ze strany účastníků řízení. Kárný soud se s tím neztotožňuje. Ze spisu zaznamenal obtíže s doručováním žalobkyni, nicméně navrhovatelka naříkané průtahy vymezila až k datu, kdy již bylo žalobkyni doručeno (vyvěšením na úřední desce), do data, kdy soudce nařídil jednání. Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věci mladší dvou let kárný soud konstatuje **průtahy v řízení od 19. 4. 2017 do 3. 8. 2018 (15 a půl měsíce)**.

48. 15 C 202/2016

Ve věci žaloby o zaplacení částky 901 720 Kč s příslušenstvím je soudci vytýkána nečinnost v období od 6. 4. 2018, kdy mu byl předložen spis se znaleckým posudkem, do 7. 8. 2018, kdy dal asistent soudce kanceláři pokyn k vyhotovení usnesení o přiznání znalečného a k zaslání znaleckého posudku účastníkům řízení. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce průtahy v řízení v tomto punktu uznal, dle svého tvrzení však asistentu spis předal s pokyny k doručení znaleckého posudku v červnu či v červenci 2018. V rekapitulaci svého vyjádření tuto věc nevyjmenoval mezi těmi, v nichž průtahy uznal, a zařadil ji do skupiny, v nichž ponechává posouzení na kárném soudu. Kárný soud konstatuje, že pro obhajobu soudce není ve spise žádná opora (např. úřední záznam o pokynu asistentu a jeho dataci), nadto nejde o obhajobu relevantní. Soudce je povinen mít spisy pod kontrolou a odpovědnosti za průtahy v řízení se bez dalšího nezproští poukazem na pochybení na straně pomocného personálu (naopak ve prospěch soudce se hodnotí aktivita pomocného personálu; jeho úkon, je-li relevantní a směřuje-li k vyřízení věci, nečinnost přerušuje). Zkrácená referenční doba dvou měsíců pro jednoduchý administrativní úkon ve věci mladší dvou let byla překročena, kárný soud proto zjistil **průtahy v řízení od 6. 4. 2018 do 7. 8. 2018 (čtyři měsíce)**, jde však o méně závažné porušení povinností soudce (rozeslání znaleckého posudku a přiznání znalečného).

49. 15 C 211/2016

Ve vztahu k řízení o žalobě o zaplacení částky 1 667 019 Kč navrhovatelka soudci vytýká nečinnost v období od 10. 5. 2017, kdy mu bylo předloženo potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech žalobkyně pro účely rozhodnutí o její žádosti o osvobození od soudních poplatků, do 23. 11. 2017, kdy soudce žalobkyni přiznal osvobození od soudních poplatků. Návrhové tvrzení v tomto rozsahu odpovídá spisu. Soudce v tomto rozsahu průtahy v řízení uznal, pokud však šlo o výtku navrhovatelky, že usnesení o osvobození od soudních poplatků neobsahovalo odůvodnění, kárné provinění bez bližší argumentace popřel. V rekapitulaci svého vyjádření tuto věc nevyjmenoval mezi těmi, v nichž průtahy uznal, a zařadil ji do skupiny, v nichž ponechává posouzení na kárném soudu. Kárný soud konstatuje, že mu obecně (s výjimkou zjevných excesů) nepřísluší hodnotit účelnost a správnost jednotlivých úkonů prováděných soudcem (bod 44 rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2014 č. j. 16 Kss 9/2013 - 91), nadto se zde v odpovědi na výtku navrhovatelky k absenci odůvodnění nabízí odkaz na § 169 odst. 2 o. s. ř. Kárný soud se proto omezil jen na nesporně a jednoznačně vymezené průtahy v řízení a vzhledem k překročení doby dvou měsíců jako zkrácené

referenční doby pro vydání jednoduchého procesního rozhodnutí ve věci mladší dvou let konstatuje **průtahy v řízení od 10. 5. 2017 do 23. 11. 2017 (6 a půl měsíce)**.

Navrhovatelka soudci dále vyčítala, že ve věci dosud neproběhlo jediné jednání. Toto tvrzení však obsahu spisu neodpovídá. Ve věci byl dne 23. 11. 2017 vydán platební rozkaz č. j. 15 C 211/2016 - 20, který se však nepodařilo doručit, a proto byl v souladu s § 173 odst. 2 o. s. ř. zrušen usnesením ze dne 14. 3. 2018 č. j. 15 C 211/2016-28. Spis byl soudci předán dne 16. 4. 2018 a dne 19. 7. 2018 bylo nařízeno jednání. Kárný soud přitom považuje lhůtu tří měsíců pro nařízení jednání za standardní (pro hodnocení kárně relevantní nečinnosti by i zde použil obecnou referenční dobu čtyř měsíců pro věc mladší dvou let). Na žádost žalobkyně, která byla soudci předána dne 26. 7. 2018, bylo jednání odročeno (pokyn kanceláři ze dne 2. 8. 2018) na 23. 10. 2018. Den před jednáním byla soudu doručena omluva zástupce žalobkyně. Jednání se nezúčastnil ani jeden z účastníků řízení, proto bylo opět odročeno. Dne 7. 10. 2018 proběhlo ve věci krátké jednání, k němuž se dostavili pouze zástupci žalobkyně, jednání bylo proto odročeno na neurčito. Z uvedeného vyplývá, že po vydání platebního rozkazu již jde délka řízení výhradně k tíži účastníků a návrh v tomto rozsahu není důvodný.

50. 15 C 221/2016

Nečinnost ve věci žaloby o zaplacení peněžité částky je soudci vytýkána od 16. 6. 2017, kdy mu byl předložen spis s návrhy na přerušení řízení a spojení dvou věcí, do 15. 1. 2018, kdy o těchto návrzích rozhodl, a dále od 25. 1. 2018 do 20. 7. 2018, kdy ve věci nařídil jednání. Dle spisu a dle vyjádření soudce však byl návrh na spojení věcí učiněn nikoli 16. 6. 2017, ale až 23. 10. 2017 a rozhodnuto o nich bylo 10. 1. 2018. Vzhledem k pochybnostem o vymezení průtahů v návrhu (a ve shodě s vyjádřením soudce) proto kárný soud nemůže první z uvedených období shledat jako průtahy v řízení, resp. jako zaviněné porušení povinnosti soudce. Ve vztahu k druhému období soudce průtahy v řízení uznal, návrhové tvrzení obsahu spisu odpovídá. Kárný soud proto (vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby), konstatuje **průtahy v řízení od 25. 1. 2018 do 20. 7. 2018 (téměř 6 měsíců)**.

51. 15 C 245/2016

V řízení týkajícím se sporu o zaplacení peněžité částky navrhovatelka soudci vytýká nečinnost v období od 28. 2. 2017, kdy mu byl předložen spis s vyjádřením žalobce k odporu proti platebnímu rozkazu, do 27. 6. 2018, kdy bylo ve věci nařízeno jednání. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soudce průtahy v řízení uznal. Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věci mladší dvou let kárný soud konstatuje v souladu s návrhem **průtahy v řízení od 28. 2. 2017 do 27. 6. 2018 (16 měsíců)**.

52. 15 C 5/2017

Navrhovatelka tvrdí, že již v červnu 2017 mohla být věc skončena stručným odmítnutím, jelikož navrhovatel v rozvodové věci na výzvu soudu nedoplnil náležitosti podání (vlastnoruční podpis). Místo toho soudce po vrácení spisu dne 17. 5. 2017 teprve dne 13. 9. 2018 učinil ve věci úkon, nadto znovu opakuje již jednou řádně doručenou výzvu k odstranění vad podání. Soudce uvedl, že k meritu se nemůže vyjádřit, nemaje spis k dispozici, že však vstřícnější postup je v případě účastníka ve výkonu trestu odnětí svobody na místě. Kárný senát ověřil, že návrhové tvrzení odpovídá spisu, a ztotožnil se i s hodnocením kárné navrhovatelky, že opakované odeslání (textově totožné) výzvy navrhovateli bylo krokem nejen opožděným, ale i nadbytečným, který nesměřoval k ukončení věci, nelze jej proto považovat za úkon přerušující období nečinnosti.

Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věci mladší dvou let proto kárný soud zjistil **průtahy v řízení od 17. 5. 2017 do 11. 10. 2018**, kdy byl datován návrh na zahájení kárného řízení (**téměř 17 měsíců**).

53. 15 C 11/2017

Jedná se o rozvodové řízení, kde byl usnesením vyhlášen klid řízení. Kárná navrhovatelka spatřuje průtah v nečinnosti soudce v době od 15. 1. 2018, kdy kancelář spis předala soudci s e-mailem manželky žádající o termín rozvodu, do 3. 8. 2018, kdy asistent vypracoval usnesení ze dne 30. 7. 2018, jímž byl návrh na pokračování v řízení zamítnut. Soudce uznal průtah pouze od 5. 2. 2018 do 30. 7. 2018. Kárný senát se s jeho náhledem ztotožnil, neboť e-mailové podání manželky předané soudci dne 15. 1. 2018 nebylo elektronicky podepsáno, podpis obsahuje až její písemné podání doručené soudu dne 5. 2. 2018. Jde o jednoduché procesní usnesení, doba dvou měsíců jako zkrácená referenční doba pro vydání jednoduchého procesního rozhodnutí ve věci mladší dvou let byla překročena, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 5. 2. 2018 do 30. 7. 2018 (téměř 6 měsíců)**.

54. 15 C 28/2017

Podle navrhovatelky začal průtah v této věci již předáním spisu soudci k řešení dne 1. 2. 2017 (převedení z elektronického platebního rozkazu, proti němuž podala žalovaná odpor) a skončil 12. 9. 2018. Soudce poukazuje na to, že vyčkával konce insolvenčního řízení vedeného se žalovanou, o čemž jej žalobce vyrozuměl až dne 14. 3. 2018, průtah uznává od tohoto data do 14. 9. 2018, kdy nařídil ve věci jednání. V replice navrhovatelka poukázala na to, že soudce musí stav insolvenčního řízení sám sledovat, přičemž tak může činit buď přímo ze svého počítače, nebo to zadat kanceláři, ovšem se stanovením lhůty. Kárný soud navrhovatelčin náhled na počátek prodlevy ve vyřizování věci sdílí, ostatně informace o pravomocně skončeném insolvenčním řízení byla obsažena již v návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu. Pokud jde o její konec, nemohl překročit rámec kárného návrhu. Doba čtyř měsíců jako obecná referenční doba ve věci mladší dvou let byla překročena, kárný soud proto zjistil **průtahy v řízení od 1. 2. 2017 do 12. 9. 2018 (téměř 19 a půl měsíce)**.

55. 15 C 30/2017

Kárná navrhovatelka datuje průtah od 3. 5. 2017 do 17. 9. 2018, kdy soudce nařídil ve věci jednání. Soudce průtah uznává, ovšem až od 23. 5. 2017. Kárný senát dal za pravdu kárně obviněnému, neboť ze spisu vyplývá, že dne 5. 5. 2017 předal kanceláři pokyn, aby zaslala vyjádření žalované k replice žalobci, přičemž replika soudu došla dne 23. 5. 2017 a předána soudci byla 24. 5. 2017. Doba čtyř měsíců jako obecná referenční doba ve věci mladší dvou let byla tak jako tak překročena, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 24. 5. 2017 do 17. 9. 2018 (téměř 16 měsíců)**.

56. 15 C 61/2017

Ve věci žaloby o vydání bezdůvodného obohacení je soudci vytýkána nečinnost od 20. 3. 2017, kdy mu byl předán spis se záznamem o zaplacení soudního poplatku, do 18. 8. 2018, kdy vyšší soudní úřednice dala pokyn k vyhotovení výzvy žalované, aby se vyjádřila k žalobě. Soudce průtah uznává, kárný soud nicméně ze spisu zjistil, že dne 31. 5. 2018 zaslal asistent soudce zástupci žalobce odpověď na žádost o spojení věcí ke společnému projednání, což vzhledem k pravidlu *in dubio pro reo* kárný soud hodnotí jako přerušování tvrzeného období nečinnosti. I tak ale byla překročena doba dvou měsíců jako zkrácená referenční doba pro jednoduchý administrativní úkon ve věci mladší dvou let, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 20. 3. 2017 do 31. 5. 2018 (více než 14 měsíců)**.

57. 15 C 68/2017

Ve věci týkající se sporu o peněžitou částku navrhovatelka soudci vytýká nečinnost ode dne, kdy mu byl spis předložen po doručení usnesení o zrušení platebního rozkazu, tedy od 24. 11. 2017, do data fyzické kontroly spisu dne 8. 11. 2018. Toto tvrzení obsahu spisu odpovídá, kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jenž byl nepřekročitelně určen návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (tzv. rozšířením návrhu byl jen doplněn výčet důkazů – průtahy v jednotlivých spisech – nemůže však změnit základní vymezení skutku, v němž je shledáváno kárné provinění, tj. v případě průtahů v řízení období tvrzené nečinnosti – viz odstavec [55] odůvodnění tohoto rozhodnutí). Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věci mladší dvou let kárný soud konstatuje **průtahy v řízení od 24. 11. 2017 do 11. 10. 2018 (více než 10 a půl měsíce)**.

Pokud jde o navrhovatelčiny náznaky neodbornosti, resp. bezradnosti soudce, opakuje kárný soud, že je povinností navrhovatelky vymezit nezaměnitelně skutek a tíží ji i břemeno tvrzení co do naplnění všech znaků skutkové podstaty kárného provinění. Není na straně jedné úkolem ani v kompetenci kárného soudu, aby za ni návrhová tvrzení domýšlel a doplňoval, na straně druhé kárnému soudu obecně (s výjimkou zjevných excesů) nepřísluší hodnotit účelnost a správnost jednotlivých úkonů prováděných nezávislým soudcem. Navrhovatelčiny náznaky a dojmy kvality řádného odůvodnění kárného návrhu nedosahuje a kárný soud se jimi již proto nebude zabývat.

58. 15 C 71/2017

Navrhovatelka soudci vytýká v řízení o zápůřčí žalobě nečinnost od 3. 3. 2017, kdy mu byl předán spis se žalobou, do 15. 3. 2018, kdy byla vyhotovena výzva k zaplacení soudního poplatku. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soudce průtah uznává. Doba dvou měsíců jako zkrácená referenční doba pro jednoduché procesní rozhodnutí ve věci mladší dvou let byla nepochybně překročena, kárný soud proto v souladu se shodnými tvrzeními stran konstatuje **průtahy v řízení od 3. 3. 2017 do 15. 3. 2018 (téměř 12 a půl měsíce)**.

59. 15 C 82/2017

V řízení o žalobě o zaplacení peněžité částky vytýká navrhovatelka soudci nečinnost od 28. 11. 2017, kdy žalobce urgoval rozhodnutí soudu, do 18. 9. 2018, kdy dal soudce pokyn k nařízení jednání. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soudce průtah uznává. Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věci mladší dvou let proto ve shodě s tvrzeními stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 28. 11. 2017 do 18. 9. 2018 (více než 9 a půl měsíce)**.

60. 15 C 83/2017

Navrhovatelka soudci vytýká ve věci návrhu na zrušení vyživovací povinnosti nečinnost od 10. 3. 2017, kdy byla soudci předložena žaloba, do 13. 9. 2018, kdy soudce nařídil jednání. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soudce průtah uznává. Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věci mladší dvou let, za shodných tvrzení stran řízení, konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 10. 3. 2017 do 13. 9. 2018 (téměř 18 měsíců)**. Kárný soud též opět připomíná, že jeho úkolem není hodnotit, zda soudce v řízení postupoval správně či nikoli, ani účelnost jednotlivých kroků, k nimž soudce v řízení přistoupil (s výjimkou zjevných excesů). V tomto směru proto nebude důvodnost tvrzení navrhovatelky, ostatně nedostatečně argumentované, posuzovat.

61. 15 C 99/2017

Kárná navrhovatelka vytýká soudci nečinnost ode dne, kdy bylo řízení původně vedené o návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu převedeno do „klasické“ civilní agendy, neboť žalovaná nebyla nalezena v centrální evidenci obyvatel – tedy od 29. 3. 2017, do dne, kdy si spis převzala navrhovatelka ke kontrole. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. Soudce se k věci odmítl vyjádřit, neboť neměl spis u sebe. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jenž byl nepřekročitelně určen návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (viz věc č. 57). Vzhledem k překročení doby dvou měsíců jako zkrácené referenční doby pro jednoduchý procesní úkon ve věci mladší dvou let konstatuje **průtahy v řízení od 29. 3. 2017 do 11. 10. 2018 (18 a půl měsíce)**.

62. 15 C 107/2017

Ve věci týkající se určení dědiců navrhovatelka vytýká soudci nečinnost od 22. 5. 2017, kdy mu byl předložen spis s vyjádřením žalované, do 10. 5. 2018, kdy nařídil jednání. Zaslání vyjádření žalované žalobcům nepovažuje navrhovatelka za úkon vedoucí ke skončení věci. Kárně obviněný uznává průtahy v období od 19. 5. 2017 (datum podání vyjádření žalované) do 3. 11. 2017 (zaslání vyjádření žalované žalobcům) a od 12. 12. 2017 (datum podání repliky žalobců) do 10. 5. 2018 (soudce uvedl 10. 5. 2017, patrně jde o překlep). Kárný soud ze spisu dále zjistil, že dne 18. 9. 2017 se žalobci soudu tázali, kdy mohou očekávat nařízení jednání. Po posouzení věci dává kárný soud částečně za pravdu soudci – zaslání vyjádření žalované je běžný procesní úkon, který období nečinnosti přerušil. Kárný soud tedy vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců konstatuje **průtahy v řízení až od 3. 11. 2017** (pokyn k odeslání vyjádření žalované žalobcům) **do 10. 5. 2018, tedy téměř 6 a půl měsíce**.

63. 15 C 108/2017

Kárná navrhovatelka vytýká soudci nečinnost ve věci žaloby o zaplacení dlužné částky s příslušenstvím v období od 24. 4. 2017, kdy mu bylo předloženo prohlášení o majetkových poměrech žalobce, do 7. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Z vyjádření soudce vyplývá, že průtah uznává. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jenž byl nepřekročitelně určen návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (viz věc č. 57). Vzhledem k překročení doby dvou měsíců jako zkrácené referenční doby pro vydání jednoduchého procesního rozhodnutí ve věci mladší dvou let a s ohledem na shodná tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 24. 4. 2017 do 11. 10. 2018 (17 a půl měsíce)**.

64. 15 C 119/2017

V řízení o sporu o zaplacení peněžité částky, v níž bylo původně rozhodnuto platebním rozkazem, vytýká navrhovatelka soudci nečinnost v období od 20. 6. 2017, kdy mu byl předložen spis po zaslání doplnění žaloby žalovanému k vyjádření, do 19. 9. 2018, kdy ve věci nařídil jednání. Z vyjádření kárně obviněného vyplývá, že posouzení tohoto bodu ponechává na úvaze kárného soudu. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu – lze ještě doplnit, že žalovaný dne 27. 2. 2018 požádal o prodloužení lhůty k vyjádření. Kárný soud se ztotožnil s navrhovatelkou. Usnesením ze dne 21. 4. 2017 vyzval soud žalovaného, aby se ve lhůtě 30 dnů vyjádřil k žalobě a jejímu doplnění. Toto usnesení bylo žalovanému doručeno fikcí dne 9. 5. 2017 a třicetidenní lhůta k vyjádření uplynula dne 8. 6. 2017; spis byl soudci předložen 20. 6. 2017. Kárný soud konstatuje, že absence vyjádření žalovaného

není skutečností, která by bránila projednání žaloby – soudce to ve svém vyjádření ostatně připustil. Je navíc nutno zdůraznit, že poté, co žalovaný požádal o prodloužení lhůty k vyjádření, soudce o této žádosti nerozhodl (i když z následující delší časové prodlevy by bylo možné usuzovat, že jí mlčky vyhověl) a nařídil jednání, což opět svědčí o tom, že písemné vyjádření žalovaného nebylo pro nařízení jednání ve věci nutné. Kárný soud tak, vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců, konstatuje **průtahy v řízení od 20. 6. 2017 do 19. 9. 2018 (15 měsíců)**.

65. 15 C 127/2017

Podáním ze dne 7. 1. 2019 (č. l. 135 spisu NSS) vzala navrhovatelka v tomto bodě kárný návrh zpět. Tento úkon – vzhledem k vymezení skutkové podstaty „žalovaného“ kárného provinění - nelze hodnotit jako částečné zpětvzetí kárného návrhu, o němž by kárný soud rozhodoval výrokem o částečném zastavení kárného řízení, nýbrž jen jako redukci důkazních návrhů. Kárný soud proto na tento úkon reagoval jen tak, že dokazování uvedeným soudním spisem neprovedl, resp. k němu nepřihlédl.

66. 15 C 130/2017

Navrhovatelka vytýká soudci nečinnost v období od 9. 5. 2017, kdy mu bylo předloženo vyjádření žalobkyně k odporu proti elektronickému platebnímu rozkazu, do 13. 9. 2018, kdy ve věci nařídil jednání. Návrhová tvrzení odpovídají spisu, soudce průtah uznává. Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby a s ohledem na shodná tvrzení stran proto kárný soud konstatuje **průtahy v řízení od 9. 5. 2017 do 13. 9. 2018 (více než 16 měsíců)**.

67. 15 C 149/2017

Ve věci žaloby o zaplacení peněžité částky vytýká navrhovatelka soudci nečinnost od 12. 12. 2017, kdy mu bylo předloženo vyjádření žalovaného k žalobě, do 19. 9. 2018, kdy ve věci nařídil jednání. Návrhová tvrzení odpovídají spisu, soudce průtah uznává. Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby a s ohledem na shodná tvrzení stran proto kárný soud konstatuje **průtahy v řízení od 12. 12. 2017 do 19. 9. 2018 (více než 9 měsíců)**.

68. 15 C 155/2017

Ve věci týkající se žaloby o náhradu újmy na zdraví je soudci vytýkána nečinnost v období od 9. 1. 2018, kdy mu bylo předloženo vyjádření žalovaného, do 6. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovateli ke kontrole. Kárně obviněný k tomuto bodu návrhu konstatoval, že se k němu nemůže vyjádřit, neboť nemá spis u sebe, nicméně připustil, že k průtahu mohlo dojít. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věcech mladších dvou let zjistil kárný soud **průtahy v řízení od 9. 1. 2018 do 11. 10. 2018 (téměř 9 měsíců)**.

69. 15 C 161/2017

Navrhovatelka soudci vytýká nečinnost ve věci týkající se výživného nerozvedené manželky v období od 20. 6. 2017, kdy mu byl předložen spis po nabytí právní moci usnesení o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření, do 6. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovateli ke kontrole. Návrhová tvrzení odpovídají obsahu spisu, soudce průtah uznává, soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018

(podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení doby dvou měsíců jako zkrácené referenční doby pro jednoduchý procesní úkon ve věcech mladších dvou let (dalším logickým krokem v řízení musela být výzva žalovanému, aby se vyjádřil k žalobě) a s ohledem na shodná tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 20. 6. 2017 do 11. 10. 2018 (více než 15 a půl měsíce)**, šlo přitom o věc pro účastníky řízení významnou (výživné).

70. 15 C 172/2017

V tomto bodě navrhovatelka soudci vytýká, že ve věci nařídil jednání již po třech týdnech od předložení spisu po přípravných úkonech. Kárné provinění navrhovatelka spatřuje v tom, že přednostním vyřízením této věci soudce způsobil průtahy v jiných, starších řízeních (konkrétně ve věci výživného – viz věc č. 69). Soudce v tomto bodě navrhuje zproštění kárného obvinění. Kárný soud souhlasí s navrhovatelkou, že předřazování některých věcí, jejichž vyřízení se může jevit snazší, není vhodný postup – zvláště v situaci, kdy má soudce řadu mnohem starších nevyřízených věcí. Takové jednání může být hodnoceno jako skutečnost svědčící o tom, že průtahy v jiných řízeních byly ze strany soudce zaviněné, samo o sobě však nepředstavuje kárné provinění; tvrzení navrhovatelky, že postup soudce v této věci způsobil průtahy v řízení v jiné konkrétní věci je značně spekulativní, resp. příčinnou souvislost z něj dovodit nelze. Z tohoto důvodu kárný soud v tomto bodě kárné provinění neshledal.

71. 15 C 174/2017

Kárná navrhovatelka soudci vytýká nečinnost v řízení o žalobě o zaplacení peněžité částky v období od 26. 2. 2018, kdy mu byl předán spis po marném uplynutí lhůty stanovené žalované k vyjádření, do 6. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Navrhovatelka dále kritizuje procesní postup soudce, dle jejího názoru bylo na místě vydat kvalifikovanou výzvu podle § 114b o. s. ř. či platební rozkaz a zdůrazňuje, že v době, kdy byl v této věci nečinný, rozhodoval soudce věci z ročníku 2018. Soudce ve svém vyjádření upozornil, že navrhovatelka nastiňuje svůj právní názor na procesní postup ve věci, nicméně kárným proviněním je pouze zjevně protiprávní aplikace procesního předpisu. K otázce, zda bylo řízení zatíženo průtahy, se soudce nevyjádřil a nechal její posouzení na kárném soudu. Kárný soud konstatuje, že tvrzení navrhovatelky o nečinnosti soudce ve věci odpovídají obsahu spisu, soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců ve věcech mladších dvou let lze tedy konstatovat **průtahy v řízení od 26. 2. 2018 do 11. 10. 2018 (téměř 7 a půl měsíce)**. Pokud jde o zbylá návrhová tvrzení k této věci, kárný soud opět připomíná, že mu obecně (s výjimkou zjevných excesů) nepřísluší hodnotit účelnost a správnost jednotlivých úkonů prováděných nezávislým soudcem, což lze vyložit i tak, že kárný soud bez dalšího nemůže hodnotit, zda měl soudce určitý úkon provést či nikoli. Úkolem kárného soudu je pouze zjistit, zda v určitém období soudce zůstal nečinný, či nikoli, a zda šlo o zaviněnou nečinnost. V tom, že soudce neučinil některé procesní kroky, které by navrhovatelka považovala za vhodné, proto nelze spatřovat kárné provinění.

72. 15 C 182/2017

V řízení, v němž byl původně vydán elektronický platební rozkaz, vyčítá navrhovatelka soudci nečinnost v období od 14. 11. 2017 do 6. 11. 2018. Soudce ve svém vyjádření uvedl, že skutek vymezený v návrhu nemůže být kárným proviněním, neboť žalobce dne 22. 8.

2017 doručil soudu nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání. Kárný soud se v tomto bodě ztotožnil s návrhem. Kárně obviněný má sice pravdu, že žalobce na výzvu soudu doručil dne 22. 8. 2017 podání, v němž vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, navrhovatelka však nečinnost soudce vymezila až od 14. 11. 2017, tedy ode dne, kdy byl soudci předložen spis poté, co byla žalovanému doručena výzva k vyjádření. V tomto rozsahu, po korekci konce „žalovatelného“ období nečinnosti (tj. dnem 11. 10. 2018, podobně jako u spisu č. 57)), je návrh důvodný. Doba čtyř měsíců jako obecná referenční doba ve věcech mladších dvou let byla překročena, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 14. 11. 2017 do 11. 10. 2018 (téměř 11 měsíců)**.

73. 15 C 185/2017

Ve věci výživného nerozvedené manželky vytýká navrhovatelka soudci nečinnost v období od 20. 6. 2017, kdy mu byl poprvé předložen spis, do 13. 9. 2018, kdy ve věci nařídil jednání a zaslal žalovanému výzvu k vyjádření. Dále navrhovatelka upozorňuje na to, že soudce nijak neřešil poplatkovou povinnost v řízení, a na vady v usnesení o zastavení řízení pro zpětvzetí žaloby. Soudce uznává důvodnost návrhu ve vztahu k průtahům řízení, další tvrzení navrhovatelky však považuje za kritiku svého rozhodování a za částečně neopodstatněná. Kárný soud opět upozorňuje, že mu zpravidla nepřisluší – s výjimkou zjevných excesů, jež musí navrhovatelka přesvědčivě prokázat – hodnotit kvalitu a věcnou správnost postupu a rozhodování kárně obviněného soudce, zaměří se proto pouze na tvrzení navrhovatelky ohledně průtahů v řízení. Tato tvrzení odpovídají spisu. Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věcech mladších dvou let zjistil kárný soud **průtahy v řízení od 20. 6. 2017 do 13. 9. 2018 (téměř 15 měsíců)**.

74. 15 C 188/2017

V řízení o žalobě o náhradu škody navrhovatelka soudci vytýká nečinnost v období od 20. 6. 2017, kdy mu byla předána žaloba, do 8. 11. 2018, kdy si spis převzala navrhovatelka ke kontrole. Soudce se k tomuto bodu návrhu odmítl vyjádřit, neboť neměl k dispozici spis. Kárný senát konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věcech mladších dvou let zjistil kárný soud **průtahy v řízení od 20. 6. 2017 do 11. 10. 2018 (více než 15 a půl měsíce)**.

75. 15 C 199/2017

V řízení o vyslovení neplatnosti dražeb podle dražebních vyhlášek je soudci vytýkána nečinnost v období od 12. 9. 2017, kdy mu byl předložen spis se záznamem o zaplacení části soudního poplatku jedním ze žalobců a s návrhem na spojení věcí, do 8. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. V tomto období soudce dle navrhovatelky neučinil žádný úkon směřující ke skončení věci, pouze odpověděl na žádost policie. Soudce se k věci odmítl vyjádřit, neboť neměl spis u sebe, upozornil však na dvě žádosti policie o součinnost, na něž reagoval dne 1. 10. 2018 (pozn. soudu – v tento den kancelář odpověď odeslala, soudce dal příslušný pokyn již 21. 9. 2018) a dne 21. 11. 2018 (tento úkon je již mimo období vymezené navrhovatelkou). Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu. V posouzení vymezeného období se kárný soud ztotožnil s náhledem navrhovatelky, že odpověď na dotaz policie ohledně předmětu řízení nelze považovat za úkon směřující ke skončení věci. Kárný soud dále koriguje údaj o „žalovatelném“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018

(podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věcech mladších dvou let zjistil kárný soud **průtahy v řízení od 12. 9. 2017 do 11. 10. 2018 (13 měsíců)**.

76. 15 C 210/2017

Ve věci týkající se výživného neprovdané matky vytýká navrhovatelka soudci nečinnost v období od 26. 7. 2017, kdy mu byla předložena žaloba, do 8. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Kárně obviněný se k tomuto bodu odmítl vyjádřit, neboť neměl spis u sebe. Kárný soud konstatuje, že návrhové tvrzení odpovídá spisu, koriguje nicméně údaj o „žalovatelném“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců (kárný soud zde postupoval v souladu s pravidlem *in dubio pro reo* a neuplatnil zkrácenou referenční dobu, byť lze zřejmě předpokládat, že měl následovat jednoduchý procesní úkon, např. doručení žaloby žalovanému), zjistil kárný soud **průtahy v řízení od 26. 7. 2017 do 11. 10. 2018 (14 a půl měsíce)**, šlo přitom o věc pro účastníky řízení velmi významnou (výživné).

77. 15 C 221/2017

V řízení o návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu, které bylo přerušeno z důvodu rozhodnutí o úpadku žalované, vytýká navrhovatelka soudci nečinnost v období od 13. 9. 2017, kdy mu bylo předloženo sdělení žalobce o zastavení insolvenčního řízení se žalovanou, do 21. 9. 2018, kdy byl žalobkyni vyměřen soudní poplatek. Soudce ve svém vyjádření shrnul průběh řízení způsobem, který odpovídal tvrzení navrhovatelky, k důvodnosti tohoto bodu se však vyjádřit odmítl, protože neměl k dispozici spis. Tvrzení navrhovatelky odpovídají spisu. Kárný soud konstatuje, že posuzované řízení bylo přerušeno podle § 140a insolvenčního zákona z důvodu účinků rozhodnutí o úpadku. Dne 13. 9. 2017 zaslal žalobce soudu sdělení, že insolvenční řízení se žalovanou bylo zastaveno – tuto informaci mohl soudce ověřit nahlédnutím do insolvenčního rejstříku. Od okamžiku doručení sdělení žalobkyně lze tedy soudci vytýkat nečinnost, která skončila v okamžiku vyměření soudního poplatku za žalobu. Doba dvou měsíců jako zkrácená referenční doba pro jednoduché procesní rozhodnutí ve věcech mladších dvou let byla překročena, kárný soud proto konstatuje **průtahy v řízení od 13. 9. 2017 do 21. 9. 2018 (více než 12 měsíců)**.

78. 15 C 223/2017

V řízení o návrhu na stanovení výživného pro zletilé dítě vyčítá navrhovatelka soudci nečinnost od 26. 7. 2017, kdy mu byl předložen návrh, do 8. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Soudce se k návrhu nevyjádřil z důvodu, že neměl spis k dispozici. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, soud nicméně koriguje údaj o „žalovatelném“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců (kárný soud zde postupoval v souladu s pravidlem *in dubio pro reo* a neuplatnil zkrácenou referenční dobu, byť lze zřejmě předpokládat, že měl následovat jednoduchý procesní úkon, např. doručení žaloby žalovanému) zjistil kárný soud **průtahy v řízení od 26. 7. 2017 do 11. 10. 2018 (více než 14 a půl měsíce)**, jde přitom o výživné.

79. 15 C 230/2017

Navrhovatelka vyčítá soudci v této věci kromě průtahů v řízení nesoustředěný postup, kdy jednal ve věci, aniž by měl dořešeno osvobození manželky navrhuující rozvod od soudního

poplatku. Ve své replice kárná navrhovatelka vysvětluje, že se „s výjimkou vadné žaloby v řízení nedá pokračovat bez zaplacení soudního poplatku“, a dále že „je na účastnících, aby doložili poměry odůvodňující vyhovění žádosti o osvobození“, tudíž následné „pátrací“ úkony soudce nejsou racionální a nesměřují k ukončení věci. Kárný senát připomíná, co již uvedl u případu č. 34, tj. že mu obecně (s výjimkou zjevných excesů) nepřísluší hodnotit účelnost a správnost jednotlivých úkonů prováděných soudcem, přičemž navrhovatelka nesnesla pro své tvrzení dostatečně přesvědčivou a podloženou argumentaci (zákonnou úpravou, jednoznačně ustálenou soudní judikaturou apod.). Zákon o soudních poplatcích naopak ve svém § 9 odst. 4 písm. a) počítá se s tím, že soud může začít jednat ve věci samé, aniž by byl soudní poplatek zaplacen (takový postup pak brání zastavení řízení pro jeho nezaplacení). Občanský soudní řád pak podmiňuje osvobození od soudních poplatků tím, že je odůvodňují poměry účastníka, přičemž nelze vyloučit, že vyvstane potřeba tvrzení účastníka ze strany soudu ověřit. Jako průtah tak kárný senát mohl hodnotit pouze prodlevu, která nastala ve vyřizování spisu poté, co byl soudci předán dne 4. 4. 2018 návrh manželky na pokračování v řízení do dne 3. 8. 2018, kdy asistent soudce předal kanceláři pokyn, aby znovu manželce zaslal formulář o majetkových poměrech a začal provádět další úkony ve věci za účelem zjištění jejích majetkových poměrů. I tak ale, vzhledem k překročení doby dvou měsíců jako zkrácené referenční doby pro jednoduchý procesní úkon ve věcech mladších dvou let, zjistil kárný soud **průtahy v řízení od 4. 4. 2018 do 3. 8. 2018 (čtyři měsíce)**.

80. 15 C 232/2017

Ve věci o určení výživného pro manželku vyčítá navrhovatelka soudci nečinnost od 24. 8. 2017, kdy mu byla předložena žaloba, do 8. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Soudce se k tomuto bodu návrhu nemohl vyjádřit, protože u sebe neměl spis. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců (kárný soud zde postupoval v souladu s pravidlem *in dubio pro reo* a neuplatnil zkrácenou referenční dobu, byť lze zřejmě předpokládat, že měl následovat jednoduchý procesní úkon, např. doručení žaloby žalovanému) konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 24. 8. 2017 do 11. 10. 2018 (13 a půl měsíce)**, šlo přitom o věc pro účastníky řízení velmi významnou (výživné).

81. 15 C 264/2017

Kárná navrhovatelka soudci vytýká nečinnost v řízení o vypořádání společného jmění manželů v období od 5. 10. 2017, kdy mu byl předložen spis se záznamem o zaplacení soudního poplatku, do 14. 3. 2018, kdy byl dán pokyn k vypravení výzvy žalovanému k vyjádření. Soudce nerozporuje, že byl v uvedeném období nečinný, namítá však, že účastníci jednání směřovali k dohodě, a proto nemohla prodleva v tomto řízení naplnit pojem kárného provinění coby závažnějšího stupě porušení povinností soudce. Kárný soud v první řadě konstatuje, že skutková tvrzení navrhovatelky odpovídají spisu. V žalobě, což bylo jediné podání účastníků řízení, které se nacházelo ve spise v době posuzované nečinnosti soudce, je uvedeno, že „žalobkyně se s žalovaným před zahájením tohoto soudního řízení pokoušela jednat o možnosti uzavření dohody o vypořádání společného jmění manželů, nicméně tato jednání nebyla úspěšná, neboť stanoviska účastníků se zásadně rozcházejí.“ Z tohoto tvrzení nelze v žádném případě dovozovat, že účastníci řízení směřovali k dohodě. Žalovaný sice v žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření skutečně uvedl, že se pokusí vyjednat uzavření mimosoudní dohody, tato žádost však byla soudu doručena až

4. 5. 2018, kdy již návrhem vytykána nečinnost soudce skončila. Kárný soud se proto ztotožnil s navrhovatelkou, že prodleva mezi zaplacením soudního poplatku a výzvou žalovaného k vyjádření nebyla ničím odůvodněná. Vzhledem k překročení dvou měsíců jako zkrácené referenční doby pro jednoduchý procesní úkon ve věcech mladších dvou let kárný soud konstatuje **průtahy v řízení od 5. 10. 2017 do 14. 3. 2018 (více než 5 měsíců)**.

82. 15 C 265/2017

V řízení o vypořádání společného jmění manželů vytyká navrhovatelka soudci nečinnost v obdobích od 5. 10. 2017, kdy mu byl předložen spis se záznamem o zaplacení soudního poplatku, do 14. 3. 2018, kdy byl dán pokyn k vyhotovení výzvy žalované k vyjádření, a od 5. 3. 2016, kdy byl spis předán soudci s vyjádřením žalované, do 9. 11. 2018, kdy spis převzala navrhovatelka ke kontrole. Soudce k tomuto bodu návrhu uvedl, že nemá spis k dispozici a bez něj se nemůže vyjádřit. Kárný soud přisvědčil tvrzením navrhovatelky, avšak nikoli v celém rozsahu. V období od 5. 10. 2017 do 14. 3. 2018 je tvrzení o neodůvodněné nečinnosti soudce v řízení opodstatněné – zkrácená referenční doba dvou měsíců pro jednoduchý procesní úkon ve věci mladší dvou let byla překročena, kárný soud tedy konstatuje **průtahy v řízení od 5. 10. 2017 do 14. 3. 2018 (více než 5 měsíců)**. Ve vztahu k období od 3. 5. 2018 do 9. 11. 2018 není kárný návrh zcela důvodný. Ve spise je totiž pokyn soudce vůči kanceláři ze dne 4. 5. 2018 k zaslání vyjádření žalované žalobci společně s výzvou, aby k němu zaslal své stanovisko. Poté byl spis soudci opětovně předložen dne 19. 6. 2018, neodůvodněná prodleva v řízení mohla vzniknout až po tomto okamžiku. Kárný soud také koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57), může být tedy „žalována“ nečinnost pouze v období od 19. 6. 2018 do 11. 10. 2018. Doba čtyř měsíců jako obecná referenční doba ve věcech mladších dvou let však zjevně nebyla překročena, kárný soud proto konstatuje, že v této části průtahy v řízení neshledal.

83. 15 C 273/2017

Ve věci o zrušení vyživovací povinnosti ke zletilému je soudci vytykána nečinnost v období od 18. 9. 2017, kdy mu byl předložen návrh, do 13. 9. 2018, kdy soudce nařídil jednání. Návrhové tvrzení odpovídá obsahu spisu, soudce průtah uznává. Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věcech mladších dvou let zjišťuje kárný soud **průtahy v řízení od 18. 9. 2017 do 13. 9. 2018 (téměř 12 měsíců)**.

84. 15 C 293/2017

Ve věci návrhu na určení výživného nerozvedené manželky vydal soudce předběžné opatření, které krajský soud potvrdil, po vrácení spisu již dle kárného návrhu ve věci nekonal až do kontroly provedené dne 8. 11. 2018. Soudce průtah uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců pro věci mladší dvou let a ve shodě s tvrzením stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 13. 12. 2017 do 11. 10. 2018 (téměř 10 měsíců)**.

85. 15 C 299/2017

V řízení o určení relativní neúčinnosti právního úkonu vytyká navrhovatelka soudci nečinnost v období od 20. 12. 2017, kdy mu bylo předloženo vyjádření žalované, do 12. 7. 2018, kdy nařídil jednání. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soudce průtah uznává.

Vzhledem k překročení doby čtyř měsíců jako obecné referenční doby ve věcech mladších dvou let a podle shodného tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 20. 12. 2017 do 12. 7. 2018 (více než 6 a půl měsíce)**.

86. 15 C 301/2017

Ve věci o zrušení výživného vyčítá navrhovatelka soudci nečinnost od 25. 10. 2017, kdy mu byla předložena žaloba, do 8. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Soudce průtahy uznal. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 25. 10. 2017 do 11. 10. 2018 (11 a půl měsíce)**, šlo přitom o věc pro účastníky řízení významnou (výživné).

87. 15 C 304/2017

Navrhovatelka soudci vytýká nečinnost v období od 25. 10. 2017, kdy mu byl předložen spis s odporem proti elektronickému platebnímu rozkazu, do 12. 11. 2018, kdy si převzala spis navrhovatelka ke kontrole. Tvrzení navrhovatelky odpovídají spisu, soudce průtah uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 25. 10. 2017 do 11. 10. 2018 (11 a půl měsíce)**.

88. 15 C 312/2017

Ve věci, v níž byl původně vydán elektronický platební rozkaz, vytýká navrhovatelka soudci nečinnost v období od 3. 11. 2017, kdy mu bylo předloženo vyjádření žalobce k odporu proti EPR, do 12. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soudce průtah uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 3. 11. 2017 do 11. 10. 2018 (více než 11 a půl měsíce)**.

89. 15 C 334/2017

Kárná navrhovatelka soudci vytýká nečinnost od 16. 5. 2018, kdy mu byl předložen spis po zrušení platebního rozkazu, který se nepodařilo doručit do vlastních rukou žalovaného, do 12. 11. 2018, kdy si spis převzala navrhovatelka ke kontrole. Soudce průtahy uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 16. 5. 2018 do 11. 10. 2018 (téměř 5 měsíců)**.

90. 15 C 335/2017

Spis ve věci určení vlastnictví a vydání věci obdržel Okresní soud Liberec poté, co Okresní soud v Chomutově vyslovil svou nepřislušnost a krajský soud jeho usnesení potvrdil. Kárně obviněný uvedl, že se k věci bez spisu nemůže vyjádřit, nicméně kárný senát zjistil, že ve spise není - ve shodě s tvrzením navrhovatelky - žádný úkon ode dne 21. 11. 2017,

kdy kancelář spis předala soudci, do 12. 11. 2018, kdy si jej navrhovatelka vyžádala ke kontrole. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 21. 11. 2017 do 11. 10. 2018 (více než 10 a půl měsíce)**.

91. 15 C 347/2017

Navrhovatelka upozornila, že jde o zvýšení výživného, nadto žaloba vykazuje vady (není uvedeno, od kdy má ke zvýšení výživného dojít), přesto není ve věci žádný úkon od 28. 12. 2017, kdy byl spis předán soudci, do jeho předložení ke kontrole dne 12. 11. 2018. Stav spisu odpovídá tvrzení navrhovatelky, soudce průtah uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 28. 12. 2017 do 11. 10. 2018 (9 a půl měsíce)**.

92. 15 C 350/2017

Ve věci žaloby na ochranu osobnosti a přiměřeného zadostiučinění neučinil podle kárného návrhu soudce žádný úkon od vrácení spisu po zaplacení soudního poplatku dne 11. 12. 2017 do předložení spisu ke kontrole dne 12. 11. 2018. Stav spisu odpovídá tvrzení navrhovatelky, soudce průtah uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 11. 12. 2017 do 11. 10. 2018 (10 měsíců)**.

93. 15 C 357/2017

Ve věci o výživné na manželku vyčítá navrhovatelka soudci nečinnost od 28. 11. 2017, kdy mu bylo předloženo vyjádření žalovaného, do 12. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soudce průtah uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 28. 11. 2017 do 11. 10. 2018 (10 a půl měsíce)**, šlo přitom o věc pro účastníky řízení významnou (výživné).

94. 15 C 371/2017

Navrhovatelka soudci vytýká nečinnost v řízení o zaplacení dlužné částky v období od 5. 1. 2018, kdy mu bylo předloženo vyjádření jedné ze žalovaných, do 12. 11. 2018, kdy byl spis předán navrhovatelce ke kontrole. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soudce průtah uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 5. 1. 2018 do 11. 10. 2018 (více než 9 měsíců)**.

95. 15 C 372/2017

Ve věci týkající se zaplacení peněžité částky vytýká navrhovatelka soudci nečinnost v období od 21. 11. 2017, kdy mu bylo předloženo vyjádření žalovaného spojené s návrhem na vstup vedlejšího účastníka do řízení, do 12. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Navrhovatelka dále uvádí, že v mezidobí zaslal asistent vyjádření žalované žalobci. Soudce průtah uznává. Kárný soud konstatuje, že tvrzení navrhovatelky odpovídají spisu. Vytýkaná prodleva v řízení dle názoru kárného soudu skončila v okamžiku, kdy dal asistent soudce pokyn k zaslání vyjádření žalované žalobkyni s výzvou, ať se k němu případně vyjádří. Šlo však o stejný den, kdy si navrhovatelka převzala spis ke kontrole (12. 11. 2018), který je beztak mimo „žalovatelné“ období průtahů, jehož konec byl nepřekročitelně určen návrhem na zahájení kárného řízení, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu pod bodem 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 21. 11. 2017 do 11. 10. 2018 (více než 10 a půl měsíce).**

96. 15 C 380/2017

Spis ve věci zřízení nezbytné cesty má být u soudce bez úkonu od 23. 11. 2017 do doby předložení ke kontrole 12. 11. 2018. Stav spisu odpovídá návrhu (asistent soudce učinil ve věci úkon až 12. 11. 2018 – odeslání formuláře o majetkových poměrech žalobci k vyplnění), soudce průtahy uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 23. 11. 2017 do 11. 10. 2018 (více než 10 a půl měsíce).**

97. 15 C 390/2017

Navrhovatelka soudci vytýká nečinnost v období od 16. 5. 2018, kdy mu byl předložen spis po zrušení platebního rozkazu, který se nepodařilo doručit do vlastních rukou žalovaného, do 12. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soudce průtahy uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 16. 5. 2018 do 11. 10. 2018 (téměř 5 měsíců).**

98. 15 C 396/2017

Navrhovatelka soudci vytýká nečinnost v období od 16. 5. 2018, kdy mu byl předložen spis po zrušení platebního rozkazu, který se nepodařilo doručit do vlastních rukou žalovaného, do 12. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soudce průtahy uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 16. 5. 2018 do 11. 10. 2018 (téměř 5 měsíců).**

99. 15 C 413/2017

V řízení týkajícím se sporu o zaplacení dlužné částky vytýká navrhovatelka soudci nečinnost v období od 9. 4. 2018, kdy mu byl předložen spis po zaslání odporu proti platebnímu rozkazu žalobkyni k vyjádření, do 12. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Soudce průtahy uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o

konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 9. 4. 2018 do 11. 10. 2018 (více než 6 měsíců)**.

100. 15 C 420/2017

V řízení o zvýšení výživného zletilého dítěte vyčítá navrhovatelka soudci nečinnost v období od 8. 2. 2018, kdy byl soudci předložen spis po marném uplynutí lhůty stanovené žalovanému pro vyjádření k žalobě, do 12. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soudce průtahy uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 8. 2. 2018 do 11. 10. 2018 (více než 8 měsíců)**, šlo přitom o věc pro účastníky řízení významnou (výživné).

101. 15 C 426/2017

V řízení o žalobě na zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví navrhovatelka soudci vytýká nečinnost v období od 5. 2. 2018, kdy mu bylo předloženo vyjádření žalované k žalobě spojené se vzájemným návrhem, do 12. 11. 2018, kdy byl spis předložen navrhovatelce ke kontrole. Návrhové tvrzení odpovídá spisu, soudce průtahy uznává. Kárný soud nicméně koriguje údaj o konci „žalovatelného“ období průtahů, jež bylo nepřekročitelně určeno návrhem na zahájení řízení v této věci, tj. dnem 11. 10. 2018 (podobně jako u spisu č. 57). Vzhledem k překročení obecné referenční doby čtyř měsíců a ke shodnému tvrzení stran konstatuje kárný soud **průtahy v řízení od 5. 2. 2018 do 11. 10. 2018 (více než 8 měsíců)**.

Ve. Další skutková zjištění

[77] Pokud jde o pracovní podmínky, z rozvrhu práce Okresního soudu v Liberci pro rok 2016 kárný senát zjistil, že v oddělení č. 15 soudce řešil věci, jež do tohoto soudního oddělení napadly do 31. 12. 2014, a věci, které v předchozích letech byly do tohoto soudního oddělení přiděleny; měl k dispozici rejstříkovou vedoucí. Z rozvrhu práce Okresního soudu v Liberci pro rok 2017 kárný senát zjistil, že kárně obviněný soudce neměl určenu žádnou specializaci a napadaly mu obecné občanskoprávní věci. Ve svém oddělení č. 15 měl k dispozici rejstříkovou vedoucí (viz str. 22), a dále asistentku, která ovšem vykonávala práci též pro soudní oddělení č. 13 a 30 (viz str. 21), a navíc byla ode dne 1. 5. 2017 přerazena a pro soudní oddělení kárně obviněného již nepracovala (viz změna rozvrhu práce opatřením č. 4). Z rozvrhu práce pro rok 2018 pak vyplývá stejná skladba nápadu, přičemž soudce měl opět k dispozici (jinou) rejstříkovou vedoucí a taktéž asistenta, který kromě něj pracoval též pro soudní oddělení č. 27 a měl za úkol dokončit exekuční věci, jež dříve převzal (viz str. 24).

[78] Ohledně výkonu kárně obviněného, jeho kvalitativního hodnocení a celkového stavu jeho agendy zjistil kárný senát následující. Z přehledu spisových značek vyřízených věcí JUDr. Maxy od března 2017 do září 2018 lze vypočítat, že v období těchto 19 měsíců měl soudce průměrný výkon zhruba 33 ukončených věcí za měsíc (přesněji 32,8), přičemž

měsíčně vyřídil v průměru necelé čtyři věci starší než tři roky, tzv. nedodělky (přesněji 3,6).

[79] Z přehledu o počtu nevyřízených věcí JUDr. Maxy k 30. 9. 2018 a nedodělků k 31. 12. 2017 a 30. 6. 2018 (důkaz E) vyplynulo, že na konci září 2018 měl soudce celkem 312 nevyřízených věcí, což byl nejvyšší stav na civilním úseku (druhý nejvyšší počet činil 284). Počet tzv. nedodělků se postupně zhoršoval, neboť z 18 spisů k 31. 12. 2017 narostl na 27 spisů k 30. 6. 2018. V roce 2017 se jednalo u kárně obviněného o druhý nejhorší stav na civilním úseku, nicméně soudkyně s nejvyšším počtem nedodělků (20) jejich počet k 30. 6. 2018 naopak snížila na 15. V červnu 2018 byl pak stav nedodělků kárně obviněného suverénně nejhorší (druhý nejvyšší počet byl 15), přičemž u naprosté většiny soudců se počet nedodělků oproti stavu v roce 2017 snížil.

[80] Z kontrolní zprávy Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 8. 2018 (důkaz D) vyplynulo, že průměrný výkon soudce v 1. pololetí roku 2018 byl 41,3 ukončených věcí měsíčně. Ke dni 30. 6. 2018 měl soudce celkem 336 nevyřízených věcí, přičemž za 1. pololetí roku 2018 vyřídil méně spisů (248) než kolik mu jich bylo zapsáno do rejstříku (274). Stav nedodělků (po odečtení věcí, v nichž bylo řízení řádně přerušeno) činil 12 věcí starších 3 až 5 let, 13 věcí starších 5 až 7 let a 9 věcí starších než 7 let, celkem tedy 34 věcí starších než 3 roky; rozpor mezi tímto údajem a údajem z důkazu E není podstatný, neboť rozhodující nejsou přesné počty, nýbrž trendy a srovnání soudce s ostatními soudci.

[81] Z přehledu vyřízených a nevyřízených věcí JUDr. Maxy ročníku 2018 do 31. 10. 2018 kárný senát zjistil, že z věcí napadlých od 1. 1. 2018 do 13. 6. 2018 byla naprostá většina vyřízena, po tomto datu naopak drtivě převládaly věci nevyřízené.

[82] Ze závěrečné zprávy předsedkyně Okresního soudu Liberec o provedené kontrole soudního oddělení JUDr. Maxy ze dne 28. 11. 2018 vyplývá, že k 31. 10. 2018 nebylo z 386 věcí napadlých soudci v roce 2018 vyřízeno 157 (celkem 43 %), z toho dvě byly přerušeny. Navrhovatelka vedle toho kontrolovala celkem 141 spisů ročníku 2017 a nižších, v nichž měl soudce pokračovat v řízení, a průtahy zjistila ve 110 věcech. Soudce podle navrhovatelky upřednostňuje aktuálně napadlé věci, avšak starší ponechává měsíce bez úkonu. Nadále nezvládá logistiku v oddělení, nedeleguje úkoly, sám referuje vyměření soudních poplatků a vyplňuje předkládací zprávy, přičemž úkony činí ručně bez využití výpočetní techniky. Koná také bez znalosti spisu, např. nařizuje jednání ve věci, kde byl nárok uznán. Soudce se ke zprávě s ohledem na probíhající kárné řízení odmítl vyjádřit.

[83] Z celkového přehledu a srovnání občanskoprávních úseků na Okresním soudu v Teplicích, Okresním soudu v Chomutově, Okresním soudu v Ústí nad Labem a Okresním soudu v Liberci v letech 2014 - 2017 kárný senát zjistil, že nejpozději od roku 2015 začíná na všech čtyřech soudech počet vyřízených věcí převažovat nad počtem věcí zapsaných do rejstříku a celkový počet nevyřízených věcí klesá.

[84] Stran osoby kárně obviněného provedl kárný senát důkaz předchozími dvěma kárnými rozhodnutími včetně obou kárných spisů, z nichž vyplynulo, že prvním kárným rozhodnutím uložil kárný soud soudci jako kárné opatření snížení platu o 10 % na tři měsíce za nedůvodné průtahy ve 32 věcech v období od 26. 9. 2011 do 11. 7. 2013. Druhým kárným rozhodnutím pak kárné opatření snížení platu o 30 % na dobu 18 měsíců za nedůvodné průtahy ve 167 věcech v období od 12. 7. 2013 do 12. 4. 2016.

[85] Z osobního spisu soudce zjistil kárný senát, že v minulosti byly kárně obviněnému opakovaně ukládány výtky podle § 88a zákona o soudech a soudcích. Výtky se týkaly průtahů v 5 soudních věcech v roce 2009 a v 64 věcech v roce 2011. V roce 2012 se výtka týkala nedostatečného prostudování spisu, v jehož důsledku nebylo odhaleno pochybení soudní kanceláře (marně uplynula lhůta pro rozhodnutí o dalším trvání vazby, pročez musel být obviněný z vazby propuštěn). V roce 2015 bylo kárně obviněnému vytknuto, že nevěnuje dostatečnou pozornost celkem 14 soudním věcem, kde vznikly průtahy; byl upozorněn, že případná další pochybení tohoto typu již nebude možné vyřešit výtkou. Pak již osobní spis další výtky neobsahuje, jsou zde však citovaná kárná rozhodnutí, jimiž byla soudci uložena kárná opatření.

[86] Stanovisko Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci jako odvolacího soudu k rozhodovací činnosti kárně obviněného soudce ze dne 2. 1. 2019, podepsané předsedy senátů 83 Co, 35 Co, 29 Co, 36 Co a 30 Co, uvádí, že ačkoliv rozhodnutí soudce lze označit z hlediska kvality za průměrná, jeho právní rozbor jsou občas zjednodušené a nepřiléhavé a zvláště ve věcech obtížnějších není argumentace zpracována dostatečně pečlivě a přesvědčivě. Podle odvolacího soudu je však soudci přidělována složitější agenda včetně sporů pracovněprávních.

[87] Z vyjádření soudcovské rady Okresního soudu v Liberci ze dne 29. 11. 2018 podepsaného jejím předsedou vyplývá, že kárně obviněný vystupuje nekonfliktně vůči kolegům, odbornému a administrativnímu aparátu i vůči účastníkům řízení. Vždy akceptoval přidělenou agendu i specializaci. Věci vyřizuje přibližně v pořadí, ve kterém napadly, ale pomalejším tempem. Vedení soudu proto několikrát projednávalo stav jeho senátu se soudcovskou radou ve snaze nalézt řešení. V důsledku těchto debat byla soudci odebrána pracovněprávní specializace, do níž zpravidla spadají skutkově i právně složité případy, a po určitou dobu mu vedení zastavilo nápad nových věcí, což ovšem nebylo dlouhodobě udržitelné, a to i s ohledem na aktuálně se zvyšující nápad na občanskoprávním úseku. Soudcovská rada uzavřela, že všichni soudci Okresního soudu v Liberci mají přiděleného asistenta (většinou je jeden společný pro dva soudce) a zapisovatelku. Kárně obviněný si nikdy nestěžoval, že by měl jakékoliv problémy v oblasti pracovních podmínek, byť to může být dáno jeho nekonfliktní povahou.

[88] Pokud jde o upozornění adresovaná kárně obviněnému, z e-mailů místopředsedkyně Okresního soudu v Liberci JUDr. Maxovi z let 2017 - 2018 vyplývá, že v průběhu roku 2017 místopředsedkyně soudce celkem šestkrát urgovala o úkony v konkrétních věcech starších tří let nebo ve věcech přednostních (výživné). Přinejmenším jednou (e-mail z 24. ledna 2017) na něj místopředsedkyně též obecně apelovala, aby eliminoval zbytečné časové prodlevy, navíc za situace, kdy se podstatná část jeho spisů ještě nacházela na Nejvyšším správním soudu v souvislosti s předchozím kárným řízením. Celkem šestkrát pak místopředsedkyně u soudce úkony v konkrétních spisech urgovala též během 1. pololetí roku 2018.

[89] Z výše již citované kontrolní zprávy Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. srpna 2018 vyplývá, že kontrolováno bylo šest senátů vybraných na základě toho, že v nich bylo zjištěno větší množství nedodělků. Místopředsedkyně krajského soudu měla výhrady celkem k devíti ze třinácti kontrolovaných věcí a u kárně obviněného jako jediného z kontrolovaných soudců navrhla věc řešit podáním kárného návrhu. Soudce se hájil tím, že podává vyšší výkon než v minulosti, ačkoliv asistenta má přiděleného až od března 2018, požádal o další lhůtu k odstranění nedostatků a uvedl, že rezignaci na funkci

soudce si z finančních důvodů nemůže dovolit. Posledně uvedené vyplývá z výpovědi svědkyně C. i z výsledku soudce, jenž tuto reakci potvrdil, avšak připsal ji stavu rozrušení a nepřipravenosti na projednání výsledky kontroly.

Vf. Objektivní stránka kárného provinění

[90] Podle § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích jsou soudci „*povinni rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů*“. Pro průběh občanského soudního řízení je tato povinnost obecně vyjádřena v § 100 odst. 1 o. s. ř., podle něhož „*jakmile bylo řízení zahájeno, postupuje v něm soud i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta*.“

[91] Kárný soud dospěl k závěru, že citovaná ustanovení kárně obviněný soudce svým jednáním porušil a dopustil se tak kárného deliktu ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Podle něj je kárným proviněním „*zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů*“.

[92] V první řadě je nutno říci, že kárný soud shledal návrh z valné části důvodným a konstatuje, že soudce způsobil nedůvodné průtahy v celkem 96 spisech, v některých z nich dokonce opakovaně. Kárný soud připomíná, že nedůvodné průtahy konstatoval pouze v případech, kdy nečinnost soudce, jež se projevila absencí úkonů ve spisu, překročila referenční dobu, jež se pohybovala od jednoho do čtyř měsíců (k tomu viz podrobněji výše, odstavce [70] a násl.). Nejkratší průtahy ve vyřizování věcí sice činily jen něco málo přes měsíc (kratší průtahy v řádu dnů se objevují jen u překročení zákonných lhůt, jež je však typově závažnější), šlo ovšem o spisy staršího data vyžadující pouze jednoduchý administrativní úkon za účelem dalšího pokračování v řízení. Naprostá většina průtahů naproti tomu dosahovala délky několika měsíců, a to i ve spisech, jež zatím nebyly procesně zralé pro nařízení jednání (viz např. č. 13 sp. zn. 16 C 195/2015 nebo č. 17 sp. zn. 40 C 103/2013), nařízení jednání vůbec nevyžadovaly (viz např. č. 8 sp. zn. 40 C 294/2013), pominuly u nich důvody pro přerušování řízení (viz např. č. 9 sp. zn. 40 C 151/2012) nebo bylo potřeba je pouze předložit odvolacímu soudu (viz např. č. 1 sp. zn. 15 C 59/2014).

[93] Jako velmi závažný hodnotí kárný soud fakt, že ve 33 případech přesahovaly zjištěné průtahy dokonce dobu jednoho roku [viz č. 3 sp. zn. 15 C 38/2016, č. 5 sp. zn. 15 C 176/2016, č. 6 sp. zn. 15 C 66/2017, č. 7 sp. zn. 15 C 68/2016, č. 10 sp. zn. 40 C 90/2011, č. 12 sp. zn. 19 C 198/2015, č. 14 sp. zn. 19 C 9/2015, č. 16 sp. zn. 19 C 90/2015, č. 17 sp. zn. 40 C 103/2013, č. 19 sp. zn. 15 C 202/2012 (zde dokonce téměř dva a půl roku, nadto šlo o věc, v níž byl za trvající průtahy soudce postižen druhým kárným rozhodnutím, aniž by je jakkoli reflektoval), č. 44 sp. zn. 15 C 82/2016, č. 45 sp. zn. 15 C 87/2016, č. 46 sp. zn. 15 C 147/2016, č. 47 sp. zn. 15 C 199/2016, č. 51 sp. zn. 15 C 245/2016, č. 52 sp. zn. 15 C 5/2017, č. 54 sp. zn. 15 C 28/2017, č. 55 sp. zn. 15 C 30/2017, č. 56 sp. zn. 15 C 61/2017, č. 58 sp. zn. 15 C 71/2017, č. 60 sp. zn. 15 C 83/2017, č. 61 sp. zn. 15 C 99/2017, č. 63 sp. zn. 15 C 108/2017, č. 64 sp. zn. 15 C 119/2017, č. 66 sp. zn. 15 C 130/2017, č. 69 sp. zn. 15 C 161/2017, č. 73 sp. zn. 15 C 185/2017, č. 74 sp. zn. 15 C 188/2017, č. 75 sp. zn. 15 C 199/2017, č. 76 sp. zn. 15 C 210/2017, č. 77 sp. zn. 15 C 221/2017, č. 78 sp. zn. 15 C 223/2017, č. 80 sp. zn. 15 C 232/2017]. Přitom nutno upozornit, že v řadě z těchto případů šlo o staré věci, v nichž účastníci čekali na výsledek řízení více než dva roky. V jiných se zase jednalo o

spisy přednostní, tedy věci s velkým významem pro účastníky řízení – zejména šlo o určení výživného.

[94] Jako typově velmi závažné hodnotí kárný soud, ve shodě s dosavadní kárnou judikaturou (rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2009 č. j. 13 Kss 7/2009 - 79), překročení zákonné lhůty pro vyhotovení, resp. rozeslání písemného vyhotovení rozsudku dle § 158 odst. 4 o. s. ř. (přiměřeně též usnesení ve smyslu § 167 odst. 2 o. s. ř.). Tohoto typu průtahů se soudce dopustil v 5 případech (č. 20 sp. zn. 15 C 68/2013, č. 25 sp. zn. 15 C 364/2013, č. 26 sp. zn. 15 C 254/2013, č. 28 sp. zn. 15 C 75/2014 a č. 31 sp. zn. 15 C 209/2014).

[95] Za vysoce závažné považuje kárný soud též průtahy v řízení, které soudce dopustil i poté, co na ně byl ze strany vedení soudu výslovně upozorněn (věc č. 5 sp. zn. 15 C 176/2016, č. 12 sp. zn. 19 C 198/2015, č. 28 sp. zn. 15 C 75/2014, č. 41 sp. zn. 15 C 56/2016 (zde nadto šlo o věc výživného) a č. 45 sp. zn. 15 C 87/2016). U nich již nelze konstatovat, jako to učinil kárný soud v druhém kárném rozhodnutí, že „zjištěné průtahy v řízení nejsou důsledkem nedbalého přístupu kárně obviněného, jeho indolence, či neschopnosti soudit“, což tehdy kárný senát vedlo k tomu, že nakonec k reálně uvažovanému odvolání z funkce soudce nepřistoupil.

[96] Již jen tato holá fakta sama o sobě svědčí o tom, že kárně obviněný hrubě porušuje své soudcovské povinnosti, neboť za výrazně přítěžujících okolností nepostupoval v jednotlivých řízeních tak, aby věc byla co nejrychleji projednána, a nerozhodoval v přiměřených lhůtách a bez průtahů. Počet a délka průtahů dosahují intenzity vyžadované kárnou judikaturou pro existenci kárného provinění (rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011 č. j. 11 Kss 1/2011 - 131 a ze dne 19. 10. 2011 č. j. 11 Kss 1/2011 - 131). Porušení povinností soudce je takového rozsahu a závažnosti, že zcela jistě ohrozilo důvěru v soudy a jejich odborné a spravedlivé rozhodování, a to zajisté nejen u účastníků jednotlivých řízení, ale i u jakýchkoliv dalších osob, jež byly případně s tímto stavem seznámeny. Objektivní stránka kárného deliktu je tak bezpochyby naplněna.

Vg. Subjektivní stránka kárného provinění

[97] Pokud jde o subjektivní stránku, tedy o otázku zavinění, která je nutnou podmínkou pro shledání kárné odpovědnosti soudce (rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014 č. j. 13 Kss 4/2014 - 152 a ze dne 14. 5. 2014 č. j. 13 Kss 2/2014 - 74), zde kárný soud zkoumal především soudcovy pracovní podmínky. Soudce nepopřel, že měl stejně jako ostatní soudci na Okresním soudě v Liberci k dispozici vyšší soudní úředníci, kterou mohl pověřovat jednotlivými administrativními úkony. Během první třetiny roku 2017 a po celý rok 2018 pak měl k dispozici též asistenta, a to v rozsahu odpovídajícím běžným podmínkám na Okresním soudu v Liberci (tj. dělil se o něj s jiným soudcem). Podle zjištění kárného soudu asistent přidělený mu rozvrhem práce na rok 2018 samostatně činil úkony v jednotlivých věcech, podával standardní výkon a soudce k jeho práci neměl žádné výhrady; ostatně odborné kvality přiděleného asistenta potvrdil při ústním jednání i kárně obviněný. Stejně jako v minulém kárném řízení tak kárný soud konstatuje, že z provedeného dokazování nevyplynuly žádné poznatky, nasvědčující závěru, že by kárně obviněný nemohl dostatečně využívat pomocný personál. Lze jistě připustit, že mu po celé sledované období nebyl plně k dispozici a musel se o něj

dělit s ostatními soudci, jde ovšem o stav na okresních soudech obvyklý (jakkoli nikoli žádoucí), se kterým se musí vypořádat každý soudce. Stejně tak nebyly zjištěny žádné deficity v kvalitě práce soudní kanceláře. Uvedené platí i pro otázku technického a materiálního zabezpečení soudu.

[98] Nad rámec těchto standardních pracovních podmínek pak vedení soudu přiznalo soudci značné úlevy, aby mu umožnilo vyrovnat se s nedodělkami, které mu zůstávaly z minulých období. Především měl po dobu tří měsíců (od října 2014 do prosince 2014) snížený nápad nových spisů, po dobu dalších 16 měsíců (od ledna 2015 do dubna 2016) měl pak přísun nových věcí pozastavený zcela. Celková úleva na novém nápadu tak dosáhla délky 19 měsíců, což by při nápadu cca 30 věcí za měsíc představovalo celkem přes 500 spisů, jejichž vyřizování byl soudce „ušetřen“ na úkor svých kolegů. Dále mu vedení soudu odebralo od dubna 2016 specializaci na pracovní právo, neboť složitostí této agendy se hájil v předchozím kárném řízení; podíl této agendy na jeho rozhodování tedy v dalším období nutně klesal.

[99] Kárně obviněný poukazoval na svůj zvýšený výkon, který má svědčit o jeho snaze napravit se a o nedostatku zavinění ve vztahu k vytykaným průtahům. Kárný senát si je vědom předchozí kárné judikatury, podle níž činnost každého soudce má „*svoje limity a po nikom nelze požadovat, aby se nikoliv krátkodobě, nýbrž trvale, pracovníně přepínal, vystavoval se nezvládnutelným stresům a ve prospěch nadstandardního plnění pracovních úkolů dlouhodobě zcela potlačoval svůj soukromý život. Soudce proto nemůže být shledán kárně odpovědným za to, že je dlouhodobě značně vytížen a v důsledku toho prostě není schopen činit všechny potřebné úkony neprodleně tak, jak by to odpovídalo potřebám každého jednotlivého řízení a zejména zájmům účastníků na co možná nejrychlejší rozhodnutí ve věci*“ (rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2014 č. j. 16 Kss 9/2013 - 91). Z dokazování nicméně vyplynulo, že výkon kárně obviněného v období od března 2017 do září 2018 byl standardní, jen o málo přesahující normu, kterou Ministerstvo spravedlnosti používá ke stanovení počtu tabulkových míst na civilních úsecích okresních soudů (cca 32 ukončených věcí za měsíc). Naopak počet nevyřízených spisů u něj v průběhu let 2017 a 2018 postupně narůstal a jeho výkon z hlediska počtu ukončených věcí nedosahoval ani počtu nově přidělených případů. Ze srovnání čtyř různých okresních soudů (včetně libereckého) přitom vyplývá, že celkový trend v Ústeckém kraji je právě opačný – díky dlouhodobě se snižujícímu nápadu soudy postupně odbourávají nedodělkami a počet vyřízených věcí převažuje nad počtem věcí nově zapsaných do rejstříku. Z objektivního hlediska tak nelze o nějakém mimořádném pracovním vypětí kárně obviněného soudce hovořit.

[100] Nelze samozřejmě pomíjet, že soudci zůstávalo z minulosti značné množství starých spisů. Skladba takovéto agendy bývá nevďěčná, neboť se jedná vesměs o věci složité a tudíž jejich ukončení vyžaduje v průměru nepoměrně více intelektuální námahy, než je tomu u průběžného nápadu nových věcí. Na druhou stranu z dokazování vyplývá, že jiným soudcům na Okresním soudu v Liberci s obdobnou zátěží se dařilo v letech 2017 a 2018 počet starších věcí snižovat, zatímco u kárně obviněného rostl. Dělo se tak navzdory tomu, že vedení soudu vytvořilo soudci formou nezanedbatelných úlev podmínky pro to, aby nedodělkami odstranil, tj. aby ukončil co nejvíce spisů starších než tři roky (a právě tento cíl byl důvodem pro schválení zmiňovaných úlev). Spisy starší tří let ovšem tvořily jen něco přes desetinu věcí vyřízených v daném období a v řadě starých věcí kárný soud naopak

shledal nedůvodné průtahy, a to navzdory řadě e-mailových urgencí ze strany vedení soudu.

[101] Celkový stav soudní agendy kárně obviněného nelze hodnotit jinak, než že zvýšením svého výkonu oproti dřívějšímu období se sice dostal do pásma běžného standardu, ale stále ani zdaleka nedosáhl cíle, který měl s ohledem na své dřívější kárné postihy sledovat, totiž bezprůtahového postupu v řízeních a přednostního ukončení starých věcí, kde účastníci již řadu let čekají na rozhodnutí. V řízení sice nebylo prokázáno, že by soudce cíleně upřednostňoval věci novější před staršími a vykazoval tak do jisté míry „uměle“ zvýšený výkon, podstatné pro posouzení jeho zavinění byl však fakt, že nedokázal organizovat svou práci tak, aby zabránil vzniku nepřipustně dlouhých průtahů, a to i ve velmi starých neskončených kauzách a ve věcech přednostních. Je zcela zřejmé, že soudce si o stavu své spisové agendy neudržoval dostatečný přehled. To ostatně vyplynulo i z jeho výsledku na ústním jednání, kdy nebyl schopen ani řádově uvést množství věcí, jež má v senátu, a počet tzv. nedodělků. Přitom jednou ze základních soudcovských povinností je mít *„přehled o právních věcech, a tedy materiálně o spisech, které mu rozvrhem práce byly přiděleny k projednávání a rozhodnutí, stejně jako o úkonech a o lhůtách, v nichž musí příslušné úkony vykonat“* (rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2016 č. j. 16 Kss 3/2015 - 60 a ze dne 11. 6. 2009 č. j. 13 Kss 1/2009 - 44).

[102] S ohledem na výše uvedené hodnotí kárný soud jednání soudce jednoznačně jako zaviněné, a to ve formě vědomé nedbalosti. Soudce si totiž musel být přinejmenším u spisů starších tří let jejich stavu vědom, jelikož referoval vedení soudu v pravidelných čtvrtletních zprávách o aktuálním stavu svých nedodělků a o důvodech, proč nejsou dosud ukončeny. U ostatních věcí jde pak přinejmenším o nedbalost nevědomou, neboť – jak bylo výše uvedeno – soudce si má o stavu své agendy udržovat přehled, přičemž kárně obviněnému v daném případě nic nebránilo v tom, aby tuto svou povinnost plnil, ať již s pomocí výpočetní techniky nebo tradiční fyzickou prověrkou jednotlivých jemu přidělených spisů.

Vh. Kárné opatření

[103] Kárný soud se rozhodl uložit v tomto případě nejprísnější kárné opatření ve formě odvolání z funkce soudce. Měl přitom na paměti, že *„základním smyslem kárného řízení je mimo jiné ochrana integrity soudcovského sboru, nezávislosti a nestrannosti soudců a soudní moci a důvěry veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. ... Funkce soudce představuje v profesním i mimoprofesionálním působení pozici ústavního činitele, u které je naprosto nezbytné vyžadovat co nejprísnější plnění zákonných povinností, které jsou s výkonem této funkce spojeny“* (rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2015 č. j. 13 Kss 6/2014 - 138).

[104] Kárný soud nemohl dospět k jinému závěru, a to i navzdory tomu, že zde shledal určité polehčující okolnosti, především zvýšení výkonu ze strany kárně obviněného soudce. Jelikož však tento výkon nepřesáhl pásmo běžného standardu a nebyl provázen zlepšením organizace práce, které by vedlo k vyřizování spisů průběžně a bez delších průtahů, nebylo možné konstatovat, že by se přístup soudce k plnění pracovních povinností opravdu výrazně změnil k lepšímu a byl by zde tedy důvod ke zmírnění

uloženého kárného opatření (jako v rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2015 č. j. 16 Kss 1/2015 - 87).

[105] Druhou polehčující okolností se pak stal soudcův osobnostní profil, jak vyplynul z hodnocení soudcovské rady, podle níž soudce vystupoval jako osoba nekonfliktní a snažil se vyřizovat věci v pořadí, jak napadly (byť není zcela zřejmé, odkud soudcovská rada tuto informaci čerpá – celkový stav soudcovy agendy tomuto hodnocení, nutno říci, příliš nenasvědčuje).

[106] K výslednému rozhodnutí ohledně kárného opatření naopak přispěla celá řada okolností přitěžujících. Byl to především celkový počet průtahů a jejich délka, která je v mnoha případech (33) enormní, tj. více než rok. Za druhé pak to byla závažnost soudcova provinění z hlediska dopadu do práv účastníků řízení. Průtahy totiž kárný soud shledal i ve věcech, které byl soudce podle zákona povinen vyřizovat přednostně, zejména ve věcech výživného. Mezi průtahovými spisy dále figurovala také celá řada věcí starších než dva roky, v nichž by podle názoru kárného soudu měl soudce naopak činit úkony s vyšší frekvencí, než ve věcech mladších, neboť i v těchto případech – a to již bez ohledu na typ věci – je s ohledem na celkovou dobu řízení dopad na právo účastníků na spravedlivý proces a včasné rozhodnutí enormní. Jak již bylo výše uvedeno, soudce navíc překračoval zákonem stanovené lhůty a setrval v nečinnosti dokonce i poté, co jej o úkony v konkrétním spise urgovalo vedení soudu.

[107] Kárný soud taktéž musel vzít v úvahu, že soudce již byl v minulosti opakovaně postihován za stejný typ provinění, tedy za průtahy ve spisech. Konkrétně obdržel od vedení soudu celkem čtyři výtky a dvakrát byl kárně potrestán. Kárný soud se v této souvislosti zabýval tím, zda k prvnímu kárnému rozhodnutí lze ještě přihlížet s ohledem na § 24 kárného zákona, podle něhož „*po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se hledí na soudce ... jako by nebyl pro kárné provinění stíhán*“. První kárné rozhodnutí, jímž bylo soudci uloženo kárné opatření, totiž bylo vydáno a nabylo právní moci dne 9. 1. 2014. Nynější kárné řízení bylo sice zahájeno před uplynutím 5 let od nabytí právní moci prvního kárného rozhodnutí, avšak ústní jednání, na němž bylo vyhlášeno kárné rozhodnutí, proběhlo 21. 1. 2019, tedy již po uplynutí lhůty k zaházení kárného postihu. Izolovaně nazíráno, ustanovení § 24 kárného zákona by mohlo být interpretováno tak, že se kárný postih zahazuje uplynutím 5 let bez dalšího, a že tedy kárný soud k němu nemůže po uplynutí pětileté lhůty přihlídnout bez ohledu na to, že kárné řízení bylo zahájeno ještě před jejím uplynutím. Takový výklad však neobstojí v kontextu § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, podle něhož lze za kárné provinění soudci uložit přísnější kárné opatření snížení platu až na dobu dvou let (oproti jednomu roku) „*při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zaházením kárného opatření*“. Kárné provinění, které kladla navrhovatelka soudci za vinu, bylo vymezeno obdobím nečinnosti od 13. 4. 2016 do 11. 10. 2018; tohoto tvrzeného kárného provinění se soudce zjevně dopustil v době před zaházením nejen kárného opatření uloženého druhým kárným rozhodnutím, ale i kárného opatření uloženého prvním kárným rozhodnutím. I k prvnímu kárnému rozhodnutí tedy přihlídnout nepochybně lze.

[108] Prvním kárným rozhodnutím byl za stejné kárné provinění soudce postižen kárným opatřením spočívajícím ve snížení platu o 10 % na dobu tří měsíců, druhým kárným rozhodnutím (již s přihlédnutím k prvnímu kárnému rozhodnutí) pak byl soudce za stejné kárné provinění postižen kárným opatřením spočívajícím ve snížení platu o 30 %

(tedy v nejvyšší možné výměře) na dobu 18 měsíců, tedy v horní čtvrtině maximální výměry. Dvě šance na zlepšení své práce, které soudce od kárného soudu dostal, přitom opět nevyužil, ačkoliv mu vedení soudu za tímto účelem poskytlo značné úlevy. Prakticky beze změny tak lze zopakovat hodnocení kárného soudu z druhého kárného rozhodnutí, podle něhož *„se kárně obviněný dopustil opakovaného kárného provinění v době, kdy ještě nebylo zahlazeno její odsouzení za předchozí kárné provinění stejného druhu. Kárně obviněný tak fakticky navázal na svou předchozí nečinnost, ač byl na tyto nedostatky své práce předchozím kárným rozhodnutím upozorněn a byl za ně potrestán. Musel si tedy být vědom závažnosti situace; i přesto nevyvinul dostatečnou aktivitu k nápravě nežádoucího stavu ve svěřených věcech. Nelze přehlédnout, že předcházející kárné rozhodnutí jako příčinu zjištěných deficitů v práci JUDr. Maxy označilo nevhodný styl jeho práce; nyní zjištěné nedostatky jen potvrzují, že ke změně v organizaci práce v senátě nedošlo.“* S ohledem na výše uvedené kárný soud nemohl než dospět k závěru, že náprava kárně obviněného není pravděpodobná. Snaze kárně obviněného o sebereflexi kárný soud neuvěřil. Nejenže obě svědkyně v řízení shodně vypověděly, že kárně obviněný uváděl v minulosti jako důvod svého setrvání ve funkci jen svou finanční situaci, ale nadto nebylo možné přehlédnout, že kárně obviněný neměl dostatečný přehled o stavu své spisové agendy nejen v minulosti, ale nebyl o něm schopen podat alespoň povšechnou zprávu ani v průběhu ústního jednání, co do celkového počtu neskončených věcí, věcí starších tří let a věcí z oblasti pracovního práva.

[109] Kárný soud dále podotýká, že na žádnou z misek vah nebylo možné položit, tedy ani mezi okolnosti polehčující ani přitěžující nemohl zařadit, odbornou náročnost pracovně právní agendy, jež vyplynula z hodnocení odvolacího soudu. Jak uvedl kárný soud již ve druhém kárném rozhodnutí týkajícím se kárně obviněného, *„kárně obviněný je zkušeným soudcem, který se pracovně právní specializaci věnuje dlouhodobě, a vykonávání této agendy tak pro plnění jeho soudcovských povinností neznamenalo nepřiměřenou zátěž“*. Krom toho, jak bylo uvedeno výše, pracovněprávní věci nebyly soudci již několik let přidělovány, dosuzoval jen ty starší, takže podíl této agendy v jeho rozhodovací činnosti poklesl. Stejně tak nemohl hrát žádnou roli ani fakt, že soudce měl celkově přiděleno větší množství starších, a tudíž obtížně řešitelných věcí. Jak totiž uvedl kárný soud již ve svých předchozích dvou kárných rozhodnutích týkajících se kárně obviněného, na vzniku tohoto stavu se rozhodující mírou podílel on sám svou nedostatečnou výkonností a nesprávnou organizací práce v předcházejícím období. V druhém kárném rozhodnutí pak kárný soud k otázce zastavení nápadu kárně obviněnému v letech 2014 až 2016 poznamenal: *„Nelze jistě rozumně předpokládat, že důsledky zastavení nápadu se na množství neskončených věcí a zejména na stavu jejich rozpracovanosti projeví okamžitě; minimálně od počátku roku 2015 však měl kárně obviněný, dle názoru kárného senátu, dostatečný prostor pro to, aby zabránil vzniku nových průtahů v řízení a aby minimalizoval existenci průtahů přetrvávajících.“* Přesto kárně obviněný tento prostor nevyužil, a to ani do října 2018, tudíž na něj nelze pro velký počet neskončených starých věcí hledět nikterak shovívavě.

[110] Kárný soud dále neshledal důvod zohlednit při úvahách o formě kárného opatření jako okolnost polehčující ani hodnocení kvality práce soudce ze strany odvolacího soudu, jelikož z něj – oproti názoru obhajoby – vychází jen jako průměrný, resp. se zohledněním výhrad k jeho argumentačním schopnostem spíše až jako podprůměrný.

[111] Po zralé úvaze kárný soud též shledal, že ani neexistence nebo nízký počet stížností účastníků na průtahy v řízení adresovaných předsedkyni soudu či žádostí o určení lhůty

k provedení úkonu adresovaných nadřízenému soudu by nemohly sehrát roli polehčující okolnosti, neboť jejich počet je do značné míry dán aktivitou konkrétních účastníků řízení a jejich znalostí procesní úpravy a nikterak neuменьšuje závažnost průtahů, k nimž v řízení objektivně došlo. Totéž platí i pro množství žádostí o náhradu újmy způsobené nepřiměřenou délkou řízení.

[112] Jako irelevantní se kárnému soudu jeví též soudcem předložený seznam opatření k nápravě, jež soudce vypracoval až za součinnosti svého obhájce (!) a která hodlá v budoucnu přijmout, aby zabránil vzniku dalších průtahů. Jak trefně poznamenala kárná navrhovatelka, taková opatření měl soudce přijmout již mnohem dříve (sám a bez součinnosti s advokátem) v reakci na dřívější výtky a uložená kárná opatření. Pokud tak hodlá učinit až nyní v souvislosti s třetím kárným řízením, svědčí to spíše o nedostatečné reflexi předchozích kárných postihů, což lze naopak hodnotit jako okolnost přitěžující.

[113] Konečně kárný soud se neztotožnil ani s námitkou kárně obviněného, že s ním vedení soudu dostatečně manažersky nepracovalo. Z provedeného dokazování naopak vyplynulo, že vedení soudu mu poskytlo mimořádné úlevy pro ukončení starších věcí, a zároveň měl standardní podmínky pro plynulou práci se spisy nově napadlými. To, zda v jeho spisech nevznikají průtahy, si měl soudce hlídat především sám. Místopředsedkyně soudu jej navíc opakovaně e-mailem urgovala o úkony ve starších spisech a o jejich stavu musel soudce podat každého čtvrt roku podrobnou zprávu. Nadto musí kárný soud poznamenat, že jakkoliv je jistě lidsky pochopitelné, že soudce se srovnává s ostatními kolegy a očekává, že zejména z tohoto srovnání pak bude vycházet jeho hodnocení ze strany vedení, případně kárného soudu, ve skutečnosti není povinností vedení soudu takové srovnání provádět. Základním hlediskem, jímž by měl soudce svůj výkon poměřovat, je otázka, nakolik se mu daří v jednotlivých přidělených věcech za daných podmínek dostat právu účastníků řízení na včasné a spravedlivé rozhodnutí ve věci.

[114] Kárný soud nemohl nijak vzít v úvahu ani obavy soudce z důsledků, jež by pro něj a jeho další profesní život mělo kárné opatření v podobě odvolání z funkce soudce. Krom toho, i obhájce opakovaně připouštěl, že si je spolu s kárně obviněným vědom toho, že v tomto řízení reálně hrozí uložení nejprísnějšiho kárného opatření. Kárně obviněný soudce tedy musel s tímto rizikem počítat (i s vědomím možnosti vzdání se funkce soudce, které by odvrátilo odsuzující rozhodnutí), zejména pokud se obhajoba spoléhala v podstatě jen na to, že kárný senát opět vyslyší prosby o shovívavost a slitovnost.

[115] Ani ve světle dosavadních případů, na něž v závěrečné řeči poukazoval obhájce, kdy bylo v kárném řízení uloženo nejprísnějši opatření odvolání z funkce soudce za průtahy v řízení - dle jeho názoru - jen v kombinaci (resp. souběhu) s jiným závažným kárným proviněním nebo významnou přitěžující okolností, se odvolání kárně obviněného soudce z funkce nejvíce nijak vybočující. Ostatně obhájce sám připustil, že v judikatuře kárného soudu dosud nenastal případ, že by byl soudce z typově téhož kárného provinění obviněn, resp. shledán vinným v krátké době potřetí.

[116] Na základě předestřených úvah dospěl kárný soud k jednoznačnému závěru, že by mírnější kárné opatření v podobě důtky či snížení platu nemohlo v tomto případě splnit svůj účel. Je zřejmé, že JUDr. Maxa není dlouhodobě schopen či ochoten vykonávat tuto ústavní roli řádným způsobem a jeho další setrvání v této funkci by vedlo jen k dalšímu hromadění průtahů v jím vyřizovaných věcech tak, jak se dělo doposud, a nakonec by jen vyústilo v nový (čtvrtý) kárný návrh usilující o jeho odvolání z funkce.

Nezbývá tedy než ve shodě s kárným návrhem považovat za adekvátní kárné opatření pouze nejprísnější kárné opatření, tedy odvolání z funkce soudce dle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích.

[117] Vzhledem k tomu, že soudci uložením kárného opatření funkce zanikla, bylo by procesně zcela bezúčelné vylučovat k samostatnému projednání skutek spočívající v průtazích v řízení v období od 12. 10. 2018 do 12. 11. 2018, který byl předmětem rozšíření původního návrhu z 3. 12. 2018. Takové řízení by totiž beztak muselo být zastaveno dle § 14 písm. b) kárného zákona.

Poučení: Odvolání proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2019

JUDr. Tomáš Langášek
předseda kárného senátu